לציונות—לסוציאליזם—לאחוּת עמים
על המשמר
יום ב', ח' בתמוז תשמ"ח, 20 ביוני 1988 / שנה מ"ח מס' 13678 / המחיר 1.30 ש"ח כולל מע"מ

משחק נבחרת ישראל בכדורת בוטל בגלל איומי „הצבא האירי הרפובליקני"

שלמה מלוצקי

המשחק השלישי והקובע בתחרות הכדורת הבינ"ל לנשים, בין אירלנד לישראל, בוטל אמש, בעקבות איומים חוזרים על המשלחת הישראלית והמארחים האירלנדיים.
השמיע את האיומים ארגון „הצבא האירי הרפובליקני", שהודיע, כי יתנקש בחייהם של כמה מחברי המועדון המארח אם יקיים את המשחק. הנהלת המועדון נרתעה והחליטה להיכנע.
לכל חברות המשלחת הישראלית שלום. הן הביעו אכזבה מביטולו של המשחק, בין היתר גם משום ש„לא נתנו לנו הזדמנות להוכיח מי הטובות ביותר," כדברי ראש הקבוצה חנה גולדברג.

לא בלי לבטים ולאחר דיון שחצה קווים מפלגתיים

הממשלה החליטה ברוב קולות: הגירת יהודי ברה"מ רק לישראל

16 הצביעו בעד (בראשם שמיר ופרס) 2 התנגדו (וייצמן והשר פרץ) ו־3 נמנעו (לוי, יעקבי, ארנס) ● בהחלטה נאמר: „הממשלה החליטה לפעול, במסגרת האמצעים העומדים לרשותה, כדי שיהודים שביקשו אישור יציאה לישראל, אכן יגיעו אליה במישרין" ● השר צור, שהממשלה אימצה הצעתו, קבע כי הנשירה הגיעה ל־90 אחוזים והגיעה עת ההכרעה ● שמיר ציין כי יהודים עם קרובי משפחה בארה"ב יוכלו לצאת גם עם ויזה לא־ישראלית ופרס אמר כי „אין מה להפסיד" ● המתנגדים הביעו חשש שהכפייה תחבל ביציאה ● הסוכנות היהודית והמועצה למען יהודי ברה"מ הביעו תמיכה בהחלטה

סיכמו: דרך רומניה

שר החוץ ורה"מ, עם הרב משה רוזן בארוחת ערב לכבודו, במלאות 40 שנה לכהונתו כרב ראשי של יהודי רומניה. בפגישה נדונה גם הטסתם של יהודי ברה"מ דרך בוקרשט, בטיסות ישירות לישראל, ע"פ החלטת הממשלה מאתמול. (צילום: ישראלי)

מוטי בסוק, דני בירן

ברוב של 16 נגד 2 (עזר וייצמן, הרב פרץ) ובהימנעות של 3 שרים (לוי, יעקבי, ארנס) החליטה אתמול הממשלה לאמץ את החלטתו של השר צור, לפיה הגירת יהודים מברית־המועצות תיעשה אך ורק לישראל. רה"מ שמיר ביקש מהשרים שלא להעלות לדיון את נושא הביצוע המעשי של ההחלטה, שכן לישראל אין לפי שעה הסכמים בנושא זה לא עם ברית המועצות ולא עם רומניה.
למרות הרוב המסיבי של השרים שתמכו בהצעת צור, היו רבים שהתנגדו לה, אם מטעמים עקרוניים ואם מטעמים של תבונה טקטית. ההתנגדות לא באה לידי ביטוי בעת ההצבעה. שרים שהשתתפו בדיון סיפרו כי לראשונה מזה זמן רב קיימה הפעם הממשלה דיון עקרוני ועינייני שחצה מפלגות וחילוקי דעות פוליטיים.

יוטסו ישירות

החלטת הממשלה אותה שיפץ השר נבון, אומרת כי „הממשלה החליטה לפעול, במסגרת האמצעים החוקיים העומדים לרשותה, כדי

(המשך בעמוד 13)

המינהל סגר 3 בתי"ס בשטחים

מנהלים במזרח־ירושלים הוזהרו כי אם יימשכו ההפרעות — ייסגרו בתי־הספר מחדש ● אתמול, ביום שאמור היה להיות „יום החרמת המינהל האזרחי" — נפגש תא"ל ארז עם סוחרים ברמאללה והבהיר להם כי „מכבש המיסים" ממשיך לפעול ● היום הוא „יום הילד הפלשתיני המוכה" ותלמידים נקראים בכרוזים להפגין ביידוי אבנים ● צעיר מהכפר סאליד נפצע מירויות חיילי צה"ל

טוביה בסקינד, פנחס ענברי, עזרא אבירן, עתי"ם, רויטר

המנהלים של בתי־הספר במזרח־ירושלים הוזהרו אתמול, בפגישה שנערכה במשרדי המחלקה לחינוך בעיריית ירושלים, כי אם יימשכו הפרעות־הסדר על־ידי התלמידים, כמו בימים האחרונים, ייסגרו בתי־הספר מחדש.
מפקד משטרת ירושלים, תנ"צ יוסף יהודאי, הדגיש, כי המשטרה תימנע ככל האפשר מכניסה לבתי־הספר ותשאיר את הטיפול בנושא בידי המנהלים, עד כמה שהדבר אפשרי.
הלימודים במזרח־ירושלים התחדשו לפני כחודש ואחוז המשתתפים בהם גבוה. הפרות־הסדר התחדשו רק בימים האחרונים, והן מתרחשות, כדרך־כלל, בשעות הבוקר, כאשר עושים התלמידים את

(סוף בעמוד 4)

„מה עושה הצבא כדי לפרק את מטה האינתיפאדה?" — שאל מודעי את רבין

לדבריו ההתקוממות מתואמת ע"י מטה מרכזי ואינו מבין מדוע אינו מפורק ● עוד שאל מדוע אבן ממקלעת אינה נחשבת ע"י הצבא לנשק „והרי באבן כזו הרג דוד את גוליית" ● שר־הבטחון השיב כי יבקש הבהרות מהיועץ המשפטי בנושא, אולם רה"מ שכל הדיאלוג הזה בוועדת השרים לא היה לרוחו פסק כי אין צורך בחוות דעת מיידית

מוטי בסוק

בשבוע האחרון חלה עליה במספר הפיגועים באזורי השליטה של המשטרה ומשמר־הגבול והם הסתכמו ב־121 מקרים. מרבית הפיגועים התרחשו בירושלים. פרטים אלו מסר אתמול לממשלה השר חיים בר לב.
הממשלה שמעה אתמול, בישיבתה, כוועדת שרים לבטחון, סקירות של שרי הבטחון והמשטרה וכן של הרמטכ"ל בעניינים שוטפים. בר לב סיפר כי מרבית הפיגועים היו נסיונות הצתה, וזריקת אבנים. מתוך 121

(סוף בעמוד 4)

כוננות לקראת „יום ההצתות"

כתבנו הצבאי

צה"ל וכוחות הביטחון נערכים לקראת „יום ההצתות" שיהיה מחרתיים ואשר אמור, על פי כרוז מס' 19 להצית אש במקומות שונים בארץ. ההערכה היא כי היערכות הולמת של כוחות הבטחון תשבש את התכנון של האירגונים.

האינתיפאדה עשוייה להניב פתרונות חדשים לסכסוך — סבור מרפי

רויטר, עתי"ם

בחריין — ההתקוממות הפלשתינית בשטחים המוחזקים עשויה לעורר רעיונות חדשים לפתרון הסכסוך הערבי־ישראלי — דעה זו הביע סגן שר החוץ האמריקני לענייני המזה"ת, ריצ'ארד מרפי, בשיחה עם עיתונאים לפני צאתו את סעודיה.
„אנו סבורים כי האינתיפאדה עשויה להוליך בני אדם למחשבות חדשות, ולהרחיק אותם מעמדות ישנות", הוסיף מרפי. עוד אמר מרפי במסיבת העיתונאים, כי גאווה חדשה מתפתחת בקרב הפלשתינים. „האינתיפאדה יצרה מודעות בינלאומית חדשה לבעייה זו. היא יצרה גאווה חדשה בקרב הפלשתינים, ואולי בקרב הערבים בכלל", הוסיף מרפי.
עוד הביע מרפי את הדעה כי אוזל והולך זמנם של הישראלים ושל הערבים, עקב הסכנות הטמונות בציוד צבאי חדש ובגידול האוכלוסיות באיזור.
אשר לועידת הפיסגה הערבית שנתכנסה באלג'יר בתחילת החודש, הרי בעיני מרפי „התוצאה החשובה ביותר של הפיסגה היתה בכך שלא דחתה את יוזמת שולץ".

פיני גרוב — מועמד לכנסת ברשימת מפ"ם ● עמוד 2
השבתת בתיה"ח, ללא התראה מוקדמת ● עמוד 3
נפתחה הפיסגה הכלכלית בטורונטו ● עמוד 5
משפחת תורג'מן תועדף בקבלת ילד חדש ● עמוד 15

כומתה חדשה לראש הנח"לאים

כתבנו הצבאי

חיילי הנח"ל יחבשו מהיום לראשם כומתה חדשה, בצבע ירוק בהיר. ההחלטה על הענקת כומתות יחודיות לחיילי חטיבת הנח"ל מבטאת, לדברי גורמים צבאיים הערכה שרוחש צה"ל לחטיבה זאת. הענקת הכומתה מהווה המשך למגמת ההבדלה בין החטיבות השונות. לגולני כומתה חומה, לצנחנים אדומה ולגבעתי סגולה. ומעתה לנח"ל ירוקה בהירה. חטיבת הנח"ל סבלה בשנים האחרונות מפגיעות מוראליות ואחרות, בשורה של אירועים ותקריות שפגעו במוניטין היחידה. ההחלטה לייחד כומתה לחטיבה הזאת, סבורים, תפעל לשיפור המורל ולהעלאת רוח החטיבה.

עלייה חופשית — כפוייה

הממשלה החליטה אתמול על מדיניות חדשה ביחס לעלייה מברית־המועצות. מעתה יינתנו אשרות כניסה לאלה בלבד, אשר יהיו מוכנים לצאת לישראל בטיסה ישירה לתל־אביב. החלטה זו נתקבלה לאחר שהנשירה מקרב היוצאים את ברית־המועצות עברה את השיעור של 90 אחוזים.
זה זמן רב קיים ויכוח בין הגורמים השונים העוסקים ביהדות ברית־המועצות, האם לדאוג ליציאה בלבד של היהודים בבחינת „מבצע הצלה", או שמעניינינו לטפל בעלייתם לישראל בלבד. עתה נפלה הכרעה בממשלת ישראל (לא פה אחד!), אם כי נותרו הספקות לגבי נכונותה של ההכרעה הזאת מבחינה עקרונית ומעשית כאחד. מתנגדי החלטה זו טוענים, כי יש בה משום נסיון לכפות על יהודי ברית־המועצות לעלות לישראל, דבר שהוא נוגד את זכויות האזרח הבסיסיות ומבחינה ממשית לא יגדיל את מספר העולים. מה עוד שאפילו יגיעו לישראל עולים רבים יותר, הרי שיוכלו, אם ירצו בכך, לרדת מישראל ולהמשיך לארצות־הברית.
נדמה, כי ממשלת ישראל נאחזת בפתרון אדמיניסטראטיבי שקל יותר לבצעו – מה עוד שהשלטונות הסובייטים מוכנים כנראה לשתף פעולה בעניין זה עם ישראל – מאשר להתמקד בשורש הבעייה. מי שעקב אחרי ממדי הנשירה הגדלים במשך שנים האחרונות חייב היה להגיע לידי מסקנה שלא רק הפתיון החומרי משך את היהודים לבחור בארצות־הברית ולא בישראל. קיימת סברה, מבוססת למדי, כי רבים מאוד מן היהודים הסובייטים חסרים חיזוק ושורשים יהודיים. ליהודים אלה ישראל אינה אומרת הרבה, מעבר למה שהם שומעים עליה בכלי התקשורת הסובייטיים. הסיכוי כי שיעורי העליה (שלא בדרך כפייה אלא על פי בחירה חופשית) יגדלו הוא כאשר ישתנו דברים רבים בישראל עצמה שהיום אינה מצליחה למשוך עליה גם מארצות אחרות. מכל מקום החלטה שנתקבלה אתמול על־ידי הממשלה מעוררת ספיקות לגבי סיכויי הצלחתה. מי היה מעלה על הדעת לפני שנים מספר, כי במקום להאבק עם שלטונות ברית־המועצות על חופש העלייה, נצטרך להתמודד עם היהודים הסובייטים עצמם עד כדי נסיון לכפות עליהם את העלייה לישראל.

רעל / ברית מילה

האיידס והשאלה היהודית

אחרי תהיה ממושכת שארכה למעלה מ־42 שנה הסתבר לי סוף סוף מדוע מנהג עריכת ברית־מילה שבוצע בי, איננו רק הטבעת סימן היכר, אלא מתת בריאות שהוענקה לי מבעוד מועד. „גברים שנימולו חשופים פחות לנגיף האיידס מאשר גברים שלא נימולו", קבע מחקר שערכו מדענים קנדיים אצל פרוצה קנייתית בנאירובי. תשעה אחוזים מהגברים שביקרו אצלה ולא נימולו נדבקו באיידס לעומת רק 3 אחוזים מאלה שכן נימולו. הללויה! לא שהסיכוי שלי לבקר אצל פרוצה קנייתית בזמן הקרוב גדול במיוחד וגם אם כן, לא בטוח שהייתי סומך על תוצאות המחקר הקנדי, אבל טוב לדעת. עוד יותר טוב לקבל חיזוק נוסף לקביעה: „מה רבו מעשיך ה' כולם בחוכמה עשית". איך ידע לפני כמה אלפים שנה, שעתידה מגיפת איידס להשתולל בעולמנו ועליו להגן על עמו בפניה? ואללה רואה את הנולד!
רק דבר אחד עדיין מטרידני בהקשר הנוכחי. אם, בעקבות תוצאות המחקר, יוחלט על ניתוחי מילה המוניים לגברים בכל רחבי העולם, אז מצד אחד זה פותר אולי בעיה מסויימת, אבל מצד שני האם אין זו משימה נוראה לטשטש את הזהות היהודית של עמנו ולהפכנו דומים לכל גויי העולם? ואם כך יהיה, האם לא יהגו חכמנו תוספת יחודית אחרת עבורנו, בצורת חיתוך אבר בולט נוסף בגופו של יהודי, כך שרק בעוד 4000 שנה תתברר לנו התועלת הבריאותית שבו?
למה לא הזמינו את החוקרים הקנדיים לאמץ את תוצאות המחקר שלהם אצלנו, כאן, בתל־ברוך?

לזר

ציורמצב

איור: אלעד דן

מפת בכורות/פיין וברגמן

אמריקה לחצה — ונסעו

פעם בשנה מגיעים יוסי פיין ו/או טל ברגמן ו/או פליטים נוספים של מוסיקת השוליים הישראלית, לביקור בארץ. בדרך כלל מלווה הביקור בראיון או שניים למקומון ו/או מגזין לתרבות, ובנוסף הם נותנים הופעה עם הכותרת: „... וחברים". ההנחה היא, שתמיד „מצאו כאן חברים שיסכימו במו אוזני שמעתי אותו מנגן עם ג'ון סקופילד. עוד השתתף פיין בתזמורת של גול אנגס ז"ל וכן בסיבוב ההופעות האחרון של לו ריד. אצלנו נוהגים לקרוא לזה „עשה את זה".
בארץ ברחה ההופעה החד־פעמית ביום ו' בלילה, לא בגלל האופי של המופע, בגלל

יוסי פיין ב„פינגווין" — מופע חד־פעמי

לנגן בהופעה חד־פעמית לאוהדי מוסיקת השוליים בישראל. מצידי זה בסדר. בין כה וכה העסק מוגבל לכמות האנשים שיכולה למלא את מועדון פינגווין.
פיין וברגמן מנגנים האבי מטאל, טראש מטאל, פאנקי, פייזן, ג'אז, ויש להם אפילו להקה משלהם. יחסית, הם מצליחים. ברגמן ניגן עם „דם יזע ודמעות", ז'אקו פאסטוריאס ז"ל, ממפיס סלים ז"ל, לארי קוריאל יבדל"א וצ'יק קוריאה. פיין היה חבר ב„בוש רוק". אני החברים ובגלל שלא היה זמן לחזרות. הם באמת נגנים מצויינים. פיין מזכיר את מרכוס מילר. אבני מכיר בארץ נגן באס שמגיע לרמתו. אבל מה לעשות, אמריקה לחצה או הוא נסע. פינגווין קטן עליו. להתראות במופע הבא של פורטיס ו/או האיחוד של „היחידה לטפול נמרץ" או אולי שולץ (לא ג'ורג') יקפוץ לביקור. אמנם לוח הזמנים של פינגווין עמוס כרגע, אבל אפשר יהיה להסתדר.

יוסי [illegible]

„מורשת" בית־עדות ע"ש מרדכי אנילביץ
לידיעת כל המעוניינים:
המשרד בת"א עבר
מרח' לסקוב (המאספים) 9
לשדרות שאול המלך 8
בית כור, קומה ב
חדרים 203, 204, 205
מספרי הטלפונים:
435471-2, 435391, 435448
המשרד יהיה פתוח החל מיום ד' 22.6.

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ־ישראל
מועצת פועלי תל־אביב־יפו
מליאה חגיגית
של מועצת פועלי תל־אביב־יפו
תתקיים מחר, יום שני, ה' בתמוז תשמ"ח, 20.6.88, בשעה 17.00 באולם הישיבות בקומה ד', במועצת פועלי ת"א־יפו, רח' ברנר 6
בהשתתפות:
יעקב חזן — ממנהיגי תנועת העבודה, לרגל הוצאת ספרו „ראשית הדרך"
צבי נתנזון — חזן בהנהגת תנועת הפועלים
חיים פרוזי — חבר מזכירות המועצה
הפותח: הרי קאופמן — מזכיר מועצת פועלי ת"א־יפו
בתכנית האמנותית:
מקהלת צדיקוב וותיקים בניצוח של עמנואל מלר
חברי מליאת המועצה וחברי ההסתדרות מוזמנים

בשטח/הלילה הקצר ביותר

רגעים יפים במגירה

היוזמה להתכנס כדי לדון בכובד ראש במסר ובשפה קולנועית בקולנוע הישראלי הסתכמה, כרגיל, בקינה קולקטיבית על מצבה המביש של התעשייה. אולם רקנטי המשופץ במוזיאון תל־אביב, בערבו של יום ה', היה מלא רק למחצה בעת הרב־שיח שקיבל את השם „רגעים יפים בקולנוע הישראלי". על הבמה, מוגנים מאחורי שולחן ירוק, ישבו דני וולמן, אברהם הפנר, רם לוי, איתן גרין, ודרור פרלוב.

משמאל לימין: אסי דיין (במאי); לביאה הון (סוכנת); חלי גולדברג (שחקנית)

במאים שהתבקשו לשתף את הקהל עם הרגעים הזכורים להם מסרטים ישראליים קצרים וארוכים, הזכירו את „אוונטי פופלו" ו„בועה בת 17". דברו על דלות החומר שמקשה על הקולנוע הישראלי להחלץ מלפיתתה העזה של הדרמה הריאליסטית, על שפה ודיאלוג חי, והאם יש ביטוי בסרטים לאור הארץ־ישראלי הרועד.
וולמן לא התאפק והציע לקרוא לערב „רגעים יפים במגירה", על חשבון כל הסרטים המיותמים. „אמרו לי שרוצים לעשות ערב כזה" — הוא אומר לקהל שרובו במאים, פרחי קולנוע ועיתונאים — „אז אמרתי שעכשיו זה רגעים, ובקרוב זה יהיה שניות יפות בקולנוע הישראלי, ועוד כמה שנים נתכנס כדי להיזכר בפריימים יפים". את הרגעים היפים בקולנוע הישראלי הקר — בחירה אישית של כ־100 אנשי תקשורת בקולנוע — הקרינו בתום הדיון, במסגרת „חגיגת הלילה הקצר ביותר". אירוע זה כבר היה למסורת בקרב ציפורי הלילה התל־אביביים הידועים. לקראת חצות נתמלאו האולמות בבני־נוער שחורי לבוש וקלי פה, מאצולת החוג לקולנוע ובית צבי, שביקרו ללא רחם את גלגולי היצירה של גאוני הקולנוע העולמי, אשר הוקרנו לצד היבול המקומי. על־פי תגובותיהם הקרירות והנחרצות של פרחי הבמאים, הרי שאנטוניוני, טריפו או פליני, לא היו מתקבלים לבית צבי.

יעל ישראל

מדף / מלחמת לבנון

המבט מהעבר השני

„במצור" — קבלת החלטות באש"ף במהלך מלחמת לבנון; רשיד ח'אלידי; מאנגלית: ברוך קורות; עיצוב עטיפה: זיו בשן; ייעוץ מדעי והערות: ראובן אבירן; הוצאת מערכות; 1988; 250 עמודים.

ח'אלידי שם לו למטרה לבדוק מה קרה לאש"ף במלחמת לבנון. ח'אלידי, שהוא קרוב בהשקפות למימסד האש"פי, לא

ביירות במצור

מהסס למתוח בספרו ביקורת נוקבת על הנהגת אש"ף והוסר ראייתה לטווח ארוך את כוונות ישראל לגבי לבנון. ח'אלידי מותח גם ביקורת על הדרך בה השניא עצמו אש"ף על חלקים באוכלוסייה הלבנונית.
הספר דן בפרוטרוט בתהליך כניסת צה"ל ללבנון, אולם החלק המעניין והמרתק שבו הוא תהליך קבלת ההחלטות באש"ף תוך כדי המלחמה עד לקבלת ההחלטה לסגת מביירות. יש בספר גילויים מעניינים על אישים באש"ף כמו הגילוי על התמוטטות העצבים בה לקה אחמד ג'יבריל עת הטיל צה"ל מצור על ביירות, או גילויי המחבר מי תמך ב„נסיגה עכשיו" ומי תמך בלחימה עד הכדור האחרון.
את הספר מלוות הערות והארות של אל"מ ראובן אבירן שבחלקן באות להאיר נקודות לא ברורות וחלקן באות לתקן קביעות של המחבר או להטיל ספק את אמינותו.

אודי הורוביץ

עורך „עמוד־אחורי": אפי לנדאו

פיני גרוב במקום הז' ברשימת מפ"ם

אבשלום קווה

מזכירות "ועד 1" בחרה אתמול בפיני גרוב למקום השביעי של רשימת מפ"ם לכנסת. מרכז המפלגה אמור לאשר, בישיבה הקרובה, את ההחלטה. בישיבת המזכירות הועלתה בקשה לשריין מקום לנציג נוסף של "ועד 1", שמואל ברנשטיין, המשמש כיו"ר ועד עובדי תדיראן שהתמודד גם הוא על המקום השביעי. גרוב היה יו"ר ועד עובדי "אתא" וניהל תקופה ארוכה וסוערת את המאבק נגד סגירת המפעל. הוא בין מקימי "ועד 1" וממלא בה את תפקיד סגן היו"ר. מזכיר המרכז חנן ארז והמזכיר המדיני יאיר צבן, ברכו בישיבה על ההחלטה והביעו כי תקווה המקום השביעי הינו בגדר מקום ריאלי.

ישיבת "ועד 1" (מועצת הוועדים ליד מפ"ם) שבחר אמש בפיני גרוב כמועמד מפ"ם לכנסת במקום ה-7 • בתמונה (מימין לשמאל) אפרים ז'ילוני, יו"ר האגף לאיגוד מקצועי; חנן ארז, מזכיר מרכז מפ"ם; יו"ר "ועד 1" מישל אלמליח; פיני גרוב; יוסי סולומון, שמואל ברנשטיין וח"כ יאיר צבן. (צילום: שע"ה)

הקמת "רשות משותפת לחינוך יהודי" תעמוד במרכז דיוני הוועה"פ הציוני הל"א

כן תידון ההחלטה להטיס ישירות עולי ברה"מ לישראל וההיערכות לקליטתם

דני בירן

אמש נערך טקס הפתיחה הרישמי של מושב הוועד הפועל הציוני הל"א בהשתתפות נשיא המדינה — חיים הרצוג, וראשי התנועה הציונית. בלטו בהעדרם נציגי הממשלה וראש העיר המארחת — טדי קולק.

בדברי הפתיחה של המושב דיבר יו"ר הוועד הפועל הציוני — אשר הירש (רפורמים) על משבר המנהיגות והדוגמה האישית: "מנהיג בא ומנהיג הולך והשליחות לעולם נמשכת, מנהיג אמיתי חייב להכיר בכך". אשר הירש הדגיש כי על הנציגים היושבים באולם מוטלת מלאכת המנהיגות של התנועה הציונית.

סכנות רוחניות

נשיא המדינה — חיים הרצוג — שדיבר אחריו, ציין בדברי ברכתו כי "אין סכנות פיסיות לקיומו של העם היהודי, יש סכנות רוחניות ואנו עדים להצטמקות העם ולנישואי תערובת".

הנשיא הרצוג הוסיף כי עדיין לא בא על פתרונו היחס בין העם היהודי לישראל — "בעקבות המיתקפה הגדולה שעורכים עלינו אמצעי התיקשורת, עושים גם יהודי העולם את חשבונם הם ויש בכך אי-אמון כלפינו, היו כמה תריגים צורמים עד כדי הזדהות עם הצד שכנגד", ציין הנשיא וקרא לתנועה הציונית לתת את הדעת ליחסים שבין העם היהודי וישראל.

דיניץ: טיסות ישירות

יו"ר ההנהלה הציונית, שמחה דיניץ, שב בדבריו אל רעיון "הטיסות הישירות" של עולי ברית המועצות לישראל וקרא "לעשות הכל כדי לשנות את התמונה השלילית המצטיירת בקרב יהודי ברית המועצות". כן ברך יו"ר חבר הנאמנים של הסוכנות — מנדל קפלן. היום יתחיל הוועד הפועל בדיוניו ויעסוק בנושאי חינוך בעם היהודי.

רשות לחינוך יהודי

יו"ר ההנהלה הציונית דיניץ, יציג את תוכניתו הקוראת להקמת "רשות משותפת לחינוך יהודי". לשם כך תקום ועדה המורכבת מנציגי הסוכנות וההסתדרות הציונית שתגבש הצעת החלטה בנושא. בשלב זה קיימת הסכמה של מרבית סיעות הוועד הפועל הציוני לתוכנית ואולם התנגדויות צפויות מכיוונים שונים, ואפשר שהדעות יחצו גם את הסיעות עצמן.

הדיון עומד בסימן קיצוץ של כמאה משרות שליחים ברחבי העולם היהודי כשהקיצוץ הבולט ביותר הוא במיכסת שליחי תנועות הנוער החלוציות-ציוניות, למרות החלטת הקונגרס הציוני להגביר פעילות זו. נראה שעניין זה יעורר מחלוקות רבות בקרב כל סיעות הוועד הפועל הציוני.

החלטה בזכות מו"מ לשלום

אמש נודע כי נשיאות הוועד הפועל הציוני תגיש להחלטת המושב הל"א את ההצעה שהתקבלה על דעת מרבית המפלגות והקוראת לממשלת ישראל לנהל משא-ומתן לשלום עם כל גורם ערבי שיסכים להכיר בזכות קיומה של מדינת ישראל ויפסיק את הטירור.

בימים הקרובים יתנהלו גם דיונים בנושא הקליטה הישירה והקשר של ישראל עם הפדרציות הציוניות ברחבי-העולם.

פתיחות מושב הוועה"פ הציוני (מימין לשמאל) מנדל קפלן, הרב אשר הירש, הנשיא הרצוג, יו"ר הסוכנות דיניץ. (צילום: סקופ 80)

הוכחה נוספת להאטה הכלכלית: ירידה של 3.5% בייצור התעשייתי

הירידה בטקסטיל — שנפגע מהעדרות פועלי השטחים — 17 אחוזים

כתבנו הכלכלי בירושלים

הייצור התעשייתי ברבע הראשון של 88' ירד ב-3.5 אחוזים לעומת שלושת החודשים הקודמים, על כך הודיעה אתמול הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה. זהו סימן נוסף להאטה הכלכלית הניכרת במשק בחודשים האחרונים ולתוצאות הכלכליות של ההתקוממות בשטחים.

הלשכה ציינה כי ניתוח הנתונים לפי ענפים מראה כי ברבע הראשון של '88 חלו עליות בתפוקה בשלושה ענפים בלבד, מזון, דפוס וציוד חשמלי ואלקטרוני. עליות בענפים אלו היו מתונות בין אחוז ל-5 אחוזים בלבד. לעומת זאת נרשמו ירידות בולטות בכמעט כל יתר הענפים.

17% ירידה בטקסטיל

ענף הטקסטיל אשר סבל מהעדרות פועלים בגין ההתקוממות, סבל מירידת התפוקה בכ-17 אחוזים; בענפי הגומי והפלסטיקה ובענף המכונות נרשמה ירידה של 12 אחוזים; בענף כלי הובלה נרשמה ירידה של 7 אחוזים. במקביל לירידה בתפוקה, נרשמה גם ירידה בתעסוקה בתעשיה.

300 אלף תלמידי חטיבות הביניים יוצאים היום לחופשת הקיץ

יצחק שור

300 אלף תלמידי חטיבות ביניים וחטיבות עליונות יסיימו היום את שנת הלימודים תשמ"ח ויצאו לפגרת הקיץ. תלמידי בית-הספר היסודיים והגנים יסיימו את לימודיהם בעוד עשרה ימים. תלמידי י"ב עדיין אינם יוצאים לפגרה. את בחינות הבגרות הם יסיימו ב-8 ביולי.

"על המשמר" עתון יומי
המו"ל: עתון וספר בע"מ
עיתון מפלגת הפועלים המאוחדת
עורך ראשי: מארק גפן
עורך משנה: ישראל זמיר (בחופשה)
מרכז המערכת: רוביק רוזנטל
המערכת והמנהלה: רח' חומה ומגדל 2, תל-אביב טל. 378833 חשבון בבנק הדואר 4—43360—5
המען למכתבים: שירות שקדיהאר נעול ת"א 61999
"AL-HAMISHMAR" (The Daily Guardian) 2, Choma Umigdal St. Tel-Aviv 67771 Phone: 378833 Telex: 341652
סניפים: ירושלים 94622 רח' בן-יהודה 2, בניין סנטר תדרים 102—121. טל' 233161-3, המען למכתבים: ת"ד 1216 ירושלים 91008. חיפה: 33134 רח' מכנור 17, טל' 673673, המען למכתבים: ת"ד 4007 חיפה 31040.

החלטת מזכירות הקבה"א על דירוג העשירייה של מפ"ם

דני בירן

מזכירות הקיבוץ הארצי קיבלה אתמול החלטה באשר להרכב העשירייה הראשונה של מועמדי מפ"ם לכנסת. על-פי הצעה זו יעמוד בראש הרשימה נציג מן העיר ויהיה זה, כנראה, יאיר צבן שזכה לפופולאריות רבה בציבור ובכנסת.

המקום השני יישמר לחבר הקיבוץ הארצי, כנראה חיים אורון, (ג'ומס), המזכיר היוצא של הקיבוץ הארצי, המקובל על חוגים רחבים בקיבוצים, ב"שלום עכשיו" ובהתיישבות כולה. מולו עשוי להתמודד על מקום זה חנן ארז.

על המקום השלישי, המיועד לנציג ערבי, מתמודדים בשלב זה 13 מועמדים.

המקום הרביעי יישמר לאחת משלושת החברות המתמודדות כיום — אמירה סרטני, שרה דורון ושושנה חן. חוגים שונים במפלגה סבורים כי אין לשריין את המקום הזה לחברה דווקא ויש לפותחו למועמדים נוספים.

ערפל בעניין טאבה — ישראל רוצה בדחייה לאחר הבחירות

מוטי בסוק

רובי סייבל, היועץ המשפטי של משרד-החוץ, יוצא היום לז'נבה במגמה להיפגש עם ד"ר נביל אל-ערבי, לשעבר היועץ המשפטי של משרד החוץ המצרי, בנושא טאבה.

סייבל יציע לאל-ערבי, היום שגריר מצרים בשוויץ, פישור בנושא המחלוקת בטאבה במקום הבוררות. החלטה ברוח זו קיבל אתמול פורום ראשי הממשלות, שמיר פרס ורבין.

אם יסכימו המצרים לפישור, תמליץ ישראל כי הוא ייערך באיזור, ומתווך אמריקני, ותעשה פנייה לבוררים לדחות את הכרעתם. ההכרעה צפויה ב-1.9.88. אתמול נשמעו הערכות כי פורום ראשי הממשלות מעדיף כי בכל מקרה ההכרעה בנושא טאבה תיפול רק אחרי הבחירות לכנסת.

ביקורת חצות

הימים שהיו ואינם עוד

חלפו עברו הימים בהם הלהקות הצבאיות נתנו את הטון בבידור הישראלי. ספק אם מישהו זוכר עדיין את הימים בהם היו הלהקות חממה לטיפוח כשרונות צעירים ולקביעת סטנדרטים חדשים בהופעה הבימתית. אמש במופע של להקת חיל האוויר, כמו במופעים של להקות צבאיות אחרות, התברר שביטול הלהקות הצבאיות בזמנו על ידי רפול, היתה מכת מוות וכל נסיונות ההחיאה שנעשו מאז נכשלו. המופע של להקת חיל האוויר מלא באותן העמידות, אותם השטיקים, אותן הבדיחות וזה נשמע מוכר, שחוק ולא כל כך מעניין. אפילו חן הנעורים וזה כבר לא מה שהיה פעם. אולי זה עניין אישי אבל קשה לי להנות מחבורה של חיילים שרה בימים טרופים אלה. נראה לי שבשלב הזה כדאי להגביל את מופעי הלהקות הצבאיות לצבא בלבד. שיתבשלו, שישתפשפו, שיבנו את המסורת שהופסקה מחדש ואולי, בעוד כמה שנים, יחזרו הלהקות הצבאיות ויתפסו את המקום שהיה להם פעם בעולם הבידור בישראל, אולי.

יוסי ו.

המומים מפטירתו בטרם עת
של יקירנו
שלמה פלינט
ההלוויה תתקיים היום, (ה' תמוז, 20.6.88), בשעה 16.00, בבית העלמין בכפר יונה
יושבים שבעה בבית משפחת פינקלמן, כמטת בית השואבה 16 רעננה
האבלים: ילדיו נורית פינקלמן, דני פלג, ארנון פלינט ומשפחותיהם
האני (חנה) ילין

בצער רב אנו מודיעים
על פטירתו בשיבה טובה של סבא
אימרה שטיינר
אביה של חברתנו אסתר שפילמן
ההלוויה תצא היום, יום שני, 20.6.88, בשעה 15.30 מבית ההנצחה בקיבוץ מעניה
המשפחה וקיבוץ מעניה

החרפה בעיצומים בבתיה"ח הממשלתיים ושל קופ"ח:

הרופאים מאיימים להשבית בתי חולים בלי כל התראה

רונית מורגנשטרן

רופאי המדינה ורופאי בתי החולים של קופת חולים החליטו על השבתות מחאה כלליות ואיזוריות, ללא התראה מוקדמת, בכל בתי החולים בארץ. מדובר ב-36 בתי חולים.

ההחלטה נומקה בכך שדיוני ועדת השרים עלו על שרטון של מאבקי כוח פוליטיים ואישיים, וחלה נסיגה בנסיון למציאת פתרון לבעיות בתי החולים. את ההחלטה קיבלה אמש ועדת התיאום של שני ארגוני הרופאים, והיום היא תובא לאישור המזכירויות.

מחסור בדם

מד"א החל מאתמול לצמצם בהדרגה אספקת דם ומוצרי דם לבתי החולים. בתוך כמה ימים יורגש מחסור בדם בבתי החולים. המטרה אינה רק ליצור לחץ, אומרים במד"א, אלא שאי-אפשר לספק שירותים למוסדות בלי לקבל תמורתם כסף. הנהלת מד"א טוענת, כי משרד האוצר מעקל כספים המגיעים לה ממשרד הבריאות ובתי החולים כדי ללחוץ עליה לאמץ את תכנית הייעול הכוללת סגירת מחצית התחנות של מד"א ופיטורי 150 עובדים.

"כל זה כדי לחסוך 2.8 מליון שקל בשנה", אומרים בהנהלת מד"א. "סגירת מוקד ביישוב כמו אופקים או נתיבות פירושה נטישת היישוב. ידידי, מד"א שתרמו בשנה שעברה 60 מליון דולר לישראל, יפסיקו לתרום כשישמעו שתחנה שהוקמה על שמם הפכה למתנ"ס ואמבולנס שתרמו הפך לכסף מזומן. אנחנו לא גוף טפיל על גב המדינה, ואת זה האוצר שוכח. הצענו תכנית ייעול חליפית, הכוללת צמצום כח אדם ב-76 משרות. האוצר לא מוכן לשמוע".

הנהלת מד"א פנתה לוועדת השרים בקריאה להפגש עימה, הפגישה תיערך, כנראה, בימים הקרובים.

הוועד הארצי של האחיות והאחים בבתי החולים ועובדי המינהל והמשק יצאו בהחלטה המשותפת האומרת ששום תכנית לפתרון המשבר לא תתבצע אם לא תהיה מתואמת ומסוכמת עם עובדי המינהל והמשק ועם האחיות והאחים.

שרת הבריאות יצאה אתמול אל נשים עובדות שבאו להפגין בירושלים נגד עמדת שר האוצר במשבר הבריאות, וסיפרה להן שהשר נסים מטרפד את כל הצעות הפתרון. הנשים קראו, בין השאר, "נסים הפחדן – בוא מייד לכאן". את ההפגנה אירגנה המחלקה לעובדת השכירה בהסתדרות. (כיתוב: טוביה בסקינד / צילום: רחמים ישראלי)

אושרה הקמת בתי משפט לערעורים בשלוש ערים

מוטי בסוק

הממשלה אישרה אתמול פה אחד הקמת ערכאת שיפוט נוספת ליד בתי המשפט המחוזיים בירושלים, ת"א וחיפה — ערכאת ערעור.

מעתה יעסוק ביהמ"ש העליון רק בבג"צים ובנושאים עקרוניים. מרבית הערעורים יטופלו בערכאה החדשה. הקמת הערכאה תחייב תוספת של יותר מ-20 שופטים למערכת בתי המשפט המחוזיים.

הקמת הערכאה החדשה תעכב לזמן בלתי ידוע את הרפורמה בבתי המשפט, שניסה לבצע שר המשפטים אברהם שריר. לפי רפורמה זו, היתה הממשלה אמורה להחליט על מיזוג בתי המשפט המחוזיים עם בתימ"ש השלום לערכאה שיפוטית אחת. בין הערכאה החדשה לבית המשפט העליון היתה צריכה לקום ערכאת ערעור.

נשיא בית המשפט העליון מאיר שמגר ומרבית השופטים המחוזיים התנגדו לרפורמה זו. השר שריר והשופט שמגר סיכמו, כי הקמת ערכאת הערעורים כבר בזמן הקרוב תהיה חלק מהרה-ארגון של כלל מערכת המשפט. הממשלה החליטה כי בשלב הבא, שמועדו לא נקבע, אכן יאוחדו בתי המשפט המחוזי והשלום, ואז תורכב המערכת משלוש ערכאות: ביהמ"ש העליון, בתי משפט לערעורים, ובית משפט מחוזי מורחב. תאריך הפעלת בית המשפט לערעורים, לפי החלטת הממשלה מאתמול, נתון להחלטת שר המשפטים בהסכמת שר האוצר ונשיא ביהמ"ש העליון.

בדיון שקיימה הממשלה אתמול ציין שריר, כי היום מחכים להכרעת בתי המשפט יותר ממליון תיקים. השר דוד לוי הציע להחיל את הרפורמה לקיצור התורים במערכת הבריאות גם על מערכת בתי המשפט.

גרנות ושריד התערבו לאפשר פגישת אב ובנו

שלמה סלוצקי

בהתערבותם של חברי הכנסת אלעזר גרנות ממפ"ם ויוסי שריד מר"צ הותר לעו"ד חאלד אבו קיטרא להיפגש עם בנו עיצאם, תלמיד המיכללה בחברון, האמור לעמוד היום למשפט על עבירות בטחוניות בבית הדין הצבאי ברמאללה.

עיצאם נעצר ב-31 בדצמבר והוחזק עד כה בכלא כפר יונה. לאביו, תושב חאן יונס, לא ניתן להיפגש עם בנו אף שלא הוצג בפניו שום צו המונע ממנו מלעשות זאת. אתמול בבוקר הותר סוף סוף המפגש בין האב ובנו, והוא ייערך, כנראה, באולם ביהמ"ש הצבאי.

"נעצרו יהודים שתכננו לפגוע בראשי אש"ף"

אורי הורוביץ

שילטונות טוניס עצרו בשבוע שעבר כמה אנשים שהתכוונו לפגוע במספר מנהיגים באש"ף. בין האנשים שנעצרו, נושאי דרכונים בריטיים וכן קבוצה של ארבעה יהודים נושאי תעודות-מעבר ישראליות. אחד מהם נתפס לאחר שעקב אחרי בית של אחד ממנהיגי אש"ף המתגורר בטוניס.

על-כך מוסר העיתון "אל איתיחאד" היוצא לאור באבו-דאבי, על-פי מקורות יודעי דבר בטוניס.

שריד מגנה עצומת הפרופסורים נגד מעצר אנשי "דרך הניצוץ"

בצלאל עמיקם

שר המשפטים הביע מורת רוח מגילוי הדעת יוצא הדופן, שפרסמה קבוצת פרופסורים מאוניברסיטת תל-אביב, ובו היא מותחת ביקורת על פסיקת בית המשפט העליון בעניין שחרורם בערבות של חברי "דרך הניצוץ".

השר שריר הביע תמהונו על כך, שקבוצת פרופסורים מוצאת לנכון למתוח ביקורת, שאינה מקצועית משפטית אלא נובעת ממניעות פוליטיות, למרות שאינם מכירים את כל העובדות והנסיבות המשפטיות.

שר המשפטים ציין, כי הוא רואה בפעולה חסרת אחריות זו, סכנה חמורה לעצמאות וליוקרתה של המערכת המשפטית, שבלעדיה אין קיום לדמוקרטיה ולשלטון החוק.

צוותא ירושלים
קינג ג'ורג' 38
ביום ג' 21.6.88 בשעה 8.30 ירצה
ח"כ אלעזר גרנות
על הנושא:
ייחודה של מפ"ם בקשרי החוץ של ישראל
הציבור מוזמן!

ועדת משנה לתכנון ובניה
חולון
תיק בנין 2732
הודעה על פי סעיף 149(1) לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965
ניתנת בזה הודעה שהוגשה לוועדה בקשה להיתר בניה על חלקה 36 בגוש 7168 ברח' הנוטרים מס' 9 חולון, הכוללת מתן הקלה ב: א. אחוזי בניה 6% משטח המגרש 565 מ"ר בכל הקומות, ב. מעלית 5% עבור המעלית, ג. תוספת קומות 2.5% עבור תוספת קומה (5) נוספת.
החלקה הנ"ל נמצאת באזור מגורים ד'. את התכנית אפשר לראות במשרדי הוועדה בעיריית חולון רחוב וייצמן 58 בשעות ובימים של קבלת קהל.
התנגדות לבקשה להקלה לעיל ניתן להגיש תוך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו. התנגדות שתוגש חייבת להיות בכתב ומנומקת.
ידוע לי כי הפרסום הנ"ל הינו על אחריותי בלבד, ואינו מהווה אישור למתן ההקלה המבוקשת.
שגיב בע"מ + רוטמן ובניו בע"מ סוקולוב 78.

חוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965
הועדה המקומית לתכנון ולבניה
תל-אביב—יפו
הודעה לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה-1965
הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל-אביב-יפו בקשה ליתן אשור להקלה לתיה בחזית לפרגולות עד 25 מ"ר לבריכת השחיה ברחוב רביבים מס' 3 גוש 6623 חלקה 219.
תיק בנין 2/0876003
בקשה מס' 871490
בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל-אביב-יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתובתו המדוייקת וטלפון.
התנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום מודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.
י. כספי, סגן ראש העיריה, יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל-אביב-יפו

האשה מרפיח שילדה במעצר שוחררה בערבות 5,000 ש'

שלמה סלוצקי

אב בית הדין הצבאי בעזה נעתר אתמול לבקשתה של עורכת הדין תמר פלג מהאגודה לזכויות האזרח בישראל, לשחרר בערבות של 5000 שקל את עיישה סעיד אל-קורד בת 28 מרפיח, שילדה ביום שישי בצהריים בן בביה"ח אסף הרופא.

הסניגוריה העלתה את מצבה הקשה של העצורה ושל משפחתה, שבה ארבעה ילדים בגיל 5 ועד שנה וחצי. הם גרים באוהל בטיפולה של החותנת, שהיא חצי משותקת. התובע לא התנגד לשחרור בערבות.

תשלום הערבות בסך 5000 ש"ח נאסף בעוד מועד על-ידי קבוצת "נשים למען אסירות פוליטיות".

התפייסות בין ש"ס לליכוד

מוטי בסוק

רה"מ שמיר והשר בלי תיק יצחק פרץ התפייסו ביום שישי. הישיבה המיוחדת של צמרת ש"ס, שנועדה להיום, לא תקרא לניתוק היחסים עם הליכוד.

שמיר התקשר ביום שישי ללשכתו של השר פרץ, כדי "לכבות את השריפה" בין הליכוד לש"ס, שפרצה בעקבות ההצבעות בכנסת בשבוע שעבר על "מיהו יהודי" ושינוי שיטת הבחירות. שמיר טען, כי לליכוד מחויבות לסיעות הדתיות רק בנושא הראשון ואותן הוא קיים.

שמיר הזכיר למנהיג ש"ס, כי הפציר בו ובעמיתיו הדתיים שלא להעלות את "מיהו יהודי", אולם הם התעקשו להעלות את הנושא, וסופם שספגו מפלה. השר פרץ טען, כי כעסו יצא על יו"ר ועדת החוקה אלי קולס על שהעלה את נושא שינוי שיטת הבחירות להצבעה.

בליברלים מחפשים מועמדים מחוץ להרצליה או סביון

דורית גפן

במפלגה הליברלית שבליכוד גובר המתח לקראת הבחירות לרשימה לכנסת, שייערכו ביום חמישי בתל-אביב.

אתמול יצא יצחק קעטבי, יו"ר המועצה, שהיא הגוף הבוחר, בקריאה לחבריו לשנות מייד את פני הרשימה לכנסת הבאה. במכתב שהוציא לחברי המועצה הוא מבהיר, כי "ברור שהדבר יבוא על חשבון ח"כים קיימים, אשר ייאלצו לפנות את כסאותיהם. זהו צו השעה, ואין כל ברירה אחרת."

מכתבו של קעטבי מדגיש את הצורך שישולבו ברשימה בני עיירות פיתוח, נציגי שכונות, צעירים ובני עדות המזרח. הוא מתייחס לשינוי הקיצוני שחל בהרכב רשימת העבודה לכנסת הבאה וטוען, כי הדבר מחייב גם שינוי משמעותי ברשימה הליברלית לכנסת ה-12.

עוד הוא אומר, כי המפלגה הליברלית מצטיירת כמפלגה של אנשי המעמד הגבוה ואין בה ולו גם נציג אחד של עיר פיתוח, שכונות או עדות המזרח. לעומת זאת מתרכזים כיום נציגיה בכנסת בסביון, הרצליה ובכמה ישובים בצפון-הארץ.

מועמדים לכנסת מ"העבודה" רוצים להשאר ראשי ערים

עזרא אבירן

מפלגת העבודה תדון בימים הקרובים בגורלם של ארבעה מועמדים ריאליים לכנסת הבאה, שהם ראשי רשויות מקומיות ומבקשים להתמודד בבחירות הבאות בשני התפקידים.

על פי חוקת המפלגה כפל תפקידים זה אסור, אך הם פנו למזכ"ל המפלגה עוזי ברעם לקבל היתר לכך. דברים אלה גילה אתמול אלי דיין ראש עיריית אשקלון. הוא שהבהיר, כי הוא רץ בשלישית לראשות עיריית אשקלון מטעם תנועתו ומתמודד במקום ריאלי ברשימת מפלגת העבודה לכנסת. הוא הזכיר כמצב דומה את אמיר פרץ, ראש המועצה המקומית שדרות, אברהם שוחט ראש העיר ערד, ומיכה גולדמן ראש המועצה המקומית כפר תבור.

התאומות החדשות צפת וליל כבר החלו לריב

ארנון יפה (צרפת)

פייר מורואה, ראש עיריית ליל, בירת הצפון בצרפת ומזכיר המפלגה הסוציאליסטית, חתם אתמול על ברית ערים תאומות עם צפת, חרף לחצים פוליטיים כבדים.

בחזית עיריית ליל, הניפה קבוצת מפגינים פלשתיניים כרזות: "גם צפת היא שטח כבוש", אך בעירייה נכחו מאות בחגיגה, בכללם ראשי ערים תאומות של ליל מסנגאל, מבריטניה ומבלגיה.

הסיעה הקומוניסטית בעירייה החרימה את הטקס. מורואה עצמו רחה זמן רב את חתימת ההסכם. שגריר ישראל בפאריס, עובדיה סופר, שיכה אותו על שלא נכנע ללחצים ערביים וקומוניסטיים, אך עוד לפני שתיית השמפניה, נתגלעה מחלוקת בין התאומות החדשות. מורואה הטיף בנאומו לכינוס ועידת שלום בינלאומית, בעוד ראש עיריית צפת, זאב פרל, מטיף לפתרון במשא ומתן ישיר.

לחץ אמריקני מנע הרחקה של ישראל מארגון העבודה

מוטי בסוק

לחץ מאסיבי של ארה"ב מנע נסיונות פגיעה בישראל בארגון העבודה הבינלאומי, דיווח אתמול לממשלה שר העבודה והרווחה, משה קצב.

קצב גוייס למלחמה בהצעות ההחלטה האנטי ישראליות בז'נבה על ידי משרד החוץ, לאחר שהגיע מידע ברור כי הארגון עומד לקבל החלטות קיצוניות ללא תקדים נגד ישראל. אתמול דיווח שר העבודה והרווחה לממשלה, כי מאחורי ההצעות עמדו ארצות ערב, כולל מצרים, וגם כמה מדינות באירופה. לחץ אמריקני מאסיבי, כולל איום בהפסקת התמיכה הכספית בארגון, שכנע את מדינות אירופה לסגת מהצעתן. בעקבות נסיגה זו לא היה לערבים כל סיכוי להעביר את החלטתם.

השר דוד לוי הציע לממשלה לפנות למצרים ולברר עימה אם בהתנהגותה אין משום סטייה מהסכמי השלום. רה"מ שמיר הביע סיפוק מהעמדה האמריקאית תוך שהוא מציין כי אין להשלים עם העמדה המצרית.

המשכים

המינהל סגר בתי״ס

(סוף מעמוד ראשון)

דרכם לבתי־הספר, ובשעות אחר־הצהריים, עם שובם לבתיהם.

נסגרו 3 בתי״ס

המנהל האזרחי ביהודה ושומרון הורה אתמול לסגור את בתי־הספר אל־יאחדר בטובס ואת בית־הספר במחנה הפליטים אל־סולטאן, ליד יריחו, בגלל אי־סדרים מנהליים בבתי־הספר. נראה, שבתי־הספר נסגרו מפני שלא התקיימו בהם לימודים סדירים ותלמידיהם השתתפו בהפרות־הסדר.

המנהל האזרחי ברצועת־עזה סגר אתמול בית־ספר בעיירה בני סוהיילה, בצפון הרצועה, לאחר שבשבת השתתפו התלמידים בהפרות־סדר.

צעיר נפצע מירייות

צעיר מן הכפר סאליה, ליד שכם, נפצע אתמול מירית חיילי צה״ל, שנתקלו בהתנגדות של צעירים בהיכנסם לכפר.

אתמול היה אמור להיות יום של „החרמת המנהל האזרחי" בשטחים, אבל החיים התנהלו כסדרם. ראש המנהל ביהודה ושומרון, תת־אלוף שייקה ארז, נפגש עם סוחרים ברמאללה ודן עימם בבעיות שוטפות, בכללן תשלום מיסים. כתבנו מוסר, כי המנהל האזרחי ממשיך במלוא העוצמה במדיניות „מכבש המיסים" וסוחרים טוענים, כי מטילים עליהם שומות־מיסים עושקות.

מתיחות בדרום הרצועה

בדרום הרצועה שררה מתיחות גם אתמול ומעטים יצאו משם לעבודה בישראל, אך בשאר המקומות ברצועת־עזה נשמר השקט ורבים יצאו לעבודה. גם ברצועה לא שעו התושבים לכרוזים שקראו להם להחרים את שירותי המנהל האזרחי. יותר מ־3,300 תושבים של מחנות הפליטים ג'בליה ונוציארת באו להתפקד ולהחליף את תעודות־הזהות שלהם, וגם שירותי המנהל, לרבות גביית מיסים, התנהלו כסדרם. המסחר פעל בחלקו, בעיקר ברחובות הראשיים בערי הרצועה.

היום — „יום הילד המוכה"

היום מציינים על־פי הכרוז את „יום הילד הפלשתיני המוכה", והתלמידים נקראו מבעוד מועד להפגין נוכחות בכבישים ביידוי אבנים.

אתמול התחדשה פעולתה של תחנת משטרת עזה בכיכר מדינה — תחנה שנסגרה לאחר התפטרותם של מאות השוטרים והחוקרים המקומיים. התחנה מופעלת על־ידי כוח משטרה ישראלי.

כתובות לאומניות — בת״א

כתובות פלשתיניות לאומניות צוירו אתמול על מכונית בצפון תל־אביב, ונאמר בהן, בשפה האנגלית: „גמרי פלשתין", „ישראל — לא, פלשתין — כן", „פי.אל.או.", ו„אין ישראל — יש רק פלשתין".

רבין ממשיך להיפגש

סוכנות „רויטר" מסרה אתמול, מפי פקיד בכיר במשרד הבטחון בתל־אביב, כי שר הבטחון יצחק רבין נפגש באחרונה עם אחד ממחבריה של „האמנה הפלשתינית" במסגרת השיחות שהוא מנהל בשבועות האחרונים עם אישים פלשתיניים בולטים מיהודה, שומרון וחבל־עזה. הפקיד סירב לזהות את האיש, כי הדבר עלול לפגוע בבטחונו, אולם מסר, כי הוא בשנות ה־50 לחייו ומתגורר באחת הערים בשטחים.

הפקיד ציין, כי רבין יוסיף להיפגש עם פלשתינים בעלי דעות פוליטיות שונות, לרבות אנשים הידועים כחברי אש״ף, כדי לדון בדרכים לשים קץ להתקוממות בשטחים.

תובע לדון את האשה מביתא בפני שלושה שופטים

עתיים

בג"צ מנע בצו־ביניים את המשך הדיונים במשפטה של מונירה סאלח דאוד, האשה מהכפר ביתא שבשומרון, המואשמת בבית המשפט בשכם בגרימת חבלה חמורה למאבטח טיול הנערים, רומם אלדובי מאלון מורה.

הצו הוצא על־ידי שופט בית המשפט העליון פרופ' אהרון ברק, בעקבות עתירה שהגיש בשבוע שעבר לבג"צ שמואל פוקס, נער בן 16 מאלון מורה שהיה אחד המטיילים ונפצע בבטנו מרסיסי כדורים במסגרת הטיול. פוקס דורש בעתירה מהפרקליט הצבאי הראשי, להעביר את משפטה של דאוד להרכב של שלושה שופטים במקום דן יחיד לפניו מתברר המשפט עתה.

פוקס מצרף לעתירה את הדו"ח שכתב אלוף פיקוד המרכז האלוף עמרם מצנע בעקבות האירועים ביתא. בדו"ח נאמר, שאלדובי ירה פעמיים בתוך הכפר, בפעם הראשונה כתגובה אינסטינקטיבית לאחר שנפגע בראשו מאבן שהשליכה אליו דאוד.

פוקס אומר בעתירה שהעמדתה של האשה לדין בפני דן יחיד מגבילה מראש את סמכות בית המשפט בנוגע לעונש שהוא יכול לגזור עליה ולכן ייגרמו לו נזקים נוספים על פציעתו.

מה עושה הצבא כדי

(סוף מעמוד ראשון)

המקרים הרשומים ביומני המשטרה, 43 היו של נסיונות הצתה ו־41 של זריקת אבנים.

ירי לזורקי בקבוקים

שר הבטחון והרמטכ"ל דיווחו כי בגזרות שלהם לא חלה עליה במספר הפיגועים.

הבעייה המרכזית נותרה בקבוקי התבערה והצבא לומר כיצד להלחם בה. החיילים קיבלו הוראה לירות על מנת לפגוע בזורקי בקבוקים, לפי חומרת המקרה הורסים או אוטמים בתים. המטרה, ענישה נקודתית.

מה דינה של אבן?

השר יצחק מודעי טען כי האינתיפאדה בשטחים מתואמת ומתופעלת ע"י מטה מרכזי. הוא שאל את רבין, מה הצבא עושה כדי לפרק מטה זה. רבין השיב כי המדיניות היא לעצור כל מי שנחשד בתיאום אירגוני של האירועים. מודעי היקשה בשנית, מדוע אבן ממיקלעת לא נחשבת על־ידי הצבא לנשק. הוא הזכיר כי דוד הרג בדרך זו את גולית. רבין השיב כי קשה מאוד להשיב אם זה נשק או לא. הוא ביקש הבהרות מיועץ המשפטי לממשלה יוסף חריש. שמיר, שהדיאלוג לא היה כנראה לרוחו, הודיע לחריש כי אין צורך בחוות דעת מיידית.

שביתת המיסים מכבידה

שר־הבטחון דיווח לממשלה גם כי רשויות הבטחון פועלות נגד הפצת הכרוזים של אש"ף. בשל שביתת המיסים קשה לרשויות להפעיל את מערכות החינוך והבריאות. נשקלת האפשרות להטיל אגרות חינוך ובריאות. דוד לוי תמה מה צורך רואה השר רבין להפגש לעיתים מזומנות עם בכירי אש"ף בשטחים. רבין השיב כי איננו סוטה מההנחיות, וכי איננו נפגש עם אישים שיש כדי מעצר.

המלחמה בהצתות

רה"מ שמיר סיפר כי הפגיש בשבוע שעבר את כל הגורמים העשויים לעזור בלחימה בשריפות. הוחלט על הקמת ועדת היגוי, בראשות המשנה למנכ"ל משרד הפנים יעקב מרשבין, תיעשה פניה לארגוני מתנדבים ולציבור הרחב לסייע במלחמה בשריפות. צויין כי הקק"ל, רשות שמורות הטבע, משמר הגבול ותצפיות מהאוויר כבר מקדישים יותר תשומת לב לנושא. הרשויות יהיו בכוננות לקראת מחרתיים (22.6.88) יום שהוכרז על ידי אש"ף כיום הפגיעה בחקלאות הישראלית. השר בר־לב ציין כי אין צורך בחקיקה מיוחדת נגד חבלני השריפות שכן החוק הקיים מאפשר להטיל עליהם עונשים של עד 15 שנות מאסר.

מקור אמריקני אומר לעיתון בכוויית:

„מסמך אבו־שאריף — התפתחות חשובה אך לא בהירה מספיק"

אורי הורוביץ, סי״ין

העיתון הכוויתי „אלקבס" מצטט מקור אמריקני בכיר בוואשינגטון, המברך על המיסמך שהפיץ יועצו של ערפאת, בסאם אבו־שאריף, בפיסגת אלג'יר, ושהתפרסם בעיתונות האמריקנית.

לפי העיתון הכוויתי, במשרד החוץ האמריקני רואים את המיסמך כ„התפתחות חשובה". עם זאת, מבחינים האמריקנים בחסרונות במיסמך: אי־חתימת אבו שאריף על המיסמך, וחוסר ההבהרות במספר נושאים. כמו כן, אין יודעים אם המסמך אכן משקף את דעת אש"ף או חלקים ממנו.

אתמול פירסם בסאם אבו שאריף עצמו הבהרות למסמך, וטען, שהמסמך משקף באופן ברור את החלטות המועצה הלאומית הפלשתינית, שקבעו שיש למצוא פיתרון מלא לסיכסוך במזרח התיכון. באשר למשאל בשטחים, הוא יתקיים, אליבא דאבו שאריף, אחרי שיסתיים שילטון ישראל בשטחים.

ועדה מכינה לוועידה

מקורות ירדניים מסרו לעיתון „אלקבס", שבפגישה שתתקיים באמצע יולי בין שרי החוץ של ארה"ב וברית־המ', יוחלט על הקמת „ועדה מכינה" לוועידה הבינלאומית. היא תורכב מחמשת שרי החוץ של החברות הקבועות במועצת הביטחון. ועדה זו תקבע את התנאים לכינוס הוועידה הבינלאומית.

סגן שר החוץ הסובייטי, ולאדימיר פטרובסקי, טוען כי עתה יש הזדמנות לכינוס ועידה בינלאומית לשלום במזרח־התיכון ועתה גם הזמן המתאים ביותר לכך. דבריו של פטרובסקי נאמרו לעיתון „אל־איתיאחד", היוצא לאור באבו־דאבי. מקורות באש"ף מסרו אתמול, כי בסוף השבוע מסר ערפאת וקיבל כטונים איגרות מגורבצ'וב, העוסקות בהתפתחויות בנושא הערבי והפלשתיני.

מרפי בסעודיה

סגן שר החוץ האמריקני לענייני המזה"ת, ריצ'ארד מרפי, סיים אתמול ביקור של יומיים בסעודיה.

מרפי נועד בשבת עם המלך פאהד, במסגרת ביקור של עשרה ימים במזה"ת. משקיפים מסרו, כי סיורו של מרפי נועד לברר את עמדותיהם של מנהיגי מדינות האזור כלפי תכנית שולץ.

שר החוץ ההולנדי האנס ואן דן ברוק ייפגש עם פלשתינים מתונים כאשר יבוא ב־17 ביולי לביקור רשמי בישראל עם ראש הממשלה רודולף לוברס.

הוא מסר לוועדת החוץ של הפרלמנט ההולנדי, כי הוא מבקש לקבל מידע על מצב הפלשתינים בשטחים הכבושים. כידיד טוב של ישראל, הוא לא יירתע מלומר דברים קשים אודות האלימות הישראלית בשטחים הכבושים.

„דובר צה"ל אומר רק אמת"

בצלאל רובין

„המדיניות של דובר צה"ל היא מאז ומתמיד לומר לתקשורת את האמת ורק את האמת. היה מקרה אחד שטעינו והודינו בטעותנו: זה היה המקרה העצוב שבו כוסו 4 ערבים בעפר. מאז המקרה הזה, הודבקה על מוסד דובר צה"ל הסטיגמה של חוסר אמינות" — דברים אלה אמר תא"ל אפרים לפיד, דובר צה"ל, בהרצאה במועדון „כותרת" באילת. הוא הוסיף, שבימי השיא של האינתיפאדה היו בארץ 950 כתבים זרים, דבר שאין לו אח ורע באף מדינה בעולם. בהתייחסו למצב בשטחים אמר הדובר, שהמצב דומה לחומר נפץ כבוש, ובהחלט יש לצפות להתפרצויות נוספות.

באשר לאמצעי התקשורת בארה"ב, שם יש כיום, לדעת דובר צה"ל, תהליך של „חזרה בתשובה". הם מבינים עכשיו שהגזימו בתאוריהם על הנעשה בשטחים.

דובר צה"ל התייחס גם לפרשת הנער איהב אחמד קוראן בן ה־11, שחיילי גולני התעללו בו וירו כדור גומי לתוך פיו. הוא אמר, שהגילוי ב„ידיעות אחרונות" בפרשה, זו מזעזע והנושא הועבר מייד לאחר הפרסום לחקירה ולטיפול מצ"ח. „מדרך הטבע, התקשורת והציבור רוצים תגובה מיידית, אך חקירה כזו לוקחת זמן, אפילו זמן ממושך. זה נשמע נורא לא סימפטי, אבל זו האמת", אמר דובר צה"ל.

עוד גילה תא"ל לפיד, ש־200 חיילים בלבד שמרו ופיקחו על 120 אלף תושבי שכם בעת העוצר הגדול שם, שנמשך 11 ימים.

דוד לוי חוזר למעברה

השר דוד לוי מבקר במעברה המשוחזרת בתערוכת ה־40. (צילום: יונתן סלינגר)

כנס המשפטנים במוסקווה הפך לדיון בזכויות היהודים

דני בירן, עתיים

נציגי משלחת עורכי הדין, שחזרו מקונגרס המשפטנים הבינלאומי במוסקווה, מסרו, כי הכינוס במוסקווה הפך לכינוס על זכויות היהודים בבריה"מ וזהו הישג יוצא הדופן של המשלחת הישראלית.

המשלחת הורכבה תחילה מ־50 משפטנים, שהביעו רצונם להשתתף בקונגרס, ואולם שלטונות ברית המועצות מנעו כניסתם של חלק מחברי המשלחת ביניהם רובין עצמו והפרופ' צבי דינשטיין שכניסתם הותרה מאוחר יותר. בכנס השתתפו 23 עורכי דין מישראל.

במהלך שהותם בברית המועצות נפגשו המשפטנים עם כ־500 יהודים מקבוצות וגילים שונים. בתשובה לשאלה על הסיבות למפרי הנשירה בקרב היוצאים מברית המועצות אמר המשפטן מיכאל כספי, כי הקשר של יהודי רוסיה עם היהודים שבחוצה לה היה במשך שנים רבות במסגרת של פגישות עם תיירים ומבקרים מארה"ב. הללו ציירו לפניהם את העולם החופשי והפתיחות הרבה השוררת בארה"ב. אין ליהודי ברית המועצות תמונה ברורה באשר למדינת ישראל ולצעירים רבים אין אפילו ידע בסיסי. על כן נראית בעיניהם ארה"ב כמקום נוח לחיים בעולם המערבי. גורם נוסף שמרתיע את העולים הוא דמות ישראל כמדינה במלחמה, על פי התיאור הקבוע של התקשורת הסובייטית.

עו"ד כספי העיר, כי יהודי ארה"ב שולחים ליהודי בריה"מ קטלוגים על מוצרים שניתן להשיג בארה"ב, ויהודי בריה"מ ביקשו שגם הישראלים ישגרו אליהם קטלוגים על מוצרים תוצרת ישראל. עוד העיר עו"ד כספי, כי היהודים בבריה"מ בקיאים בכל רזי הפוליטיקה בישראל.

הוא סיפר, כי ישנם סירובניקים שייעודם הוא להגיע רק לישראל, אך יש גם ששוקלים לחכון לצאת. לדעתו, ישראל צריכה לראות לחזק את חיי הקהילה היהודית בבריה"מ.

בתפילת השבת בבית הכנסת בלנינגרד השתתפו רק מבוגרים. ישראל היא בשבילם משהו נדיר ועליון, ועיניהם זלגו דמעות כשהתחבקו עם הישראלים — ציין.

הוא סיפר כי „הודות" לגלסנוסט, חילק ארגון בשם „מוות ליהודים" כרוזות נגד יהודים במטרו של מוסקווה. כאשר הוקרא תוכן הכרוזות בכינוס, הזדעזעו הסובייטים ואמרו שידאגו שלא יתנו לארגון לפעול. מסיבת העיתונאים נערכה ע"י „ארגון 35" של הנשים למען יהודי בריה"מ.

קרן יעקב אפטר ז"ל (בפירוק מרצון)

ניתנת בזאת הודעה כי באסיפה כללית יוצאת מן הכלל של העמותה הנ"ל שנועדה ונתכנסה כהלכה ביום 17.5.88, נתקבלה החלטה לפרק מרצון את העמותה ולמנות את עו"ד רם לוי, משדרות רוטשילד 50, תל־אביב למפרק העמותה.

כל נושה שיש לו תביעות נגד העמותה הנ"ל יגיש תביעותיו בצרוף הוכחותיו תוך 21 יום מיום פרסום הודעה זו למשרד מפרק העמותה הנ"ל.

רם לוי, עו"ד, מפרק

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

מרחב תכנון מקומי

פתח־תקוה

הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מפורטת מקומית

נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה, באישור שר הפנים, שינוי תכנית מפורטת מקומית הנקרא: „שינוי תכנית מפורטת מקומית מס' פת/1205/24". ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6361, חלקה 295, רחוב פרופסור שור.

עיקרי הוראות שינוי התכנית: הגדלת ה"ין לקומה עד 39% ושינוי קו בנין.

הודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3487 תשמ"ז, עמ' 2738 ובעיתון בוקר הצופה מתאריך: 12.8.87, ובעיתון ערב חדשות מתאריך: 12.8.87 בשפה העברית ובעיתון מוקד נוסף המופיע מתאריך 12.8.87 בשפה העברית.

שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה, וכל המעוניין רשאי לעיין בו, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.

[illegible], יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז

תאריך: 31.5.88

עוד בכירים בממשל קשורים לשערוריית השחיתות בפנטגון

נחקרים חברי קונגרס ונשיאי חברות גדולות ● מדובר בתקופתו של השר קספר וויינברגר

דליה רפאל (ארה"ב)

„זהו האירנגייט של קפ" (שר ההגנה לשעבר קספר וויינברגר), אמר בעצב סגן שלו לשעבר.

המבול הנמשך של גילויים בחקירה המתרחבת במערכת הרכש של הפנטגון חושף והולך שערורייה נוספת בשרשרת ארוכה שידע ממשל רייגן בשנים האחרונות. הנושא מעסיק ותופס את העמודים הראשונים בכל העתונים, מהדורות החדשות ותכניות המלל ברדיו ובטלוויזיה.

המימדים המדויקים עדיין לא ברורים. גם לא הוגש עדיין כל כתב אישום. אולם ברור כי כל המרכיבים הדרושים קיימים.

חשודים בקונגרס

חקירת השחיתות מתרחבת וכוללת עתה גם חברי קונגרס הקשורים לכאורה, בהענקת חוזי אספקה לחברות קבלניות. חברי הקונגרס המוזכרים בשמותיהם הם ביל צ'אפל, דמוקרט מפלורידה. יו"ר תת הוועדה בקונגרס להקצבות ביטחון ורוי דייסון, דמוקרט ממרילנד, חבר ועדת הכוחות המזויינים.

מקורות בפנטגון, המצוטטים בכלי התקשורת, מזהירים, כי דרושה חקירה נוספת של שני אלה וחברי קונגרס נוספים בשאלות הקשורות לתפקידם האפשרי במעשי מרמה והתנהגות בלתי נאותה בתהליך הענקת החוזים הבטחוניים. לדבריהם, בודקים החוקרים את קשרי צ'אפל דייסון עם יועץ צבאי מניו־יורק, בשם צ'ארלס גרדנר, שהתפטר לפני כשישה חודשים מתפקידו כנשיא חברת השיווק של חברת יוניסיס, יצרנית מחשבים מהגדולות בארה"ב.

דייסון עצמו הכחיש כי עשה מעשה בלתי ישר. „הקונגרס אינו מעניק חוזים. אין כל דרך שהייתי יכול לתת אותם, אמר. צ'אפל כינה את הדיווחים על חלקו „ערימת הבלים".

ימי וויינברגר

שערוריית המרמה והשוחד, שהיקפה ומימדיה נראים כגדולים והולכים ככל שמתקדמת החקירה, היא תוצאת „שבע השנים השמנות" בפנטגון, תקופת כהונתו של קספר וויינברגר כשר ההגנה. השנים בהן שלט על המימסד הצבאי הגדול בעולם, תקציבי ענק חסרי תקדים ותכנית התחמשות מואצת של כוחות ארה"ב.

שולץ קורא לוועידת טורונטו לדון בטרור

שר החוץ האמריקני, ג'ורג' שולץ, הביע אתמול תקווה כי פיסגת 7 המדינות המתועשות שנפתחה בטורונטו, תביא להתקדמות בשיתוף הפעולה הבינלאומי למאבק בטרור.

שולץ ציין, כי בעבר הניבו ועידות פיסגה דומות של 7 המדינות להישגים חשובים במלחמה בטרור.

בראיון לרשת הטלוויזיה „אנ.בי.סי", קרא שולץ לשבע המדינות המשתתפות בפיסגה לבוא לידי הסכם לגבי הצעה אמריקנית, הבאה לאסור על מטוסים חטופים לשוב ולהמריא מנמלי תעופה שבהם נאלצו לנחות.

לפני הפגישה עם תאצ'ר ורייגן

קנצלר גרמניה המערבית, הלמוט קוהל, וראש ממשלת קוויבק, רובר בוראסה, בפגישה עם נופשים בקוויבק־סיטי, ערב פתיחת ועידת הפיסגה של המדינות המתועשות בטורונטו. (צילום: אי.פי.)

ראש עיריית איספהאן לא רואה את טדי קולק

סי״צ

הוועידה הבינלאומית של ערים היסטוריות נפתחה בשבת בפירנצה, באיטליה, בהשתתפות 30 ראשי עיריות של הערים היפות ביותר בעולם.

כשהם ישובים במרחק מטרים ספורים, על־פי סדר האלף־בית, נהגו ראש עיריית ירושלים טדי קולק וראש עיריית איספהאן, באיראן, מאליק מאראני, כאילו אין הם רואים זה את זה.

ראש עיריית פירנצה, שאירח את שתי הוועידות, הדגיש את השאיפה לגישה לאפוליטית לבעיית ערי־האמנות.

נשיא סיירה לאון: לא נחדש את הקשרים עם ישראל

סי״צ, רויטר

נשיא סיירה ליאון, ג'וזף מומו, הערוך עתה ביקור רשמי בכוויית, הכריז אתמול במסיבת עתונאים, כי ארצו „אינה מוכנה לחדש את קשריה הדיפלומטיים עם ישראל", שנותקו במלחמת ששת־הימים.

מומו הודיע, כי ארצו מבקשת כספים ממדינות ערביות עשירות, כדי לממן תוכנית תיעוש ופיתוח חרשות.

תאצ'ר הזהירה אשתקד את שמיר מתעלולי המוסד בבריטניה

רויטר

ראש ממשלת בריטניה מרגרט תאצ'ר הזהירה אשתקד את ראש ממשלת ישראל יצחק שמיר, כי בריטניה עלולה לנקוט בצעדים נגד השירות החשאי הישראלי בשל פעילותו בארצה — מסרה רשת טלוויזיה בריטית. התוכנית „העולם בפעולה", שהוקרנה אמש, גילתה, כי תאצ'ר כתבה לשמיר באוקטובר אשתקד והודיעה לו, כי יש סכנה שה„מוסד" יוגדר כ„בלתי־ידידותי", אם ישוב וינסה להסתנן לארגוני טרור בבריטניה בלי ידיעת ממשלתה.

הטלוויזיה מסרה, כי מכתבה של תאצ'ר נשלח חודשיים אחרי מעצרו של איסמאיל סוואן, הסוכן הכפול, ובדיוק לאחר שבריטניה גירשה סוכן אחר של ה„מוסד", באשר סאמארה, שהסתנן לאותו תא־של אש"ף. תאצ'ר הודיעה לשמיר, כי יעקב ברד, הדיפלומט שהפעיל את סאמארה, הוא אישיות בלתי־רצויה בבריטניה. ברד, שלא היה אז בבריטניה, לא שב אליה.

מה שמותר במאה שערים אסור בהייד פארק בלונדון

דפנה ורדי (בריטניה)

הפעיל האנטי־ציוני, אורי דייוויס, קרא לעזרתו השבוע רב מנטורי קרתא, כאשר נאלץ לעמוד לפני שופט שלום לאחר שניסה לשרוף את דגל ישראל בפינת הנואמים שבהייד פארק, ונעצר על הפרת הסדר.

דייוויס הביא כעדים שני רבנים מנטורי קרתא והם סיפרו לשופט שגם בקהילתם שרפו לא אחת את דגל ישראל. השופט לא השתכנע מהטענה וגם לא מטענתו של דייוויס, שהדגל הישראלי מהווה „עלבון" למצפונו, וקנס אותו ב־100 ליש"ט.

פושע המלחמה ברונר עבד למען הביון המערב גרמני

סט״א

אלויס ברונר, פושע־המלחמה הנאצי המבוקש, שמצא מקלט בדמשק, עבד בשביל שירות הביון המערב־גרמני בשנות ה־60 וכנראה גם בראשית שנות ה־70 — מסר אתמול העיתון הצרפתי „ז'ורנאל דה דימאנש".

צרפת הוציאה החודש פקודת־מעצר בינלאומית נגד הפושע הנאצי, בן 73, שנידון פעמיים למוות שלא בפניו על פשעי־מלחמה ופשעים נגד האנושות.

העיתון מוסר, כי איש הריגול־הנגדי הצרפתי דיווח בזמנו, כי איתר את ברונר בביירות, בראשית שנות ה־60. רב־סרן ז'ניס, שהיה מוצב אז בקאהיר, הודיע לפאריס, כי ברונר עובד בשביל הביון המערב־גרמני בביירות, ואיש־הקשר שלו שם היה הדיפלומט המערב־גרמני ד"ר ואלטר הלנתאל, שהיה הוא עצמו אחד מעוזריו של אייכמן. הלנתאל פעל בימי הנאצים בצרפת במעצרים ובגירושם של יהודים ממונאקו למחנות־השמדה.

השבועון מוסיף, כי לאחר שעזב את ביירות, נתמנה ברונר, בשם הבדוי גיאורג פישר, לראש הסניף הדמשקאי של שירות הביון המערב־גרמני. הביון המערב־גרמני ניתק את קשריו עם ברונר, כאשר התקרבה בגן לירושלים, ערב משפטו של אייכמן.

שערי מטבע־חוץ בנק הפועלים — 17.6.1988

	היחידה	בנקנוטים קניה	בנקנוטים מכירה	העברות והמחאות קניה	העברות והמחאות מכירה	שערים יציגים
סל מטבעות	1	—	—	1.7094	1.7307	1.7203
דולר אמריקני	1	1.55	1.63	1.5881	1.6079	1.5985
מרק גרמני	1	0.89	0.93	0.9064	0.9178	0.9122
לירה שטרלינג	1	2.78	2.91	2.8268	2.8621	2.8435
פרנק צרפתי	1	0.26	0.28	0.2687	0.2720	0.2705
ין יפני	100	1.24	1.30	1.2641	1.2799	1.2713
גילדן הולנדי	1	0.79	0.83	0.8078	0.8179	0.8119
פרנק שוויצרי	1	1.07	1.12	1.0902	1.1038	1.0971
כתר שבדי	1	0.25	0.27	0.2618	0.2650	0.2631
כתר נורווגי	1	0.25	0.26	0.2498	0.2529	0.2514
כתר דני	1	0.23	0.25	0.2382	0.2411	0.2396
מרק פיני	1	0.37	0.39	0.3832	0.3880	0.3854
דולר קנדי	1	1.29	1.35	1.3090	1.3253	1.3173
דולר אוסטרלי	1	1.24	1.34	1.2898	1.3059	1.2987
ראנד דרום אפריקני	1	0.42	0.83	0.6969	0.7056	0.7018
פרנק בלגי	10	0.42	0.45	0.4333	0.4388	0.4363
שילינג אוסטרי	10	1.27	1.33	1.2890	1.3051	1.2975
לירה איטלקית	1,000	1.20	1.27	1.2218	1.2370	1.2284

להפן: היהודים בכלי התקשורת הכשילו אותי

ארנון יפה (צרפת)

להפן ואנשיו מציגים עתה במעט בגלוי את היהודים כאויביהם. אינטלקטואלים יהודיים מואשמים על־ידי מפלגתו, „החזית הלאומית", בשליטה אידיאולוגית על כלי התקשורת והפצת בדיות על להפן.

לפני שבועיים, העזו ארבעה מיליטנטים פשיסטים ממפלגת להפן להתקיף בצהריים, בלב הרובע היהודי בפאריס, חנויות של יהודים ברימוני גז מדמיע.

מכונית שכורה בלמה לפתע בחריקה ברו רה דווה, מול המאפייה של מרציאנו, בשעת הפסקת־הצהריים, בתוך המונים שערכו קניות. ארבעה או שלושה צעירים, לבושים במעילי־עור, יצאו והדביקו כרוזים עם תצלומים של להפן ומתחתם הכתובת „צרפת למען להפן".

הספר ממול פרץ בזעקות „פשיסטים הסתלקו מפה" פרצה מהומה. קצבים וחנוונים יהודיים יצאו, אך ציוו עליהם להשאיר את הכרוזות. התוקפים השליכו לעברם רימוני גז מדמיע, היכו עוברי־אורח וברחו אל מכוניתם בזעקות „יופן, יופן" (יהודי בעגה אנטישמית).

קצב ערבי תפס מוט־ברזל והיכה במכונית הנמלטת. החלונות נופצו. המכונית נתקעה מאחורי משאית. הקצבים דלקו אחריה, אך אנשי להפן השליכו רימוני גז על כל מי שהתקרב. רק אחד הצליח להלום במוט בתוקפים. עדי־ראייה מסרו, כי ראו אקדחים מונחים על רצפת המכונית. הם נראו נמלטים שותתי־דם אל רו דה ריבולי.

להפן הבטיח אלימות נגד אלו שחסמו את דרכו לאסיפה הלאומית. היהודים מופיעים ראשונים ברשימה. הוא מאשים יהודים ברמז בניהול דיקטטורה בכלי־התקשורת.

ג'יין פונדה מתנצלת על מעשיה במלחמת וייטנאם

רויטר

השחקנית ג'יין פונדה עומדת להתנצל, בראיון טלוויזיה שיוקרן ביום ו' הקרוב, על הסבל שגרמה לחיילים אמריקניים בתעמולה הקיצונית שניהלה בשעתה נגד מלחמת וייטנאם.

במיוחד תתנצל על ביקורה בהאנוי, בירת צפון־וייטנאם, ב־1972, ודברי ההתקפה שלה על הצבא האמריקני מבירת האוייב.

השחקנית, שכונתה בעבר „האנוי־ג'יין", על התנגדותה החריפה למלחמת וייטנאם, אומרת בראיון, כי מתחרטת היא על רבות מהצהרותיה, ביניהן זו שבה כינתה עצמה „אשה מהפכנית".

בראיון לרשת הטלוויזיה אי.בי.סי, אומרת פונדה, כי יצאה באותן הכרזות „מפני שלא רציתי שיחשבו אותי לסתם כוכבנית". היא מוסיפה: „ניסיתי לתת לסיום ההרג והמלחמה, אולם היו מקרים שבהם גיליתי חוסר־מחשבה וחוסר־התחשבות. אני מצטערת מאוד שפגעתי בהם (בחיילים האמריקניים בווייטנאם) ואני רוצה להתנצל לפניהם ולפני משפחותיהם".

עוד אומרת ג'יין פונדה, כי בין הדברים שהיא מאוד מתחרטת שעשתה, היה אותו מקרה, בו חבשה קסדה צבאית והצטלמה על מושב תותח נגד טנקים של צבא צפון־וייטנאם. היא מביעה חרטה גם על שכינתה „שקרנים" שבויי־מלחמה אמריקניים, שאמרו, כי עונו במחנות השבויים בצפון־וייטנאם. „אני מודעת לכוחם של דימויים, והעובדה שהעמדתי עצמי במצב כזה היתה אכזרית וחסרת מחשבה".

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הועדה המקומית לתכנון ולבניה

תל־אביב־יפו

הודעה

לפי סעיף 149 לחוק התכנון והבניה תשכ"ה

הרינו מודיעים בזאת כי הוגשה לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו בקשה ליתן אשור להקל לתוספת לאחוזי בניה 6% ולקוי בנין צדדיים 10% מתיק ב.ע. 1980, לענין סידור קולטי השמש על גג חדרי היציאה ברח' רשפים מס' 7 גוש 6135 חלקה 144.

תיק בנין 6/1082־007

בקשה מס' 871428

בעל קרקע או בנין או המחזיק בהם שיש לו התנגדות להוצאת היתר/אשור הנ"ל במקום זה רשאי להגיש לועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו, שד' בן גוריון 68, את התנגדותו המנומקת ולציין כתבתו המדויקת וטלפון. ההתנגדויות תתקבלנה במשך 14 יום מתאריך פרסום הודעה זו ותובאנה לדיון בפני הועדה הנ"ל.

י. כספי, סגן ראש העיריה

יו"ר הועדה המקומית לתכנון ולבניה תל־אביב־יפו

חוק התכנון והבניה תשכ"ה—1965

הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב

מרחב תכנון מקומי תל־אביב־יפו

הודעה על הפקדת שינוי תכנית מפורטת

ניתנת בזה הודעה בהתאם לסעיף 77 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965 כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב החליטה על הכנת תכנית מפורטת מס' 2396: שנוי מס' 1 לשנת 1986 של תכנית מפורטת מס' 91.

שנוי מס' 1 לשנת 1986 של תכנית מפורטת מס' 1200.

השטחים הכלולים בתחום התכנית המוצעת: גוש רשום: 6916 חלקות: 77, 100, חלקי חלקות: 101, 1067. גוש שומה: 6916 חלק מחלקה: 286. מקום: בין הרחובות: הרברט סמואל—הירקון, ארנוכל—עזרא הסופר, תל־אביב.

מרדכי כהנא, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז תל־אביב

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965

מרחב תכנון מקומי

הדרים

הודעה בדבר הפקדת תכנית מפורטת

נמסרת בזה הודעה בהתאם לסעיף 89 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי במשרדי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז מרכז ובמשרדי הועדה המקומית לתכנון ובניה הדרים הופקדה תכנית מפורטת הנקראת „תכנית מספר הר/88/9".

השטחים הכלולים בתכנית ומקומם הוד השרון, שכ' רמתיים, גוש 6455 חלקות 595—596, 599.

עיקרי הוראות התכנית: הפיכת אזור מסחרי מיוחד המשמש למגורים לאזור מגורים א'. קביעת הוראות בניה.

כל מעונין רשאי לעיין בתכנית, בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל. כל מעונין בקרקע, בבנין או בכל פרט תכנוני אחר, הרואה את עצמו נפגע על ידי התכנית וכן כל הזכאי לכך על פי סעיף 100 לחוק, רשאי להגיש התנגדות במשרדי הועדה המקומית האמורה תוך חודשיים מיום פרסומה של הודעה זו ברשומות. התנגדות לתכנית לא תתקבל ולא תידון אלא אם כן הוגשה בכתב בפירוט הנמקות וכלולי תצהיר המאמת את העובדות שעליהן היא מסתמכת.

[illegible], יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז מרכז

על היום

מי יתעייף קודם

על אף רצוננו העז והמוצהר, אנחנו מתעייפים והולכים מנורמות מוסריות, מפתחים קהות חושים גוברת, נעשים אדישים להומאניות

אריה פלגי

רק לפני כמה ימים הודיעו לנו על סימני עייפות אצל תושבי השטחים, על רגיעה יחסית, על מפנה איטי. ושוב הטלמה, אש, הרבה אש.

מצער מאוד עד כמה התגובות שלנו על המתרחש בשטחים, דומות לתגובותיהם של כובשים בכל הדורות על המתרחש בשטח כיבושיהם. כל־כך היינו רוצים, שאצלנו זה יהיה שונה, שנכבשינו יתנהגו אחרת, ואז גם אנחנו היינו מגיבים אחרת. כל־כך אנחנו מייחלים, שהם יבינו אותנו, שישלימו איתנו, ש„לא יילכו שולל אחרי מסיתים", ש„לא יפרו את הסדר, שהוא לטובתם". אבל הם, כפויי טובה וחסרי הבנה — בשלהם. מבקשים להתנער מאיתנו בכל דרך. גם לאשר אנחנו כבר מבחינים אצלם בסימני עייפות.

אך העובדה העצובה היא, שאנחנו מתעייפים קודם. כדי להבין זאת, כדאי להבהיר את מושג העייפות בעימות הזה בין כובש ונכבש. סימן ההיכר שלו הוא לא מה שמקובל לחשוב, לא לאות גופנית או היחלשות פיזית. על־פי מדדים כאלה אנחנו נשמור על עליונות עוד זמן רב. אבל במעגל של כובש ונכבש, ובהקשר הישראלי־פלשתיני במיוחד, עייפות הכבושים פירושה ייאוש מתכלית מאבקם ומצידקתו ועייפות אצלנו־ פירושה, עייפות, ובהתחלה סימני עייפות מהתנהגות הומאנית. התפתחות הדרגתית של קהות חושים לגבי נורמות מוסריות, חיוניות לנו. קודם למעננו.

במקבילית־כוחות זאת של העייפות, תושבי השטחים הם במצב טוב יותר. כי גם אם תש כוחם מדי פעם, את כדורי המרץ להתגברותם מספקים אנחנו. שלטוננו הלא רצוי מעורר אותם תמיד מחדש למאבק נגדנו. הם מוציאים צורות שונות במלחמתם הזאת. עד עתה, מבחינתם, נהגו די בתבונה וגילו הקרבה לא מבוטלת.

לעומת זאת, אנחנו מתעייפים והולכים מנורמות מוסריות על אף רצוננו העז והמוצהר לשמור עליהן. מפתחים קהות חושים גוברת, גם אם מעטות המדינות המגלות, או היו מגלות במצבנו, סבלנות והתאפקות כמונו. אבל מחנות מעצר כבר הקמנו, דין שונה לעצמנו ולערבים בשטחים כבר הנהגנו, איום על עיתונאי, שהעז לבקר מפקדין אבסורדי נשמע כבר מפי היועץ המשפטי לממשלה בעצמו. כבר מרביצים ליהודים בעלי תווי פנים „ערביים", קצין בכיר מחייך נוכח הריסת בית וכבר עוברים לסדר היום על הודעות על ערבים הרוגים מאש כוחותינו בשטחים, היתה לחלק משיגרת יומנו האדישה.

אין לנו ברירה. הרי הם מתקיפים, רוגמים, שורפים, מאיימים, מסכנים, פוצעים. האם נבליג, נפגין חולשה, נשתוק ללא תגובה? בוודאי שלא. אבל התוצאה היא: התנערות אצלם, התעייפות אצלנו. כמובן ההיסטורי של המושג.

על אי־ההבנה הטראגית של מצבנו תעיד עדות קולעת, הצהרה אחת של דן מרידור. האיש הנחשב לימני נאור, הגון ועניני ועד הצבעתו האחרונה בעד חוק „מיהו יהודי" גם נאמן לעקרונות — דיבר נגד ענישה קולקטיבית ונגד טרטורים ביהודה שומרון ועזה. „דווקא יהודי כמוני" — הוא אמר, נרמה לי בוועדת החוץ והבטחון — „אשר משוכנע, שנישאר בשטחים אלה לעולם, דווקא הוא צריך למנוע מהם מרירות, למנוע בעד היווצרות עוינות מצטברת."

נשמע הגיוני. אבל זה הגיון מומלכר. כי הענישה הקולקטיבית הגדולה ביותר — הוא הכיבוש. כי הטרטור המקיף והמתמשך ביותר הוא נוכחות שלטון שלנו, שהם לא רוצים בו. מכות, הטלת עוצר, סגר, היטפלות ביורוקרטית, סגירת בתי־ספר, אטימת בתים והריסתם, גירושים ומעצרים הם רק פועל יוצא של הכיבוש והשלטון הלא־רצוי. ולא רק שאין כיבוש בלי מעשי עוול, הכיבוש עצמו הוא אם כל עוול, יהיו נימוקי הכובשים אשר יהיו. גם אם „אי־אפשר לכבוש מה ששייך לנו." אפילו אם מבחינה היסטורית ורגשית, יש לכך אחיזה רציונית. למציאות דינאמיקה משלה והתעלמות ממנה אינה מבטלת אותה.

לכן העייפות, בה אנחנו מבחינים אצל הפלשתינים היא זמנית. המציאות הכפויה עליהם „לא תיתן להם מנוח" ותעורר אותם למעשים. אנחנו בעצמנו מקנים להם את הכוונות הנפשית לעשיית המעשים. לעומת זאת, ההתעייפות שלנו מנורמות הומאניות, נאורות, היא בלתי־נמנעת ומפרנסת את עצמה. ככל שנתעייף יותר נהיה בלתי־סובלניים וכובשניים יותר, ותחר חלילה. והצרה היא, שבלי נורמות כאלה אין לנו קיום ואין לנו עתיד.

המוצא? פשרה, הסדר מדיני. הערבים לא מוכנים? ראשית, צריכים לבחון זאת ברצינות. שנית, ההכרה בנחיצות הפשרה, התחירה לקראתם, הן תחנות הריענון שלנו מפני העייפות שבדרך.

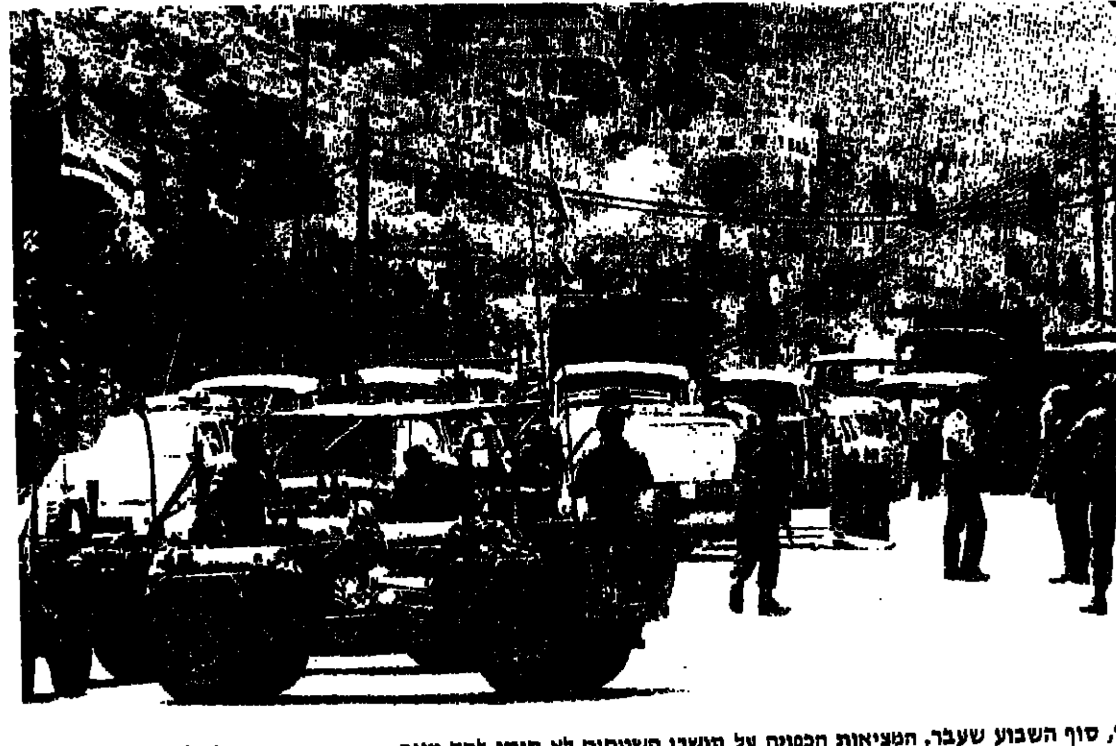

נבלוס, סוף השבוע שעבר. המציאות הכפויה על תושבי השטחים לא תיתן להם מנוח (צילום: אנדרה ברוטמן)

על הפרק

ראש דסק לענייני היום: לוי טורב. עורכת אחראית של עמודי הפנים: עמית אנטר

בלונים בשיגרת ההתנערות

אורי הורוביץ

באמצעי התקשורת החשובים בעולם הערבי ממשיכים לסקר מדי יום את המתרחש בשטחים. האינתיפדה אינה יורדת מסדר היום של המדינות הסובבות אותנו. הבעיות הפנימיות שלהן „נשכחות". העיתונות המצרית הקדישה בשבוע שעבר כותרות ראשיות, שהיה בהן יותר משמץ של שמחה־לאיד, לדיווח די מפורט על גל ההצתות שפקד את ישראל. זאת, תוך הדגשה, שהנזק למשק של ישראל נאמד במיליוני דולרים.

הירדנים, שהשלימו במידת־מה עם המתרחש בשטחים, חדלו מזמן להצניע את אירועי האינתיפדה. הם מביאים מדי יום תיאור מפורט של האירועים, תוך השחרת פני ישראל: עימות הצבא עם העיתונות הזרה, הפגיעה בילדים, שיבוש חיי המסחר והלימודים התקינים, ועוד. גם אמצעי התקשורת הסוריים מבליטים את הנעשה בשטחים. המאזין הערבי, מצידו, התרגל כנראה לשיגרת ידיעות זו, והוא כבר אינו מזדעזע — למרות הנסיון הרצוף לגרום לו לכך.

פסגת אלג'יר של ראשי מדינות ערב הסתיימה בשבוע שעבר עם שורה של החלטות פרו־אש"פיות, שלא נותר אלא לצפות למימושן. אמצעי התקשורת הערבים, הקרובים לאש"ף, „מטפטפים" אודות הסכומים, שהובטחו לארגון בפיסגה זו. אולם באש"ף גם בוחנים היטב את המצב לאשורו. שם ברור, שלמרות שמדינות ערב ממשיכות להבליט באמצעי התקשורת שלהן את המצב בשטחים ולפעמים הדבר משרת גם את האינטרסים הפנימיים שלהן) - - המצב הבסיסי של העולם הערבי מבחינת אש"ף לא השתנה: מלחמת איראן־עיראק נמשכת בכל עוצמתה, ואף החריפה בימים האחרונים. המשבר הלבנוני בעיצומו, וכולם עסוקים שם בבחירות לנשיאות, ההולכות וקרבות. מחנות הפליטים בביירות נמצאים במצב שביר. למרות פגישות אסד־ערפאת, ממשיכים אוהדי אבו־מוסא במחנות להילחם בנאמני ערפאת. נראה, שנאמני אבו־מוסא לא היו יכולים להמשיך ולהילחם זמן כה רב בנאמני ערפאת לולא היה להם גיבוי של הצבא הסורי.

ירדן, סוריה ולבנון סובלות ממצב כלכלי חמור. זה מאלץ מדינות אלה לעסוק בחיפוש אחר פתרונות כלכליים מיידיים, לפעמים על חשבון הסכסוך הערבי־ישראלי. מצב היחסים בין סוריה לאש"ף לא השתנה מהותית, למרות פגישות אסד־ערפאת. הודעות סותרות של מנהיגים באש"ף, על מצב היחסים שבין שני צדדים אלה, מעידות כי בינתיים אין תזוזות משמעותיות ביחסים. אחדים ממנהיגי אש"ף ומדברים על תהליך מייגע, עד שישובו היחסים שבין שני הצדדים למצבם הטבעי. גם מצב היחסים עם ירדן הינו עדין: מחר, ידיעות שערפאת יבקר בזמן הקרוב בירדן. זאת, בליווי הכרזות ירדניות, שמצב היחסים עם אש"ף שפיר. מאידך — מסרו מקורות ערביים בביירות, שחלה החמרה ביחסים בין ירדן לאש"ף, עקב פיסגת אלג'יר.

ציפייה לצעדי המעצמות

ראיה לכך, שלא הכל עסוקים כל העת בסכסוך הערבי־ישראלי הוא ביקור הנשיא מובארק אצל עמיתו העיראקי, בעצם ימי פיסגת אלג'יר. שני המנהיגים, החשובים בעולם הערבי, לא דנו דווקא בסכסוך הערבי־ישראלי, אלא בסכסוך המתמשך במפרץ. אפילו ריצ'רד מרפי, עוזרו של שולץ בנושא המזרח־התיכון, תעושה השבוע בארצות המפרץ, מתמקד עתה בעיקר בנושא הסכסוך בין עיראק לאיראן.

בעולם הערבי ניכרת גם ציפייה לצעדים הבאים של המעצמות הגדולות כלפי המזרח־התיכון. ממצרים — המנסה להפיח רוח־חיים ביוזמות המדיניות לאיזור, עקב מחויבותה לפתרונות המדיניים בנושא הסכסוך — יצא השבוע גל־ידיעות, על כך שארה"ב מרוצה מהחלטות פיסגת אלג'יריה, שכן זו לא דחתה את יוזמת שולץ וערפאת פרש בלו בצורה שונה את החלטות הפיסגה וטע שהחלטות אלו סתמו את הגולל על היוזמה). קאהיר גם פרסמה ידיעה, שלפיהן שולץ צפוי להגיע פעם נוספת לאיזור — כלומר: יוזמתו שרידה וקיימת. כמו כן, הועלתה שם האפשרות של שינוי מדיניות בריה"מ, שתהיה עתה יותר מאוזנת כלפי ישראל, ויותר פרגמטית כלפי מדינות הסירוב הערביות. הדגיש הקפדה באספקת נשק מודרנית למדינות אלה ושיכנען לקבל פתרונות מדיניים.

סיכום־ביניים של המצב: עיראק ממשיכה להיות מוטרדת במלחמתה באיראן. סעודיה מוסיפה לחשוש מהאיום האיראני, וטרודה בימים אלה בנושא עליית־הרגל „למקומות הקדושים ומשק הנפט העולמי. ירדן מתלבטת — גם לאחר פיסגת אלג'יר — בעניין השטחים. סוריה לא החליטה כנראה סופית מה תעשה באשר ליוזמת שולץ ולגבי יחסיה עם אש"ף. מצרים מפיצה ידיעות חיוביות על אור שניבט מקצה המנהרה המדינית.

לנוכח כל זאת, אש"ף ממשיך לשמן תחליפים למצב שכולם מתרגלים אליו.

העולם הערבי ממשיך לסקר מדי יום את המתרחש בשטחים, אך היחס הבסיסי לאש"ף לא השתנה והמאזין הערבי כבר אינו מזדעזע. באוויר מופרחים בלוני־ניסוי חדשים, כמו במאמר שפירסם בסאם אבו־שריף

מדברים עליו (האינתיפדה), אולם לא עושים דבר על־מנת לשנותו. באוויר „מופרחים בלוני־ניסוי, כגון הצעת פרס ישיר עם ישראל, בלי תנאים מוקדמים, ודברי נציג אש"ף בפאריס בשבוע שעבר, שהוכחשו למחרת), או מאמרים הקובעים שהפרטנר למו"מ עם אש"ף הוא נשיא של־דבר ישראל — ראיונו של בסאם אבו־שריף ל„ניו־יורק טיימס".

פאהד. עסקים כרגיל

גביע הבושה הלאומית

דפנה ורדי, לונדון

הבושה הלאומית של בריטניה — כך תוארו השבוע המוני הצעירים אוהדי הכדורגל, אשר הגיעו למשחקי גביע אירופה בגרמניה. למרות אמצעי הביטחון חסרי־התקדים ופניות סומביות של שרים, חברי פרלמנט ועסקני כדורגל — שוב עשו הצעירים בושות לארצם. רבים מהם מצאו את עצמם בבתי־הכלא המקומיים, לפני שלוו אחר כבוד לרכבות, שמספקו היום על־ידי הממשלה הגרמנית — ובלבד שיעברו את הגבול.

בשבועות שקדמו למשחקי אליפות אירופה — משטרת גרמניה שיתפה פעולה עם כוחות משטרה ויחידות מיוחדות ללוחמה בחוליגניזם מכל מדינות אירופה. הוחלט על שורת צעדי־מנע, אשר בתאוריה נראה היה שיפתרו את הבעיה, או לפחות — יצמצמו אותה. אך, כבר ביום שלפני המשחק בין בריטניה לאירלנד, ברור היה שכל צעדי המנע לא עזרו, ולמרות מעצרי־המנע של עשרות אוהדים — התפרצויות אלימות תהיינה.

מי שעקב אחרי האוהדים שיצאו מבריטניה, ראה את השינוי החל באותם צעירים, הנראים כמו „ילדים טובים", כשהם יוצאים מבתיהם, את השעות הארוכות שהם מבלים במכוניות ובאוטובוסים בדרכם ליבשת, העבירו בשתיית משקאות חריפים. כשנגמר מלאי הבירה — עברו לסמים, או לתחליפי־סמים. בשלב האחרון למסע היו מרבית האוהדים במצב של חוסר־שליטה.

דיון־חירום

במהלך ההתפרעויות, ביומם הראשון של משחקי הגביע, נעצרו למעלה ממאה אוהדים, אלה שוחררו מיד לאחר המשחק, ואיש לא מנע מהם להמשיך לדיסלדורף להמשך משחקי הגביע. בשלב זה כבר צפוי היה שההתפרעויות תימשכנה. היתקלויות בין כ־300 אוהדי כדורגל גרמנים, לבין מאות מעמיתיהם הבריטים השאירו אחריהן נזק לרכוש, בהיקף של למעלה ממיליון [illegible].

השבוע, כינסה ישיבה מיוחדת של צוות שרים, לדיון־חירום בנושא האלימות בכדורגל.

מרכז ההצעות שהועלו התרכזו סביב שתי בעיות: זיהוי המתפרעים הפוטנציאליים, ושליטה על מכירת המשקאות החריפים. בשנים האחרונות, אסור למכור משקאות חריפים באיצטדיון־כדורגל בבריטניה. אחת ההצעות שהועלו השבוע היתה להחמיר את האיסור ולכלול בו גם את האיזור הסמוך לאיצטדיון.

הצעות השר לענייני ספורט

השר לענייני ספורט, קולין מויינהן, משקיע את מלוא מרצו בנסיונות לפתור את הבעיה. הוא מודע לעובדה, שהוא אחד היחידים שעדיין מוכנים להתמודד עם הנושא, כעוד שאחרים בממשלת בריטניה רוצים לעצור את נגע החוליגניזם, אך לא יהססו לעשות זאת על חשבון הכדורגל האנגלי.

מויינהן הביא בפני הממשלה הצעה, לפיה התאחדות הכדורגל תוציא כרטיסי־חבר לכל אוהדי הכדורגל, ולא תורשה כניסה למשחקים בלי הכרטיס. למשטרה תהיה סמכות לבדוק את התעודות ולהחרים אותן מאותם אוהדים שיפרו את הסדר. ההתאחדות לכדורגל מתנגדת להצעה זו בטענה, שהיא אינה מעשית וחסרת תועלת. אך, מויינהן איתן בדעתו, שאם לא יזכה לשיתוף פעולה מצד ההתאחדות — יפנה לסיועו של בית המחוקקים.

אפשרות אחרת שהעלה מויינהן היתה: החרמת דרכוניהם של אוהדים המוכרים למשטרה כמסיתים וכמעוררי מהומות. הצעה זו לא תהיה מעשית, לפחות עד שישונה החוק בבריטניה. שכן, אין אפשרות חוקית לשלול מאדם את הזכות לצאת מבריטניה. יתרה מזאת, גם אם ההצעה תתקבל ותעבור את המכשולים החוקיים — החל משנת 1992 לא יהיה צורך בדרכון כדי לעבור ממדינה אירופית אחת לשנייה, כך שהעניין לא יהיה יעיל.

פסימיסטים סבורים, שתופעת החוליגניזם בכדורגל היא רק תסמונת לבעיה חברתית, המוצאת את ביטויה בתופעות אלימות רבות אחרות. ימנים תולים את האשם בהתפוררות הערכים המשפחתיים ובאובדן הכבוד למימסד, לרשויות ולמשטרה המייצגת אותם. השמאל מאמין, שהאווירה החומרנית שהשתלטה על בריטניה בשנות שלטון השמרנים היא הגורם להתפרצויות אלימות אלה. אך, בינתיים הקורבן העיקרי הוא הכדורגל ומעודדיו. הכדורגל, אשר שמע השבוע שההתאחדות [illegible] את בקשתה להסיר את החרם שהוטל עליה.

אבא אבן. הנפילה

נעזור לך, הם אמרו, אל תדאג

אילו ידעו להתגבר אצלנו על פניות אישיות, צריך היה — על־פי קונסנסוס כללי — למנות את אבן לשגריר מיוחד לענייני השלום ■ הכנסת אינה הזירה המתאימה לפעילותו

מכתבים לידיד

נפתלי היקר,

בסוף השבוע כתבו העיתונים על „הטראגדיה של אבא אבן". הרדיו והטלוויזיה הראו לנו אותו ברגעי הנפילה, ובעת ההתלבטות החמורה האם להמשיך בהימור או לחוס על כבודו ולהסתלק ממסלול המירוצים. ראינו את אבן מחליט, כי מקומו בעשירייה הראשונה וגם מוכן לסגת לעשירייה השנייה, על־פי עצת תומכיו, כמובן. לא, הוא לא מוכן היה להידרדר לעשירייה השלישית, זאת שנועדה לאנשי עמך, נציגי העדות או עסקנים ממדרגה שנייה ושלישית. הוא, אבן, יודע את ערך עצמו ולא יורד לדירוג שאיזה מרכז יהיה מוכן להעניק לו.

ואולי יהיה זה מן ההגינות לראות את הסיפור כולו כאי־הבנה גדולה מצד אבא אבן. שהרי אבן הוא משכמו ומעלה לעומת רוב־רובם של המועמדים, ולא חשוב מאלו עשירונים. שגיאתו הגדולה של אבן היתה בדבקותו לשבת בכנסת. ייתכן שיש מי שחושב, כי התואר של „חבר כנסת" הוא מעין תואר אצולה. האמנם זקוק אבא אבן לקישוט כזה ליד שמו המוכר בארצות רבות? יש אומרים, כי הוא מוכר יותר מעבר לים מאשר בישראל. הופעותיו בארצות־הברית, למשל, מושכות קהל רב וגם קהל המוכן לשלם עבור האפשרות לשמוע מרצה כמוהו. לא פעם נאמר, כי אבא אבן היה זוכה להיבחר ללא בעיות אילו הגיש את מועמדותו... בארצות־הברית.

הדבר שונה בישראל. אמנם גם כאן בארץ, נהנה אבן מיוקרה גדולה שעיקרה הערצה להשכלתו הרחבה ולסגנונו המלוטש, אך אבן שכח, כי במציאות המפלגתית בארץ צריך להיות „שייך" למסגרת סקטוראלית כלשהי. אילו היה מייצג צעירים או איזו עדה מזרחית, אילו היה נתמך על־ידי מחוז כלשהו והרצליה־פיתוח אינה נחשבת, או לפחות היה מופיע כאישה או־אז היה מגיע לו נתח הבחירה. אבא אבן הלך להיבחר כמי שמגיעה לו תמיכה מכולם. לכאורה כך זה היה, מי לא התגייס למענו — היושב־ראש עצמו, וכל מי שנתקל בדרכו של אבן במדרשאות אפעל.

„נעזור לך, אל תדאג"

— אמרו לו, ואבן נזכר בוודאי בקולות דומים ששמע בזמנו במסדרונות האו"ם מפי נציגי המדינות השונות. הללו הבטיחו לעזור לאבן שהיה שגריר ישראל באו"ם, ואכן קיימו את הבטחתם. אך הלחישות על מרשאות אפעל התבררו לרוב כחסרות כיסוי. לא, הם לא רימו אותו, דווקא רצו בהצלחתו, אך רובם היו קשורים בהתחייבויות — אם במסגרת ה„דילים", ואם במסגרת „טובות אישיות". מכל מקום, אבן שבחירתו היתה „בטוחה", יצא חשוף למערכה זו.

אחרי שלא נבחר, קשה להבין את הרחמים של המפלגה שאמרה לו ללכת הביתה, ועוד יותר קשה להבין את עצבותו של אבא אבן.

הוא עדיין לא חסר קורת־גג, עדיין מבוקש בארצות־הברית, עדיין חותם על חוזים עם המו"לים ועם מפיקי תוכניות הטלוויזיה. מה הוא מפסיד, אם ייעדר מן הכנסת?

ייתכן שכל המהלך המחשבתי מעוות וחסר שחר. שכן, השאלה אינה מה מפסיד אבא אבן אם לא ירוץ לכנסת, אלא מה תפסיד הכנסת, מה נפסיד כולנו כעם ישראל ומדינת ישראל. איני סבור, כי בכנסת יורגש חסרונו של אבא אבן, לא בגלל שאיני מעריך את כישוריו הפוליטיים, אלא משום שהכנסת אינה הזירה המתאימה לפעילותו. אילו ידעו אצלנו להתגבר על פניות אישיות צריך היה, על־פי קונסנסוס כללי, למנות את אבן לשגריר מיוחד לענייני השלום.

אבא אבן הוא דיפלומט מטבעו. אמנם בעיות השלום שלנו אינן תלויות בכישורי ניסוח והתמרונים דיפלומטיים, אך אם מדינתנו תעלה על מסלול המשא־ומתן להסדר מדיני, כשרונו הדיפלומטי של אבא אבן לא יסולא בפז. על־פי מיטב ידיעותי, אין לאבן הרבה בעיות עם הנוסחה „שטחים תמורת שלום". למעשה, הוא מוכן להחזיר את כל השטחים, פרט לתיקוני גבול. הוא לא יאמר זאת בפומבי ובקול רם, שכן אבן הדיפלומט נוהר אישי החשאיות גם כאשר עבר לפעילות פרלמנטארית.

המוזר מכל הוא, כי אבן „נפל" בין השאר כמי שנדרש לפנות מקום לצעירים. שכן עלייתו של אבן קשורה בעליית סיעת הצעירים במפא"י, צעירים שנהנו מתמיכת דוד בן־גוריון כנגד אנשי „הגוש" המפורסם, אנשי הגווארדיה הוותיקה של אשכול וגולדה מאיר, שרגא נצר ואחרים.

הצעירים ראו — אבא אבן, דיין, שמעון פרס, וטדי קולק — אכן הגיעו לשלטון. היום הם נדרשים על־ידי הצעירים של שלהי שנות ה־80 לזוז קצת ולפנות מקום.

מי שיש לו חושים בריאים היה מחליט ביוזמתו שלא לרוץ יותר לכנסת. יותר מדי אנשים, צעירים יותר, מתים ממש להיכנס לכנסת. למה בכה. איני בטוח, כי זהו מקצוע ה„נחשב" בציבור, ראה תוצאות הסקר. שבו חברי־הכנסת הם בתחתית הסולם, מתחתם נמצאים רק העיתונאים, חברה לא מחמיאה ביותר...

שלך בידידות,
מארק גפן

אבא סוזי, והמבוכה שאחרי (צילום: בועז לניר)

זירה ציונית לכישורים

הפופולאריות של אבא אבן בתפוצות, נסיונו המדיני וכישוריו עשויים להציל את התנועה הציונית העולמית מהשפל שאליו נקלעה — ולהשיב את כבודו

דב בר־ניר

אבן מאסו „בוני העשיריות" במרכז מפלגת העבודה, ואבא אבן חשב שהוא יכול להיות לראש־שיטנה. אבן, יליד פברואר 1915, הוא עתה בן 73. אין זה הגיל — לא להתחלה חדשה, ולא להמשך קאריירה. אפילו זו הצטיירה פוטנציאלית, במרשימה ומבריקה. הוא גם ידע, אבא אבן, שאין הוא חוטר מגזע החלוצים, ביישוב העברי ובמדינת ישראל. מאז ומעולם היה מעין „ירש גלותאי", נציג מובהק של העם היהודי בעולם, הנערץ על־ידי כל קהילות ישראל שם.

ודאי, אילו היה הדבר תלוי בי, למשל, הוא היה ממשיך לכהן בכנסת כ־ELDER STATESMAN. אך כדוגמת מדינאים מורקנים לא מעטים, שאינם חשים כמשא גילם, הוא הישלה את עצמו, כי יוסיף להיות ראש־פינה במדינאות הישראלית. סביר להניח, כי קיווה להיבחר שוב לשר בממשלה, ואפילו לשר־חוץ כה. בואת אישר את הכלל, שאדם אינו מכיר את עצמו ואת הישומר בעיני הבריות.

אשר לי, הקטן, מזמן ידעתי, כי חלומו לא יתגשם עוד לעולם, כי עבר זמנו ובטל קרבנו. לעומת זאת, משער אני, שאילו היה אבן ניחן בירידעת הסובב אותו — יכול היה לעלות על דרך חדשה, שהיתה מוסיפה לו כבוד ויוקרה ומעמד מרכזי בחיי העם היהודי, וממילא גם במדינת ישראל.

עם „המהפך" שחל בקונגרס הציוני האחרון, ועם התפטרותו של אריה דולצ'ין כיושב־ראש ההנהלה הציונית — שום כוח בעולם לא היה מונע את בחירתו של אבא אבן לתפקיד הרם של נשיא התנועה הציונית העולמית. זאת, בעקבות אישים רמי־מעלה, כד"ר חיים וייצמן וד"ר נחום גולדמן. דומני, כי הצעה כזאת גם עלתה בשעתו על הפרק, ואבן דחה אותה. אפילו עתה אינני כלל בטוח, שהצעה זו ירדה כליל למצולות. מכל מקום, עובדה היא שאבן החטיא את השעה הגדולה של בחירתו ללא עוררין.

עם הפופולאריות העצומה שלו בעם היהודי בכל תפוצותיו, עם נסיונו הרב בזירה המדינית, עם שמו ההולך לפניו גם בחוגים הממשלתיים של עמים וארצות — יכול היה אבן לבנות לעצמו קאריירה חדשה, בערוב יומו, שהיתה מוסיפה לו כבוד וזירה חדשה לכישוריו הבלתי־רגילים.

התנועה הציונית שרויה עתה בשפל עמוק. אין כל סיבה שבעולם, שלא תשכיל להתאושש, תחת הנהגה בעלת שאר־רוח, ותקרין מהדש על העם היהודי ואף תתבע לעצמה מעמד בכיר ליד — ולעתים מול — ממשלת ישראל. מציע אני לכל שוחרי הציונות, בארץ וברחבי התפוצות, לשקול את אפשרות בחירתו של אבא אבן לראשות הציונות העולמית, שהיא ראשות העם היהודי כולו.

כאב פעוט

גידולי אהבה

כפר יוגוסלווי משמש כנמל מבטחים ליתומים וילדים נטושים

הכפר מילוסוואין בעמק הנהר מוראבה במזרח יוגוסלוויה הוא נמל מבטחים ליתומים ולילדים מבתים הרוסים. קרוב לשני שלישים מבין 5,000 תושביו היו פעם או יש להם ילדים מאומצים.

„אנו מעניקים את עודף האהבה שלנו לאלה שצריכים אותה ביותר ואין להם", אומר מיודראג סטואנוביץ בן־51, לשעבר קצין בחיל האוויר, וכיום מנהל חשבונות. הוא ורעייתו ביליאנה גידלו שתי בנות משלהם, אך באותה מידת אהבה טיפלו ב־25 השנים האחרונות בעוד 12 ילדים. היום נמצאים ברשותם שני אחים, בני 4 ו־5. „לגדל ילדים זה לא קל", אומרת ביליאנה, „אך מה שכואב יותר מכל הוא הפרידה. כשהם הולכים זה כאילו נכרתת מבשר מבשרך". „זה נכון, אך האהבה מפצה על הכל. לפעמים יש להם ילדים משלהם והם באים לבקר אצלנו. אנחנו „אבא ואמא" בשבילם", מוסיף בעלה.

הסיפור כולו התחיל ב־1931, כאשר רופא מקומי הביא 7 ילדים נטושים מבלגראד ומצא להם הורים מאמצים בין תושבי מילוסוואץ האמידים. עד מהרה נעשה האימוץ עניין של יוקרה, וכעבור שנה נמצאו 40 יתומים וילדים נטושים בית בכפר. מאז טופלו 3,783 ילדים על־ידי 716 משפחות, מתוך כ־1,100 המשפחות במקום, אמרה ל„רויטר" מילטה ריוקאנוביץ, ראש המרכז להפניית ילדים במילוסוואץ. לדבריה, חיים כיום ב־178 משפחות 454 ילדים מאומצים, מגיל חודש עד ל־25 שנים. הם באו מכל קצות יוגוסלוויה, מתחנכים כאן בבית־הספר ומתחתנים, או עוברים לעבוד במקומות אחרים.

המרכז משלם לכל משפחה מאמצת 67,000 דינרים (45 דולרים) בחודש, וכן בעד בגדיהם וקיטנה. אך המניעים הראשיים הם יחס אנושי ואהבה לילדים, אומרת ריוקאנוביץ, „ישנן משפחות המחזיקות עד ארבעה ילדים מאומצים בבת־אחת, וכך זה נמשך אצלן במשך דורות".

עשירים מאוד

המרכז פועל באמצעים צנועים המסופקים על־ידי מוסדות הסעד ברפובליקות השונות של יוגוסלוויה, שמהן באים הילדים.

במקומות רבים ביוגוסלוויה ישנם בתי־יתומים, אך אין עוד ישוב כמילוסוואץ. „שום מוסד אינו יכול לבוא במקום חיי־משפחה ואהבה אמיתיים, ולכן הכפר הזה הוא יחיד במינו", אומרת ריוקאנוביץ.

מילומיר דיוריץ בן־36, המשתכר 180,000 דינרים (120 דולרים) בלבד בחודש, כפועל במפעל לבנים והוא אב לשלוש בנות משלו, נטל מן המרכז שלושה ילדים לאימוץ: „קשה לגמור את החודש בשכר כה נמוך, אך כאשר אתה מגדל ירקות משלך ומסוגל להאכיל שלושה פיות, תוכל להאכיל גם שישה", אמר.

אחת האמהות המאמצות בכפר אומרת: „איננו עשירים וזה לא קל. אך המצוקה החמורה בעולם היא זו של היעדר אהבה. וכה (באהבה) אנו עשירים מאוד במילוסוואץ"...

„רויטר"

ילדי ברזיל • שישה מיליוני ילדים נטושים

פיסת קרטון בשביל מיטה

תוכנית „הבתים הפתוחים", שמנהיגה ממשלת ברזיל, מנסה להתמודד עם ילדי הרחוב המסתובבים בהמוניהם מחוסרי בית ומזון

אלכסנדר בן ה־12 אוהב מכוניות, ספורט ואוכל טוב — כמו כל ילד אחר בגילו בברזיל. אך לפני ארבעה חודשים ביתו היה ברחוב, מיטתו היתה פיסת קרטון, והבילוי היחיד שלו היה: להסתמם מהרחת דבק. כיום הוא חי בבית מנהלת המדינה, יחד עם עוד 11 ילדים וילדות, חלק מילדי הרחוב הברזילאיים הראשונים הנכללים במבצע מסוג חדש להצלת דור שלם של נוער מקופח.

ברזיל מנסה גישות חדשות לבעיה עצומת הממדים של הילדים הנטושים שבה, שמספרם נאמר רשמית בכשישה מיליונים. ולדברי השלטונות, מסתובבים ברחובות במשך רוב היום עוד 30 מיליוני ילדים ממשפחות עניות.

במשך שנים היתה משטרת ברזיל עוצרת אלפי ילדים ומוסרת אותם לידי שופטים, ששלחום למוסדות המנויים ללא יחס אישי, שמהם הם אף ביקשו להימלט. ואילו בימים אלה יוצאים פקידים ומתנדבים מטעם הכנסיה לרחובות, כיצד למצוא פתרונות בסביבתם הטבעית של הילדים. „אנו נמצאים במקומות בהם הם מצויים... בגנים ציבוריים, מתחת לגשרים ובתחנות־דלק", אמרה מאריה סטלה גראסיאני, מתאמת מטעם אירגון הנתמך מצד הכנסיה, הפועל במרכז סאן־פאולו. שם רוכשים אנשי חינוך אלה בהדרגה את אמון הילדים ומציעים להם עזרה והדרכה בלא לכפות עליהם חיים במוסד.

אלכסנדר והילדים האחרים, החיים במה שנקרא „בית התחיה", הולכים ובאים ככל שלבם חפץ. הם מקבלים עזרה רפואית ומשפטית, יכולים להתרחץ, להתקלח, לנוח וליטול חלק בפעילויות פנאי שונות.

מושל מדינת סאן־פאולו, אורסטס קווירסיה, רואה בעזרה לילדים נטושים משימה בעלת עדיפות ראשונה. עד כה הכשירה המדינה 120 „מחנכי רחוב" שעוקבים אחרי הילדים ימים רבים בטרם יגשו אליהם. הילדים מוזמנים לבקר באחד מ־10 „בתים פתוחים" שהוקמו, כדי לייעץ להם. „עם הזמן אנו מתוודעים לתולדותיו של כל ילד וילד, ואם הם מסכימים — אנו מאתרים את הוריהם". לדעת הפקידים, רוב הילדים מקיימים קשר כלשהו עם הוריהם. רוב ילדי הרחוב באים ממשפחות הרוסות או בתים עניים, שבהם שני ההורים עובדים עד מאוחר ומשאירים את הילדים בבית בלי אוכל.

מדינת סאן־פאולו מתכננת להקים עד 1990 — 45 „בתים פתוחים" נוסף על „בית התחיה" המתמחה בטיפול בילדים מכורים להרחת דלק או לסמים. לא כל הילדים רוצים לשוב הביתה, וזאת בגלל שכרות הוריהם או מסיבות אחרות. ילדים כאלה רשאים להישאר באחד משני המעונות לזמן מלא, שכל אחד משכן 15 ילדים. מדינת סאן־פאולו מתכננת לבנות 85 בתים כאלה עד 1990.

זו התחלה צנועה לפתרון של בעיה גדולה: מחצית מ־15 מיליוני הילדים של מדינה זו באה ממשפחות המשתכרות פחות מ־100 דולרים לחודש. „תחילה יוצאים הילדים לרחובות לפשוט יד ונתקלים בחברה הדוחה אותם ואף הפוחדת מהם", אומר עובד סוציאלי ומוסיף „אחר־כך הם מתקבלים בברכה בעולם הפשע". כדי להישרד, הם מוכרים ממתקים לנהגים ליד הרמזורים או מצחצחים את נעלי העשירים, ויש שנהפכים לכייסים או עוסקים בזנות. אך יש גם שמתים מות אלים. אחד המקרים העצובים ביותר היה זה של פרנאנדו ראמוס דה־סילווה, גנב קטן שנורה למוות על־ידי המשטרה אף לאחר שלדברי עדי ראיה ביקש לחוס על חייו. 8 שנים קודם־לכן זכה לשם עולמי, כאשר גילם את דמותו של ילד רחוב בסרט „פישוטה"...

התוכנית „הבתים הפתוחים" ממומנת על־ידי 28 חברות שבבעלות המדינה..."

„רויטר"

תינוקות נגיף

תינוקת חולת האיידס קשורה למוטות המיטה שלה, לבל תוריד בשעת בכיה ובמאמציה הנואשים לשאוף אויר את אוהל החמצן השומר על חייה. תינוקת זו ננטשה על־ידי הוריה.

„כשהם מראים סימפטומים כאלו בגיל כה צעיר אין להם הרבה זמן לחיות", אמר המטפל, העובד בבית־החולים בהתנדבות. רוב התינוקות האחרים במחלקה בני חודשיים עד שלוש שנים, שוכבים בשקט. גופיהם החולים חלשים יתר על המידה מכדי לבכות או לנוע. אך בהשוואה לתינוקות ולפעוטות חולי איידס אחרים, השבעה הללו, במחלקה של בית־חולים בהארלם, מטופלים היטב יחסית. הם כאן בתוקף „תינוקות־תושבים" — חסרי בית וממתינים למשפחה מאמצת, אך לפחות לא שכוחים. שבעה מתנדבים מבקרים אצלם לעיתים מזומנות, במסגרת תוכנית עזרה מן החוץ לשם טיפול באוכלוסיית חולי האיידס, התופחת והולכת.

צופים שהשנה ייוולדו בעיר ניו־יורק כ־1,000 תינוקות שנדבקו בנגיף. זאת על פי העובדה, שבנובמבר אשתקד התגלו נוגדני איידס באחד מכל 61 ילודים בניו־יורק. מצפים, כי כמחציתם יחלו באיידס וימותו לפני הגיעם לגיל 3.

הילד המבוגר ביותר במחלקה הוא ג'ורג' בן־השלוש, אך היום אינו „בבית", שכן מחלת נשימה שחלה בה מצריכה טיפול נמרץ. זוהי ידיעה עצובה מאוד עבור צ'ארלס גוגנס בן ה־33, מתנדב המקדיש לו לילה אחד או יותר בשבוע.

גוגנס היה רוצה לאמץ את ג'ורג', אך ההליכים הביורוקרטיים הם איטיים ומסובכים. וממילא קשה לבקר את ג'ורג' לאימוץ, כי מדי שבוע הוא זקוק לבית־החולים.

רוב „ילדי האיידס" הם ילדים לאמהות מכורות לסמים, שהמחלה הועברה אליהן באמצעות המזרק. ואילו המתנדבים — לרוב יש להם ידידים או קרובי משפחה חולים באותה מחלה, ולכן הם יודעים כיצד להתנהג, ואינם פוחדים להידבק.

„רויטר"

משהו עולמי — חנה איש־הורוביץ

התווכחו 25 שנה

נורווגיה מתכננת הקמת נמל תעופה בינלאומי חדש, 60 ק"מ דרומית לאוסלו. ההחלטה בדבר מיקומו התקבלה בשבוע שעבר בפרלמנט הנורווגי, לאחר ויכוחים שנמשכו 25 שנה. נמל התעופה הנוכחי של אוסלו, פורנבו, עמוס מדי וסמוך מדי לעיר התחתית של אוסלו.

למוסקווה ב־29 דולר

אנשים ששם משפחתם רייגן יוכלו לבלות שלושה ימים במוסקווה ב־29 דולר בלבד. סוכנות הנסיעות האמריקנית תומפסון הולידייז מציעה חבילת־תיור קוסמת זאת למאה הרייגנים הראשונים שיפנו אליה. ההצעה נשלחה גם לבית הלבן, אך לדברי סוכן הנסיעות, „הרייגנים ההם טרם השיבו לפנייה".

מדברים בפרחים

ההולנדים הם האומה הרומנטית ביותר בעולם — כל הולנדי מקבל מדי שנה במתנה 155 פרחים בממוצע. אחריהם באים האיטלקים, עם 74 פרח לנפש, המערב־גרמנים עם 65, הבריטים 35, היפנים 34 והמעשיים ביותר הם האמריקנים, הקונים רק 12 פרחים לאיש לשנה. לא פלא שמגדלי הפרחים ההולנדים מצליחים לייצא פרחים ביותר מ־2 מיליארד דולר לשנה.

פיצויים הדדיים

בריטניה ואיראן יפצו זו את זו על נזקים שנגרמו לשגרירויותיהן. בריטניה התחייבה לשלם לאיראן 1.8 מיליון ליש"ט על הנזק שנגרם לבניין שגרירות איראן בלונדון, כאשר המשטרה הבריטית הסתערה על הבניין ב־1980, בניסיון לשחרר את אנשי צוות השגרירות שמורדים איראניים החזיקו בהם כבני־ערובה. איראן התחייבה לשלם לבריטים פחות ממיליון ליש"ט על נזק שנגרם לשגרירות הבריטית בטהראן בעת המהפכה האיסלמית, בשנת 1979.

משולם משלם

משולם ריקליס קונה בסכום של 1.2 מיליארד דולר את חברת אי. הולדינג, שבין עסקיה חברת סמסונייט לייצור מזוודות וחברת קלוגן לטיפול במים.

ניקוטין ואמנות

חברת הסיגריות האמריקנית הגדולה ביותר, פיליפ מוריס, המייצרת 531 מיליארד סיגריות בשנה, נעשתה תורמת נדיבה למוסדות ולאירועים תרבותיים, במגמה לשפר את הדימוי השלילי של חברות הסיגריות. אולם בחוגי אמנות ותרבות ישנם לבטים, אם מן הנכון לקבל את התרומות. באחרונה תרמה פיליפ מוריס את נשף הגאלה המפואר שנערך במרכז קנדי בוושינגטון, עם פתיחת עונת המחול על־ידי להקת אלוין איילי.

לגלוש באיטליה

איטליה הודיעה למבקשים לגלוש בחופיה, כי חופי סרדיניה והחוף האדריאטי באיזור מוליזה הם הנקיים ביותר, בעוד החופים שליד רומא ובדרום־מערב המדינה הם המלוכלכים ביותר.

נשק וסע

שלטונות מינכן הקימו חניון „התנשק וסע", ליד תחנת הרכבת התחתית, בו יוכלו אנשים המסיעים את בני זוגם לעבודה, להיפרד בנחת, מבלי לחסום את התנועה.

ספורט בנקאי

מאבק איתנים מתנהל בין תאגידי הבנקאות הגדולים בספרד המבקשים לקחת תחת חסותם את האירועים הבינלאומיים הגדולים שיתקיימו שם בשנת 1992 — האולימפיאדה בברצלונה והיריד העולמי בסביליה. בי.אי.סי.אי., הקבוצה המוקמת ממיזוג של סנטראל ובנקו אספניול דה קרדיטו, הגישה למארגנים את ההצעה הגבוהה ביותר — 8 מיליון דולר עבור זכויות בלבדיות לפעולות הבנקאיות של האולימפיאדה.

סיוע יפני

ממשלת יפן הקציבה 50 מיליארד דולר לסיוע למדינות מתפתחות בחמש השנים התקציביות הבאות. ראש הממשלה נובורו טאקשיטה יודיע על ההקצבה בפסגת המדינות המתועשות שנפתחה ביום ראשון בטורונטו.

משולם ריקליס קונה ב־1.2 מיליארד דולר

מטוסים לכוויית

המימשל האמריקני החליט למכור לכוויית מטוסים מתקדמים מסוג אפ.איי־18, מטוסי־קרב תקיפה, מתוצרת מקדונל־דגלס שיכולים לשגרם הן ממסלולים והן מנושאות מטוסים. זוהי הפעם הראשונה שמטוסים מסוג זה נמכרים למדינה מזרח־תיכונית. למכירה המוצעת, שנועדה לחזק את מדינות המפרץ במאבקן נגד איראן, צפויה התנגדות מצד תומכי ישראל בקונגרס.

ארגון העבודה הבינ"ל:

100 מיליון ילדים בתנאי עבדות

לפחות 100 מיליון ילדים מועסקים בעולם השלישי בשכר רעב ובתנאי עבודה קשים המזיקים להתפתחותם הגופנית והנפשית — קובע דו"ח ארגון העבודה הבינלאומי (אי.אל.או.). בגיל 8 הם עובדים בייצור לבנים בקולומביה, [illegible] בפיליפינים או [illegible] במצרים. בריאותם בסכנה, [illegible] יום העדרות מסיבות מחלה מנוכה משכרם, כי הם אינם זוכים בכל להטבות [illegible] נאמר בדו"ח.

במקרים רבים, כמו בהודו, החקיקה נגד העסקת ילדים טרם נשאה פרי, ואילו בברזיל [illegible] מיליוני ילדים עובדים [illegible], המשטרה אוספת אותם ומעבירה אותם למוסדות חינוך, אך רבים חוזרים למצבם הקודם.

לפי אמנת הארגון, הגיל המינימלי לתעסוקת ילדים הוא 13 שנה. [illegible]

נמשך אי־היציבות בשוקי הכספים

[illegible]

בחירות 88

לאן נעלמו אנשי המשק והכספים

בין חגיגות העשיריות של מפלגת העבודה, שכבר הסתיימה, להסגנג השביעיות של „חרות", שיתקיים בסוף החודש, מתבררת עובדה מאד לא עליזה — המפלגות הגדולות, אחת מהן, ומה שסביר יותר, שתיהן, תנהגנה את מדינת ישראל חפות כמעט לחלוטין מאנשים בעלי רקע כלכלי.

יתר על כן, מעט הח"כים בעלי הניסיון הכלכלי נפלטו מן הכנסת הבאה אפילו ללא ניסיון לעמוד לבחירה. סגן שר האוצר ח"כ עדי אמוראי לא הציג כלל את מועמדותו לבחירה בעשיריות של מפלגת העבודה. אצל היריבים־שותפים מ„חרות", לא ניגשו לבחירה הח"כים ושרי האוצר לשעבר יורם ארידור ויגאל כהן־אורגד ושמם ייפקד מהשבע־נא של השביעיות.

עובדה זו מעוררת כמה שאלות. ראשית, כיצד קורה שאנשים שכיהנו במישרות הכלכליות הרמות ובעלות העוצמה הגדולות ביותר במדינת ישראל נדחקים הצידה לשוליים, ואחר־כך בכלל מן החיים הפוליטיים. האם רובצת קללה על משרד האוצר? האם הנפילה היא כגורל ההמראה?

עלייתם ונפילתם של שרי האוצר וסגניהם ראויה להתייחסות מחקרית, פסיכולוגית ואפילו ספרותית מיוחדת. אולם זוהי, כמובן, שאלה יותר אינטלקטואלית מאשר מעשית וקונקרטית. בסופו של עניין, גם לפני שנקבעו השביעיות ב„חרות", ניתן לומר כי אם לשפוט על־פי רשימת המועמדים, לא בעיות המשק והכלכלה יעמדו במרכז החיים הפוליטיים והציבוריים שלנו בכנסת הבאה. אבל כיוון שכולנו יודעים כי אין הדבר כך, שהעניינים הכלכליים, הפיננסיים והמשקיים ימשיכו ויעסיקו אותנו עוד שנים רבות ובאינטנסיביות מרובה, לא נותר אלא לנסות ולברר כיצד אפשר בכלל לטפל בסוגיות אלה ללא אנשים מתאימים.

בורחים מפוליטיקה

כדי לחדד את העניין נזכיר, שהאישיות הכלכלית הבולטת בעבודה, אחרי השר גד יעקבי, הח"כ אליהו שפייזר, יו"ר ועדת הכלכלה של הכנסת, נדחק כליל מהעשיריות השנייה והשלישית ולמעשה נדרק מרשימת „העבודה" לכנסת. הכלכלן שמואל בהט מן המועמדים החדשים, לא הגיע למקום ריאלי ברשימה. מבין 23 הפנים החדשות שנבחרו עד למקום ה־45, אין אף כלכלן, תעשיין, איש כספים או משק. בין הוותיקים בולט משכמו ומעלה רק שר הכלכלה והתקשורת ח"כ גד יעקבי. אף לא נציג אחד מהתעשייה, עתירת המנהלים של משק העובדים, אף לא נציג אחד מהבנקאות וחברות הביטוח הציבוריות: אף לא נציג בולט מהתעשייה הקיבוצית או האזורית: אף לא פרופסור או דוקטור לכלכלה. אף לא מומחה אחד למס. הרבה עורכי־דין, „נציגי שכונות", עיירות פיתוח ומיעוטים.

מעניין, אגב, מדוע עורכי־דין, לא רק בישראל אלא בכל מדינות המערב, אוהבים להידחף לפוליטיקה ואילו אנשי כלכלה ומשק נרתעים מכך. נראה שאצלנו זוכרים כולם את הנסיונות הבלתי מוצלחים של סטף ורטהיימר ושלמה אליהו בר"ש, ושל נפתלי בלומנטל במערך. המקרה היחיד הזכור לי בו חרג כלכלן בולט מהכלל הזה היה כאשר הסכים פרופ' חיים בן־שחר, במערכת הבחירות של 1981, להיות מועמד המערך לתפקיד שר האוצר (והוא, אגב, לא נכלל ברשימת המפלגה לכנסת), לאחר שמועמדות יו"ר הנהלת בנק הפועלים, יעקב לוינסון ז"ל, ירדה מן הפרק זמן קצר לפני הבחירות.

מעיון ברשימת מועמדי „חרות" והליברלים עולה, שגם אצלם המצב איננו טוב יותר. אין בנקאים, אין תעשיינים, אין אף כלכלן, אין מנהלי חברות כלכליות בולטות, אין רואה־חשבון או מומחים למס. בקיצור, אין אף איש משק בולט.

לכאורה אפשר לטעון, מה זה משנה: איזו חשיבות יכולה להיות לכך שתעשיין יהיה גם ח"כ. הרי בסופו של דבר, כאשר צריך לקבל החלטות, פונים הח"כים, אם במסגרת פעילותם האישית ואם באמצעות הוועדה בה הם חברים, אל המומחים. שומעים את חוות דעתם, לעיתים המנוגדת לשלהם, ומחליטים לגופו של עניין או על־פי השיקול המפלגתי, הסקטוריאלי או האלקטורלי. או מה העניין? בשביל לקבל החלטות פוליטיות אין צורך בהכשרה או בניסיון כלכלי.

מי יתמודד עם האוצר

לדעתי, יש כאן אי־הבנה של התהליכים. אחרי הכל, איכות קבלת ההחלטות, והיכולת להשפיע על הרשות המבצעת (והממשלה, ובמיוחד האוצר), הם קודם כל פונקציה של היכולת האישית של חברי ועדת הכספים ושל הוועדה כולה. ברור שקיים הבדל תהומי בין ועדה המורכבת מיורם ארידור ויגאל כהן־אורגד, למשל, לוועדה המורכבת מח"כים כמו יהושע מצא ויעקב שמאי, למשל. בכנסת הזאת, היוצאת, התברר שלרמתם האישית של חברי הוועדה, לידע שלהם או להעדרו, יש חשיבות ראשונה במעלה. יתר על כן, לרשותה של הממשלה עומדים כלים רבי־עוצמה. היא יכולה לגייס את מיטב המומחים בכל התחומים כאשר היא נהנית מהגיבוי של בנק ישראל ושל המימסד האקדמי בתחום הכלכלה. כדי להוות כוח מאזן, זקוקה הרשות המחוקקת, באמצעות חבריה וועדותיה — לכוח, לידע ולהבנה מירביים. אם לשפוט מהמאבק הזה בין הרשויות בשדה הכלכלה, צפויה לנו בכנסת הבאה בעיה חמורה — לאוצר לא יהיה יריב ראוי לשמו ואחת המטרות העיקריות של הפרדת הרשויות, של כוחות מאזנים ומקזזים, תימצא לקויה ביותר.

על הרקע של ממשלת אחדות לאומית יש בתופעה זו משום חומרת־יתר. הבעיות הכלכליות שיעמדו להכרעה בכנסת הבאה אינן קלות או פשוטות יותר מאלו שעמדו להכרעה בכנסת היוצאת. הדמוקרטיה המשתוללת במרכזי „חרות" והעבודה לא תרמה להתמודדות זו.

לוי מורב

גאז

שוק של מזומנים

ראשי ארגון סוכני הגאז נפגשו אמש עם שר האנרגיה משה שחל כדי לדון במחירים החדשים שהם דורשים — עדכון עמלת השיווק והחזרי כספים המגיעים להם מרזין — מסר אברהם פרידמן, מנכ"ל ארגון סוכני הגאז. בשבוע שעבר נסגרו 80 סוכנויות גאז, מקרית שמונה בצפון ועד אילת בדרום, לדברי פרידמן משום שנמאס להם לקבל תשובות נוסח „תבוא־מחר" או „אתם צודקים, אך אין באפשרותנו לשנות את המצב: המחירים מוקפאים ולא בידינו לשנותם".

פרידמן מציין, כי עמלות השיווק של סוכני הגאז הוקפאו באפריל 1985, בארבעה חדשים לפני תחילת התכנית לייצוב המשק מיולי 85, המשותפת לשמעון פרס, ראש הממשלה דאז, וליצחק מודעי, שר האוצר דאז. תוכנית זו, לדבריו, הקשתה על סוכני הגאז יותר מאשר על כל גורם אחר במשק. לבקשת ראשי משרד האנרגיה נפתחו סוכנויות הגאז, כדי לשפר את האווירה בעת השיחות עם שחל שכאמור החלו אמש. משק הגאז, כמו משק הדלק, פועל לפי צווים והוראות. מזכיר מנכ"ל ארגון הסוכנים. אשר לגאז לצריכה ביתית, ב־1969 קבעה ועדת שימרון כי הגאז הוא מצרך ציבורי שמחירו יהיה אחיד בכל חלקי הארץ וכי המחיר לצרכן יכלול גם דמי הובלה וביטוח חובה. פרידמן טוען, כי אין מדינה בעולם שהכניסה את ההובלה וביטוח חובה למחיר שמשלמים הצרכנים, ואין פלא שמחיר הגאז בישראל הוא מן הנמוכים בעולם. אז, לפני 19 שנה, חשבה הכנסת כי גאז הוא מצרך שצריך להיות בר־השגה לכל הציבור. ולכן אפשר למצוא בלון גאז גם במאהל בדואי, בו אין מים זורמים או חשמל. ההוצאה לצרכן הביתי נאמדת ב־4 ש"ח ולכל היותר ב־6 ש"ח לחודש. מחיר בלון גאז ביתי 10.8 ש"ח (כולל מע"מ) והוא מספיק לכחודשיים למשפחה ממוצעת.

כאשר קבעה הכנסת את אשר קבעה לגבי מחיר הגאז, כמצרך עממי ובר־השגה גם למעוטי יכולת, נקבעו כללים לעמלת השיווק — שעודכנו ותוקנו לפי השינויים החודשיים במדד המחירים לצרכן. כל אלה פעלו עד ה־15 ביולי 85, בו הוקפאו כל המחירים כולל מחירי השירותים. הקפאת המחירים הביאה לשינוי גם ביחסים שבין הסוכנים לבין ספקיות הגאז, שהן חברות־בנות של שלוש חברות הדלק. בעבר היו ערבונים חודשיים בין הסוכנים ומינהל הדלק, כנציג משרד האנרגיה, לבין ספקיות הגאז, מאז ההקפאה גם היחסים הוקפאו, אומר פרידמן.

לדבריו, בשוק הגאז יש מערכת יחסים מיוחדת במינה — זהו שוק של מזומנים בלבד. כל בוקר משלמים סוכני הגאז במזומן עבור הזמנותיהם. אין אשראי, אין הערדסות. הכל במזומן. הסוכנים הם אנשים פרטיים, ועליהם כל האחריות. בשוק הגאז אין ויכוח על ייעול והתייעלות. זהו עסק פרטי, ומי שזריז ויעיל יותר מרוויח יותר. אצל סוכני הגאז אין אפליות: הסוכן מוכר על מנת להתקיים. לדעתו, אם במקום סוכנים פרטיים היו עוסקים בגאז גופים ציבוריים, הכל היה יקר יותר ועמלות השיווק, עליהן נסוב הוויכוח, היו גבוהות פי כמה מהנהוג עכשיו. לעמלת השיווק יש נוסחה קבועה, שנקבעה לפני 13 שנה. העמלה מורכבת מ־65 אחוז הוצאות עבודה ו־35 אחוז הוצאות שונות. משרד האנרגיה מוכן להחזיר את ההצמדה למדד: הסוכנים דורשים הסדר ההפסדים, כלומר החזרת כספים שמגיעים להם, ועל כך הוויכוח עם משרד האנרגיה.

הסוכנים מוכנים לדיונים ונאחזים בפסק בוררות בעניינם שהוציא לפני שנה הח"כ אוריאל לין, לפיו יש לנהוג בסוכנים בהגינות, כמו עם כל נותני השירותים. הפעם הם מקווים לטוב.

חיים מרגלית

ערך לוי מורב

חדשות המשק

תעודות זכות מיוחדות בבנה"פ

בנק הפועלים מפעיל תוכנית הטבות חדשנית, שבמסגרתה יונפקו תעודות זכות לקבלת הטבות בתוכניות חיסכון, באפיקי השקעה מגוונים ובאשראי. תעודות הזכות יהיו סחירות ויוכלו להשתמש בהן גם מי שאינם נמנים עם לקוחות הבנק.

תעודות הזכות יונפקו לכל מי שיפקיד 2,000 ש"ח ויותר בתוכנית חיסכון או בפיקדון „השקל הרווחי" לתקופה של 3 חודשים ומעלה. תעודת הזכות תוענק חינם והיא תאפשר לקבל הטבות משמעותיות על הלוואות, או על השקעות נוספות בסכום המקביל להפקדה הראשונה, עד לסכום מירבי של 40,000 ש"ח בחיסכון ובהשקעות, ועד לסכום של 10,000 ש"ח באשראי. התכנית מופעלת לתקופה מוגבלת והבנק יהיה רשאי להפסיקה בכל עת.

תוכנית ההטבות החדשה מקיפה את כל תחומי הפעילות הבנקאית. מצד אחד, הלוואות, ומצד שני, תכניות חיסכון לסוגיהן, פקדונות בשקלים ובמט"ח, קרנות נאמנות וניירות־ערך. בעלי תעודות הזכות יוכלו לנצל את ההטבות לפי צרכיהם — חיסכון והשקעות או אשראי — על־פי גישת ה„תכנון כספי כולל", המאפשרת ללקוח להתאים את פעילותו הבנקאית לצרכיו המיוחדים ולאפשרויותיו הכספיות.

כאמור, התעודות ניתנות לשימוש לא רק ע"י לקוחות הבנק והן מיועדות, בין השאר, למבקשים להשקיע בחודשים הקרובים סכומים נוספים, כולל בכספי פדיון של מלוות חובה המגיעים לפדיון בשנת 1988 וכן בכספי פדיון של מניות הבנקים שבהסדר, המגיעות לפדיון באוקטובר 1988. לפיכך הוחלט לאפשר לנצל את ההטבות בחיסכון ובהשקעות במסגרת תעודות הזכות עד ל־30.11.88.

בעלי תעודת הזכות יוכלו לנצל את ההטבות בחיסכון ובהשקעות בתוכנית אחת או בכמה תוכניות בעת ובעונה אחת, וכן במועד אחד או במספר מועדים עד ל־30.11.88. את ההטבה באשראי ניתן יהיה לנצל באופן חד־פעמי עד ל־15.9.88.

★ בתחום החיסכון ייהנו מחזיקי תעודות הזכות מתוספת של 0.5% לריבית השנתית הצמודה עבור הפקדה של סכום חד־פעמי בתוכניות „מטמון תשואה", „מטמון צמוד־דולר", ו„מטמון דולר־מדד" (תוספת הריבית בתוכנית האחרונה תינתן במסלול הדולרי).

★ ההטבות בפקדונות כוללות תוספת ריבית על השקעת סכום חד־פעמי בפיקדון „השקל הרווחי", וכן תוספת ריבית של 0.25% על הפקדת סכום חד־פעמי בפקדון מט"ח לבעלי פטור.

★ בתחום ההשקעות ייהנו בעלי תעודות הזכות מהנחה של 50% בשיעור ההוספה עבור השקעה של סכום חד־פעמי בכל אחת מ־24 קרנות הנאמנות שבניהול „הפועלים" או „להק". הנחה של 50% תינתן גם על עמלת רכישה של מניות ו/או אגרות חוב בבנק הפועלים.

★ בתחום האשראי יוכלו בעלי התעודות לקבל הלוואה לא־צמודה בשקלים לתקופת החזר של עד 18 חודש. הריבית בהלוואות אלה תהיה בשיעור נמוך של „פריים" בתוספת 0.75% לחודש בלבד (כיום — 2% לחודש). הבטחונות להלוואות יהיו כמקובל בבנק.

פז"ק חזק בבינלאומי

הבנק הבינלאומי הראשון מנהיג תוכנית חדשה, „פז"ק חזק", הנותנת ללקוח בחירה בין שלושה אפיקי השקעה.

התכנית מציעה ללקוח להפקיד בבנק פיקדון לזמן קצוב (6 חודשים), עם אופציה כפולה של הצמדה רטרואקטיבית למדד המחירים לצרכן, או לחילופין הצמדה רטרואקטיבית לשער החליפין של הדולר. הפיקדון המוצע מבטיח ללקוח ריבית גבוהה יחסית, בשיעור „פריים" + 1% (כיום 16% על בסיס שנתי). רק בתום שישה חודשים יהיה על הלקוח להחליט באיזו אפשרות ירצה לבחור. לפניו שלוש אפשרויות:

● בתום ששת החודשים יקבל את הפיקדון (פז"ק) בתוספת הריבית שנצברה פריים + 1% (כיום 16% לשנה).

● להפקיד את הפיקדון בתכנית חיסכון צמודה לדולר, וליהנות משער החליפין כפי שהיה בעת ההפקדה (6 חודשים רטרואקטיבית), תוך ויתור על הריבית שנצברה לזכותו בפז"ק. תוכנית החיסכון תהיה לתקופה של שלוש שנים ותישא את הריבית התעריפים שתיקבע ע"י האוצר (כיום 6.125% לשנה).

● להפקיד את הפיקדון בתכנית חיסכון צמודה למדד („עוז תשואה") וליהנות מהצמדה למדד כפי שהיה בעת ההפקדה 6 חודשים רטרואקטיבית, תוך ויתור על הריבית שנצברה לזכותו בפז"ק. תכנית החיסכון תהיה לתקופה של שנתיים ותישא ריבית אשר תיקבע ע"י הבנק בהתאם למצב שוק ההון בעוד שישה חדשים, אך בכל מקרה לא תפחת מ־4.5% לשנה.

התכנית מאפשרת ללקוח לבחור אחת משלוש האפשרויות כאשר ההחלטה תתקבל בתום תקופת הפז"ק (6 חודשים) — לאחר שהלקוח כבר יודע בוודאות את ההתפתחויות שחלו במשק בששת החודשים. בכך ניתן ללקוח יתרון יחסי, מאחר שהוא יקבל את החלטתו בתנאי ודאות, תוך התייחסות להתפתחות האינפלציה במשק, פיחות צפוי וכו'. היקף התכנית, המיועדת להפקדת סכומים החל מ־5,000 ש"ח ועד 100,000 ש"ח, מוגבל והבנק יוכל להפסיקה בכל עת.

הריבית הריאלית 25.7% לשנה

שיעור הריבית האפקטיבית ששילמו לקוחות הבנקים בחודש מאי האחרון היה נמוך ב־1.13% אחוזים מהריבית האפקטיבית הממוצעת במאי אשתקד (4.28%) מחישובי המיכללה הפיננסית עולה, כי בחודש מאי האחרון הגיע הריבית ל־3.15 אחוזים.

מהנתונים עולה, כי הלקוח העסקי הממוצע בישראל שילם במאי 88 ריבית ריאלית של 1.93 אחוזים, לנוכח שיעור האינפלציה החודשית שהגיעה ל־1.2 אחוזים. במונחים שנתיים הגיעה הריבית הריאלית של 1.93 אחוזים, לנוכח שיעור האינפלציה החודשית שהגיעה ל־1.2 אחוזים. במונחים שנתיים הגיעה הריבית הריאלית ל־25.74 אחוז.

כלכלני המיכללה מציינים, כי למרות העלייה בריבית הריאלית בחודש האחרון, בגלל עליית המדד המתונה, הריבית הריאלית המצטברת ירדה מרמת שיא של 39.56 אחוז בדצמבר 87 ל־31.11 אחוז במאי 88.

בהלוואות מט"ח בדולרים לזמן קצר היתה הריבית בחודש מאי, במונחי דולרים, 2.06 אחוזים, שהיא ריבית אפקטיבית במונחי שקלים של 3.27 אחוזים (לנוכח פיחות בשער הדולר לעומת השקל בשיעור של 1.19%). במונחים ריאליים פירוש הדבר ריבית של 2.05 אחוזים לחודש, או במונחים שנתיים 27.57 אחוז.

מומחי המיכללה בדקו ומצאו, כי העלות המצטברת באשראי החופשי ובמשיכות־יתר מיוני 87 ועד מאי 88 הסתכמה ב־53.07 אחוז אפקטיבי שנתי כריבית ריאלית של 31.11 אחוזים.

אייל שגב

הריבית (הדולרית) בירידה

[illegible]

בעריכת עלינא תורי

מבט ראשון

רעיונות בסיסיים

דורית קדר

יצחק גולומבק, מוזיאון ישראל

„צבע טרי" — פיסול מוצג במוזיאון ישראל ומשתרע על מרחב ענק. מה שבולט מיד לעין הינו אופן הצגת העבודות. אלה ממוקמות במרחק סביר אחת מהשניה, כך שאינן מתחרות ביניהן ואינן סוגמות בראייה של הפסל ביחידה נפרדת ושל המכלול.

אילן אוורבוך בפסליו הוא עוקב אחר רעיונות בסיסיים המטפלים ביסודות ראשוניים — אבנים, מים, מידות גדולות המעלות ריחות של מזבח, סגירה, מיתוסים עתיקים. מתקשר במובן מה לפיסול ה„כנעני", שהדיף ריח של פגאניות, מיתוס ותרבויות עתיקות.

דורון יהלום מצליח באמצעות חומרים פשוטים ויומיומיים כפח לשוות רוח של פיוט לפסל הסביבתי שלו. רוח הפיוט שורדת על אף הסכמטיזציה שזוכים להם המוטיבים המתוארים פעם ציפור ופעם ברווז. על פי קונטקסט של ברווז או ציפור באים סלילי פח לתאר „גל" או תווזה ומעוף. המרווחים בין הפרטים, הפח „הקליל" והסכמטיזציה כאמור, יוצרת אנטי תיזה שבין החומר הפשוט עצמו להתבטאותו השירית.

לעומת יהלום, יצחק גולומבק מציג פסל מעץ, צבע ותצלומים, כאשר כאן דווקא המסה, הפוטנציה של התפרקות אך עם זאת תחושת האחדות — מעניקים התרשמות של סטטיות וכובד.

פיליפ רנצר יוצר פסלים על כן ובכך עושה מחווה תיאורטי לפסלים קלסיים. מחווה תיאורטי בלבד, כי במשך התהליך עברו הדיוקנאות מטמורפוזה לא נעימה. הראשים הם יעד לפגיעה, מחוררים, נעוצים סכינים, פגומים. הצבעים החזקים והילדיים מצויים בהנגדה להומור מקברי. רנצר משחק כאן תפקיד מודע של מכשף, איש „וודו" או מרקד סביב טוטמים מאגיים. על אף היסודות ה„שבטיים", מאגיים הרי שהאמן בהחלט תלמיד — ולא רעיוני — של הדראא. זהו נאו־דאדאיסט שאין לו מעצורים והוא מרשה לעצמו לעשות כל העולה במודעותו ואפשר אפילו בתת־המודע.

לורנס מקנב מציג „מגן" בטכניקה מעוררת. המגן עצמו הוא בד לבן אל תוכו חודר החלל. עצם טקסטורת הבד וצורת העשייה דווקא מצביעות על מעוף, היעדר קשיות וגמישות. נראה, שמגן זה הוא יותר רוווי מאשר ארצי.

דבורה דומיני ב„עץ ועין" מעץ וצבע רושמת בחלל פיסול קווי, מעין רישום דינמי הנשען על כן מהווה חלק אינטגרלי מהיצירה. פסל, שכמו מקנב, נותן התרשמות של השתנות תדירה וקלילות.

סמיון בלו פיינרו מציג „תכלגן" וכנראה מלה שהמציא האמן מתכלת וגן. ואכן התכלגן — לפי האמן — נועד „לאוהבי השמש" ומכיוון שכך הקיר צבוע בתכלת של שמיים ומראות „שמשיים", המחוקים על־ידי אבן ומסמר, צצות ברקיע זה, מעניקים הבוקים המשתנים על פי זווית הראייה ואף משקפות את הנעשה ב„חוץ". מתקן מזכוכית כחולה ועמוד שעשוי מגבס כנראה, מהווים הד למראות וכל הרוצה אף יכול דמיונית לשבת על ספסל הממוקם ממול וליהנות מקונצפט קפוייט זה של תכלת וגנים.

צביקה קנטור כמו דורון יהלום, הרי שקנטור משווה קלילות, פגיעות ועירון רב נוסח כתי־העץ של יפאן באמצעות חומרים שגרתיים, יומיומיים ובלתי אישיים כנירות מחשב וחומרים סינטטיים. לאווירה המעורנת יש תו שליט עד כדי כך, שאפילו סולם עבודה מלוכלך, השייך למכלול, אינו מצליח לפגום בה.

דליה מאירי חוזרת למימדים קטנים יותר, גישה רעננה יותר מאולצת פחות. כאורבוך היא עוברת על יסודות ראשוניים ותחושה של פיסול פגאני או פטישי.

דניאל זק בפסל מינימליסטי, הנראה למראית עין כקר ונקי, מצליח להעניק תחושות סמרטוטיות ועקרביות, קשרים ותהפוכות נפש באמצעות יצירת מתחים צורניים עדינים, כמעט מוסווים.

שמחה שמייזר בנוסח של הפסלים האנגליים הגדולים יוצר מכונה פיקטיבית ל„משלוח מנות", אלא שכל ניחוח אוזני ההמן נרח, ונותר המיכון, האוטומטיזציה והרה־קמניזציה.

קובי הראל יוצר פסל מברזל, צופר, כבל וקסדה. החומרים מדברים בעד עצמם, ואכן הוא יצר „דמות" שמורכבת מאברים משונים אלו ומעוררת אסוציאציות למתחים נסיבתיים אופיינים לימים אלו.

ה„טוטם" של דינה בהנא גלר מאזכר את העמודים של ברנקוזי או מבונר, אך יש בזה מן האגדה, והסנטימנטליות, התהוות בלתי צפויה מראש שיוצרת אוירה, אולי בזכות ה„ילדיות" והחן, כמו גם השפה הבלתי אמצעית של הפסלים.

יוסף צמח מציג „מבוא לעקרון הביטוי היחסי (איפוק מרצון)". עבודה עשויה מעץ שופר וברזל. הכותרת מגולגלת על־ידי כיסא (שמזכיר מאור את עבודתו של מיכאל גרוס הן בפיסול והן בציור) בעל שלוש רגליים, כאשר במקום הרביעית מושחל שופר. לידו נמצאים שני „נחשים" עשויים האחד מברזל דמוי שופר והאחר משופר דמוי ברזל. כך מתערבבת הגאולה עם האנטי־גאולה והכסאות נותרים לא יציבים. וראה גם רעיון דומה בכיסא של יעקב חפץ, כסא מלוכה שלא ניתן לשבת עליו. אף יכה אולמן עסק בכסאות לא יציבים והקונוטציות הן שוב פוליטיות וחברתיות.

דורי גזוז מציג מסגרת ברזל מרושתת וצבועה בשחור, כאשר עליה ממוקם מרובע באדום. יש כאן משחק בין פיסול רישומי הנוטה יותר להיות תמונה מצויירת ודו־ממדית ופיסול העושה שימוש בחלל הקיים. עבודה מתומצתת, גיאומטרית ואסתטית מאוד.

יאשה צירינסקי לעומתו מיוצגת באמצעות התבטאות אקספרסיבית כהרגלו. תחושה של צבעי הסוואה, התבצרויות, חפירות וכלי משחית נותנים תחושה של מלכוד כבר וחסר מוצא.

סיגל פרימור בסגנונה קרובה לחוט מחשבתו של דורון יהלום. ברזל, זכוכית ופח שלכשעצמם קשיחים וקרים, מקבלים חזות של גמישות ופוטנציאל של כיפוף ללא קושי. האנטי תיזה בין היש והופעתו כלפי חוץ מצויה אף במשמעויות התכניות שיכולות לנוע מחזות של טורסו למאזניים, ממכונה למעין סולם עשוי ממכחנות. אולם ההתרשמות הסופית היא של קלילות ויופי.

מקס ורבר מצליח לתת תחושות של איקונין. נוסח חדש ב„גמל שלמה" שלו העשוי ממינימום חומרים וקומפוזיציה שאינה מסובכת.

ישראל רבינוביץ בוחר באמירה מפוייטת יותר שאינה בוחלת בחומרים חזקים ונוקשים, אך הטיפול החסכני כמו גם ההתחשבות בחלל הסובב והצבעוניות הכחולה והבהירה — משיגים מטרה של היעדר מאמץ ורוממה נהדרת.

עמי לוי יצר תבליט מעץ, זכוכית ועופרת. כמו מאיר אוולאי ומקס ורבר אף הפעם מתקיימת תחושת איקונין. המורייה והתכנים מאוזכרים מלחמות ומתים, ועל כן מצביעה העופרת גם על כלי נשק והברושים הרוממים את הזיכרון של מי שהיה.

זיק זינו בנה מבנה בטכניקה מעורבת. מעין מוצג פרהיסטורי בזעיר אנפין. הצביעה בכחולים ובתכלת שונה מפנים המבנה ובצדו החיצוני, כאשר ההבהירות מרוכזות דווקא ב„פנים", באמצעות הניואנסים הבהירים יותר והארה מלאכותית.

ורדה גרינג מקורבת בעשייתה לדליה מאירי ואילן אוורבוך. ההתרשמות היא של ראשוניות וחזרה אל מקורות הטבע היצירתיים.

צדוק בן דור ב„האיש שהיה מלא" ממחיש את הפחד הנורא, הנוצר על־ידי נפילת הדמויות מגופו, חלקי אני קטנים, שאין לו יכולת למנוע מהם את הנפילה הנוראה.

חובה היתה להאריך ולפרט על כל עבודה ועבודה, כי אין עדיין קטלוג, שיכול לתת ההבהרות כלשהן על הפסלים. מסקנות לגבי המוצג תירדנה בשבוע הבא בהקשר כולל יותר, המביא בחשבון אף את הפסלים המוצגים כעת במוזיאון הפתוח תפן.

קונצרט ראשון

פסנתרן מושחז

יצחק שור

הסינפונייטה, קונצרט למנויים מספר 9. מנצח: אורי מאיר. פסנתרן: מיכאל בוגוסלבסקי. בתוכנית: די סוויטה פולצ'ינלה מאת סטראווינסקי, רונדו קונצ'רטו לפסנתר ולתזמורת ברה מז'ור ק. 382 מאת מוצרט, וריאציות סמפוניות לפסנתר ולתזמורת מאת פרנק והסמפוניה ה־41 (יופיטר) מאת מוצרט.

התוכנית נפתחה ביצירה תזמורתית מאת סטראווינסקי, פולצ'ינלה, ואילו הפסנתרן, מיכאל בוגוסלבסקי, שנולד כדי לנגן את סטראווינסקי, האירוני, הגרוטסקי, המושחז, ניגן דווקא את מוצרט ופרנק.

זה היה דווקא מפתיע: בוגוסלבסקי האיר את הרונדו הנמרץ מאת מוצרט, והעניק ליצירה אופי ויעני קליל, והרי על עצמו בווריאציות, שכל אחת מהן שונה במהותה, קצבה ויחסה לתזמורת. הפסנתרן המעולה השתלב, ולעתים גם הוביל את התזמורת, בהתאמה אירגונית מושלמת. הצלחתו של בוגוסלבסקי התאפשרה בזכות ענוות היתר של המנצח, אורי מאיר שוויתר מראש על מאבק סמוי כלשהו, והעמיד עצמו לחלוטין לרשות המוסיקה.

המנהל המוסיקאלי של הסינפונייטה, מנחי דורן, עשה צדק עם המלחין הצרפתי קלוד פרנק, כאשר החזיר אותו לבמה הקונצרטית, והנו לביצוע יצירה מעניינת, ולא מוכרת לקהל הרחב, כמו הוריאציות הסימפוניות לפסנתר ולתזמורת. מיכאל בוגוסלבסקי שימש ציר מרכזי בביצוע והתזמורת חגה סביבו ונענתה לנגינתו המעמיקה. והדרן, יצירת סולו לפסנתר מאת שוסטאקוביץ', היתה שכיית־חמדה. המנצח, אורי מאיר, שעשה את מלאכתו במיומנות ובקפדנות.

קולנוע

קריס קרוס

„זרוק אותה מהרכבת" — בקולנוע שחף בתל־אביב

יעל ישראל

גרין, מתנשף ועצבני, מוכר לנו הקומיקאי, דני דה ויטו, משטע הסרטים בהם השתתף. מעטים ידעו שהוא שולח ידו גם בבימוי, ובעצם שהוא יודע מה שהוא עושה. „זרוק אותה מהרכבת" — סרטו השני, הוא כרטיס כניסה מקצועי לתעשיית הסרטים. הטעם כבמאי מוכשר.

בזמן שהשתתף בסרטים „בעקבות האוצר הרומנטי", „אנשי הפח", „חכמים בלילה", „חטיפה נעימה", או בסדרה המצליחה שלו בטלוויזיה „טקסי", התנסה דה ויטו בבימוי סרט קצר ביחד עם אשתו. הצלחת הסרט וזכייתו במקום הראשון באיגוד לתרבות ואמנות בברוקלין, זיכתה אותו במילגה מטעם המכון האמריקני לקולנוע לשם עשיית סרט ארוך ב־35 מ"מ. דה ויטו ואשתו עשו את „מיניסטרונה", סרט דל תקציב שהשתתף בהצלחה בפסטיבל קאן.

„זרוק אותה מהרכבת" הוא התמודדותו הראשונה של דה ויטו עם הפקה מקצועית הוליוודית, בלי להיכנע לתכתיביה של התעשייה. דה ויטו הצליח לשמור את טריות החומר. סרטו רענן, משעשע, קולע, לא עוד קומדיה סתמית, בשכמותיה הדהויות השתתף לעשרות בתור שחקן. אומר דה ויטו: „לא רציתי לביים עוד קומדית נוסחה, פתאום מצאתי את התסריט „זרוק אותה מהרכבת" של סטו סילבר, וזה היה משהו אחר, ביזארי, סוריאליסטי".

„זרוק אותה מהרכבת" הוא סרט שעלילתו הפתלתלה ראוייה יותר לצפייה מאשר לתיאור מילולי. בקיצור נמרץ מדובר ביחסי הסופר עם כתיבתו. יחסי מציאות ודמיון, הגבולות הדקים בין אמת והמצאה. גיבור הסרט הוא סופר מתוסכל (הקומיקאי בילי קריסטל הזכור מ„בועות") שמעיין יצירתו יבש, בעיקר מפני שגרושתו השנואה יצאה עם רב מכר והפכה למיליונרית. כדי להתפרנס מלמד הסופר הצעיר בכיתת כתיבה לחובבים. שם יושב אוון (דני דה ויטו) — אינפנטיל מגודל, הנשלט בידי אימו המפחידה, גוש בשר מדולדל ואימתני שכל הווייתו בצריחות ונרגנות.

אוון שונא את אמו ומתכנן לה מיני מיתות משונות — החל מרעל עכברים ועד תאונה — אותם הוא מצליח להגשים רק בסיפורי המתח הקצרים והגולמיים שהוא כותב לכיתה. המורה שלו אינו אוהב את סיפוריו. הוא מייעץ לו ללכת ולראות את סרטיו של היצ'קוק כדי להבין כיצד בונים מתח אפקטיבי. אוון הילדותי נופל על הסרט הקלאסי „זרים ברכבת", העוסק בשני גברים המחליפים ביניהם קורבנות. קריס קרוס. האחד ירצח את אביו של האחר, וזה בתמורה, ירצח למענו את אשתו השנואה. אוון חושב שהוא מבין לזה התכוון המורה שלו בכתיבה יצירתית. קריס קרוס. הוא נוסע לחסל את גרושתו של הסופר, ובשובו דורש ממנו למלא את חלקו בעסקה — רצח האם הנתעבת.

„זרוק אותה מהרכבת" הוא סרט על השתעשעויות מלאות המצאה ויוזמה, ואוירת עשייתו עוברת גם לצופה. סרט גדוש בהמצאות חזותיות וציטוטים מסרטים, ובעיקר הוא מחווה להיצ'קוק, אמן המותחן הענק. שלא כמו הרבה סרטי מחווה, סרטו של דה ויטו מצליח להיות מספיק מקורי, כדי להפגין נוכחות עצמאית, מנותקת מהמקור אליו הוא קשורה, בעבותות קולנועיים.

דני דה ויטו ואן רמזי בסרטו של דה ויטו — „זרוק אותה מהרכבת"

מופע

אורח מפרו

יוסי ונונו

אורח מפרו, חואן קסטרו נאלי, מלחין ופסנתרן שנחשב לאחד המוסיקאים הבולטים בארצו, יגיע לארץ ויתן קונצרט אחד בחסות אגודת הידידות ישראל־פרו. כן כן יש משהו כזה.

נאלי הלחין יצירות מכל הסוגים והמגוונות ממוסיקה פרואנית עממית, דרך מוסיקה עממית מכרדיל ועד מוסיקה לסרטים תיאטרון ומחול. ההופעה בארץ היא חלק מניסיון לשווק את נאלי ברחבי העולם כיוצר פרואני מקורי. בין היתר, הופיע בלונדון ניו־יורק, פאריס מדריד וכו'. בארץ יתן נאלי רסיטל שיתבסס על יצירות שהלחין במהלך השנים, בינהן מוסיקה שהלחין למר"לים של צ'בוקה גרנדה. המופע 23.6.88 בבניין מקסיקו, אולם פסטיבלים, אוניברסיטת תל־אביב.

נותר הרעש

יצחק שור

תזמורת סמפונית ירושלים, רשות השידור, קונצרט עשירי למנויים. מנצח, דוגה נוריינגטון. פסנתרן, אנדריה־מישל שרה. בתוכנית: די קונצ'רטו בלה מינור לפסנתר ולתזמורת, מאת רוסיני, הסמפוניה הראשונה בדו מז'ור (הגדולה), מאת שוברט, הפתיחה סמוראמיס מאת רוסיני. אולם הנרי קראון.

אתגר מוסיקאלי לתזמורת טובה ולמנצח מעולה הוא לנגן כראוי יצירות מוסרות היטב. [illegible] ירושלים ומנצח [illegible] בין הפסנתרן, אנדריה־מישל שרה לבין התזמורת, שרה חוסר הבנה כבר בפתיחת הקונצ'רטו כלה מינור מאת שומן. במיוחד בפרק הראשון הלם הפסנתרן בפסנתר, והדביק אותו אל [illegible] לקראת הפרק השלישי נעשה [illegible] ידידותי יותר, אבל אז כבר היו [illegible] בשוות [illegible] התזמורת, אימפרומפטיו מאת שוברט.

[illegible]

רשות הקורא

בלי מרכאות

בתגובה למאמרו של יורם בר „הקירמה נעצרה כמיטה" („על המשמר", 7.6.88), רצינו אנו, שפרשנו מקמפו"ס על רקע המחלוקת, לתקן עיוותים וסילופים הנובעים מאי־בדיקת הטענות לאשורן ומפזיזות מצערת של הכותב.

סעיף ההתנגדות לאפלית ההומוסקסואלים ולסביות מהווה תיקון בלבד לסעיף זכויות האדם.

הוויכוח שניטש בקמפו"ס לא פילג אותו למחנות על בסיס המוצא הלאומי, אלא למחנות רעיוניים. עם מחנה המצדדים בתיקון, כמו עם מחנה מתנגדיו נמנו גם יהודים וגם ערבים.

אנו רואים עצמנו כמתקדמים בלי מרכאות. אמונתנו בעקרון החזרה לגבולות ה־4 ביוני 67 והקמת מדינה פלשתינית לצד מדינת ישראל, אינה נובעת מ„כניעתנו לדרישות הסטודנטים הערביים", אלא מהשקפה עצמאית, לה שותפים כל חברי קמפו"ס, יהודים וערבים כאחד.

קמפו"ס הוא הגוף היחיד שהצליח לבסס שותפות אמיתית בין יהודים וערבים. חבל שהכותב השתמש ברסיסי מידע על מחלוקת פנימית כדי לנגח גוף זה.

יעל שלג, רונן זינר

יורם בר מגיב:

בדיקה של העניין העלתה שאכן היו חברי קמפו"ס ערביים שתמכו בהצעה הנדונה. עם חברי קמפו"ס שנפגעו מהמכללה שהשתמעה מאי־ציון עובדה זו, מאי הדיוק ומנימת הדברים — הסליחה.

שייחכו

התגמול להם מזלם של הפלשתינים, שיריביהם הם היהודים ולא עם אחר. לו היה לפלשתינים עסק עם דומיהם, מזמן לא היה נותר מהם שריד ופליט — ואף יוסי שריד לא היה עוזר להם, כי בריה שכזאת לא תימצא בשום אומה ולשון בעולם, פרט ליהודים.

אשר לאלה הסבורים שכדור העולם שטוח, פלנומטרי וסימטרי, ואם יש ליהודים מדינה מגיעה גם לפלשתינים — ניחא: היהודים חיכו אלפיים שנה שיחכו גם הם, ולו מאתיים שנה.

היהודים, באלפי שנות גלותם, מאושרים היו לו נתנו להם הגויים מה שמוצע לפלשתינים בשטת אוטונומיה. לפולנים במאה ה־19, תחת שלטון הרוסי, אסור היה ללמוד את השפה הפולנית. וראה זה פלא, תחת הריכוי הקשה הספרות הפולנית פרחה במידה שלא היה דומה לה בכל אלף שנות קיום פולין.

ישבו נא הפלשתינים בשקט על ספסלי האוניברסיטאות שלהם ואל יתגרו במזלם, פן יביאו על עצמם כליה.

יחיאל הירשביין, בני־ברק

המזרח התיכון הולך להשתגע

הבחור הערבי ניגש לטפל במכוניתי, ובשומעו את החדשות על מובארק עוואד, נעור משלוותו. „מובארק עוואד, כל היום מובארק עוואד" הכריז בהתלהבות מזורה. „צריך לגרש אותו והאלס", היווה דעה מסקנית, „יותר מדי צרות הוא עושה לכם... ולנו".

נדהם משהו מתגובתו הבלתי צפויה, אני מנסה להסב תשומת לבו לכך שמובארק הוא יליד מוסררה וש־אבל הוא בשלו: „צריך פשוט לגרש אותו... כבר חמישה חודשים של צרות... כבר חמישה חודשים לא נסעתי הביתה ולא רוצה לחזור".

אני מנסה להשחיל לתוך שטף דבריו כמה עובדות צדקניות, כמו המרכז לאי־אלימות שהקים עוואד, הוא בשלו: „צלצלו אלי מהבית שאתי פצוע, אבל אני לא אחזור הביתה. לא אחזור עד שלא יהיה שקט", אמר הבחור, שאגב שמו הערבכני הוא זוהר והוא יליד שכם. ואני, שמי סמי, ונולדתי בעיראק, נזכרתי פתאום.

הבחור הערבי נראה לבסוף שליו, מפוייס, כמו שיכנע את עצמו. ואני, עוד אני תוהה על דבריו ועל מיפגש זה, הנושא כחובו ערב־רב של דברים, התחלתי להשתכנע שהמזה"ת אכן הולך אט־אט ומשתגע.

סמי ארגון, נתניה

היבטים חמורים

להחלטה על גירושו של מובארק עוואד יש שלושה היבטים חמורים ביותר: ממשלת ישראל הוכיחה שתחת שלטונה, גם מנהיג פלשתיני מתון הדוגל באי אלימות צפוי לגירוש מיידי. כי על־פי המצב החוקי השורר בירושלים נחלקים תושביה לתושבים יהודיים, שזכותם לגור בעיר מוחלטת ומשוריינת, ואפילו יש להם אזרחות כפולה והם מבלים את רוב זמנם בחו"ל, ולתושבים לא־יהודיים, הנחשבים למעשה לתושבים זמניים, אפילו נולדו בירושלים, העלולים להיות מגורשים אם בילו שנים מספר בחו"ל.

הוכח לעין כל, כי פלשתיני אינו יכול לצפות לצדק אפילו בבית משפט העליון של ישראל, ואין הרבה טעם שיפנה לבג"ץ — ממילא ההחלטה תהיה נגדו.

חוה כהן, תל־אביב

חברה חדשה

מאת גדי יציב

הצידוק לכל המחדלים

כאשר תתחיל מערכת הבחירות להיכנס להילוך גבוה, נשמע עשרות נימוקים וטיעונים, דברי גנאי ודברי שבח — אבל בסוף כל הדברים, בשורה הכי תחתונה נבקש להאזין ולדעת מהו ההישג הממשי, האמיתי, החד־משמעי — אשר עליו מסוגלות שתי המפלגות הגדולות להתגאות בפני הציבור, וביחס אליו הן יכולות להשתבח בפני עצמן. ההישג הזה ניתן לניסוח במילים ברורות: הצלחנו לרדת מאינפלציה מטורפת לאינפלציה גבוהה מאוד. זהו זה. וזה בלבד.

לא התקרבנו אל השלום אבל האינפלציה כבר אינה מטורפת. לא הגברנו ולא שיפרנו את מצב הביטחון, אבל האינפלציה כבר אינה מטורפת. לא השתפר המצב בשטחים, אבל האינפלציה כבר אינה מטורפת. חלה הידרדרות חמורה בחינוך, הרפואה הציבורית מתמוטטת, מערכת הרווחה קורסת תחתיה, קטנה מידת השיוויון הכלכלי והועמקו הפערים החברתיים — אבל בתמורה לכך זכינו ל„יציבות במחירים". למולך הזה של „יציבות המחירים" הקרבנו את הסקטורים היצרניים ביותר במשק. לא הצלחנו בעבורו להתקדם באורח משמעותי אל תהליך מסורר של צמיחה כלכלית, לא ביצענו את השינוי המיוחל במבנה המשק, ולא התקרבנו אפילו כדי פסיעה קטנה אחת אל עבר עצמאות כלכלית.

כל המחדלים וכל החמצות־ההישגים, בכל תחום מתחומי חיינו אינם ניתנים איפוא להצדקה כלשהי, אלא בכך ששוב אין לנו אינפלציה מטורפת, כמו או בימי הורביץ וארידור. צריך לזכור את העובדה הזאת, ואסור לאבד פרופורציות, ולא לתת להם לנפח את ההישג העלוב הזה אל מעבר למחיר הנורא והבלתי נחוץ ששילמנו בעבורו, ומעבר לממדים האמיתיים שלו.

ממדים אלה ניתנים למבחן ריאלי על יסוד השוואה בינלאומית פשוטה: אצלנו מתבטא ההישג הגדול והיחידי של הממשלה באינפלציה של בין 16% ל־22% לשנה. בארצות־הברית ובבריטניה האינפלציה השנתית היא כ־4%, בספרד — 5%, בצרפת — 2.5%, בבלגיה — אחוז אחד בלבד, בהולנד וביפאן אפילו פחות מכך. בשום חברה דמוקרטית מערבית אין אינפלציה דו־ספרתית. אצלנו, לעומת זה, האינפלציה הגבוהה מאוד היא ההישג הגדול, היא הצידוק לכל המחדלים, היא התירוץ לכל ההחמצות, היא הסעיף הראשי בתעמולת הבחירות של שתי מפלגות השלטון בתחום הכלכלי. איזו בושה!

לפני הזיוף ● אמצעי מאבק אכזריים (צילום: רחמים ישראלי)

מולדת האשליות

הארץ הזאת היתה פעם ארץ התיקוות — היום היא ארץ האשליות. שתי אשליות איומות מתרוצצות היום בארץ, פוגעות זו בזו, פוצעות זו את זו, מפילות חללים זו בקרב נושאיה של זו.

האחת היא האשליה הפלשתינית, כי האינתיפאדה כשלעצמה, בלי שהיא מחוברת לתוכנית מדינית סבירה ורציונלית — עשויה לשנות את פני הדברים: כאילו ניתן בעזרת האינתיפאדה לכפות על אזרחי ישראל פתרון מדיני שאיננו מקובל עליהם.

האשליה השניה היא הישראלית — כאילו ניתן לרכא את האינתיפאדה ולהחזיר שקט יחסי כלשהו אל השטחים, בלי להעניק לפלשתינים דרכי מאבק פוליטיות לגיטימיות, ובלי לפתוח להם פתח של תקווה למהלך מדיני, אשר ישים קץ למצבם הבלתי ניסבל.

האשליות, על פי עצם טיבן, אינן ניתנות למימוש ולעולם לעולם לא ניתן יהיה להגשים אותן — וככל שדבקים בהן יותר, כן צוברים מידה גדלה והולכת של תיסכול, זעם ותוקפנות. ככל שגדלה התוקפנות — כלה ואובד ההיגיון, אמצעי המאבק הופכים אלימים ואכזריים יותר ומשתלחים מכל רסן. האשליות מתנפחות לממדים של אסון, וככל שהן מתנפחות יותר — הצדדים מתרחקים זה מזה, ובכל צד גוברת ידם של ממציאי האשליה ונביאי השקר. עד שלא נמצא את הסיכה שתקרע ותפוצץ את האשליות בכל צד, ניתן יהיה לומר, כי ארץ־ישראל היא המולדת המשותפת של שתי אשליות לאומיות.

עולם הזוי, בדוי ומנותק

בניגוד לאמור בפולקלור הלאומי שלנו, המצוי גם במקורותינו, ירושלים של תקופת בית שני לא נפלה בידי גייסות רומי „בגלל קמצא ובר־קמצא". ירושלים נפלה בגלל הניתוק שגזרו על עצמם היהודים באותה תקופה מן ההתרחשויות הריאליות של זמנם. קבוצת קנאים — עיוורים וחרשים מבחינה פוליטית — רקמה לה מציאות בדויה ומופרכת ובנתה לה עולם אשליות מסודר ומאורגן להפליא, והתיימרה לקיים אותו ולחיות בו בניגוד גמור לכללי המשחק ולחוקי ההישרדות של המציאות הסובבת אותה. כך גם נופלים, דרך אגב, ארגונים ומפלגות.

כימים ההם ניתקו הקנאים את ארץ יהודה ממערכת יחסי הכוחות הבינלאומית, מהלכי הרוח ששררו בעולם, מן התרבות הצומחת ועולה, מן הכלכלה העולמית ומן השינויים בתפיסות היסוד הרווחות. הם לא השכילו לשלב את המיוחד להם, את החשוב להם באמת, את הגרעין האמיתי של זהותם הלאומית, עם המרחב הגדול אשר בו חיו. הניתוק הזה היה אם כל חטאת ושורש כל רע, וכל השאר היה רק מסקנות פוליטיות שגויות ועולם מושגים בלתי רלוונטי. תהליך ניתוק מעין זה מתחיל לאיים עלינו, והאיום מתבטא בתחומי החיים שונים.

סימן הניתוק החיצוני המובהק ביותר היה לנו לפני כחודש בתגובות המגומגמות, הבלתי סבירות והמעטות מאוד שהיו אצלנו בקשר לפיסגת רייגן־גורבצ'וב במוסקווה. כל מי שעיניו בראשו, וביחוד אם קרא קצת עיתונות בינלאומית והקשיב לתחנות רדיו זרות, יכול היה להבין ללא קושי שאנחנו מצויים בפיתחו של עידן חדש, כהיסטוריה הבינלאומית. כללי המשחק וההישרדות בעידן זה נבדלים ושונים לחלוטין מאלה שהיו תקפים בתקופת התחרות הפרועה על משאבים וטריטוריות בין שתי המעצמות. לשינויים המתחוללים בעולם יש השלכות מרחיקות־לכת על חיי בני־האדם בכל מקום בעולם — ועל אחת כמה וכמה הם גורליים ממש לגבי בני־האדם החיים באיזורי סיכסוך ובמוקדי מתח בינלאומיים. אצלנו לא נעשה שום ניסיון שיטתי לבדוק את כל המשתמע מכך לגבי מדיניות הביטחון והחוץ שלנו.

בתחום חיים שונה לגמרי — לכאורה חסר זיקה לכל האמור לעיל — יכולנו להיווכח בסימן בולט נוסף לניתוק הזה מורמי התודעה והתרבות בעולם הדמוקרטי. לפני כשבועיים התקיים באיצטדיון וומבלי בלונדון קונצרט ענק, שהופיעו בו למעלה ממאה מוסיקאים במשך למעלה מעשר שעות. האמנים, שנטלו חלק בקונצרט, הם גיבורי הדור הצעיר בכל העולם, מעצבי דמותו, נושאי חלומותיו, דמויות שילוו את צעירי העולם למשך כל חייהם. בקונצרט נכחו למעלה משבעים אלף צופים נלהבים, והוא הועבר בשידור ישיר אל מסכי הטלוויזיה בלמעלה מ־60 (שישים!) ארצות, וצפו בו כ־400 מיליון בני־אדם ברחבי העולם. זה היה אירוע תרבותי כל־עולמי של הדור הצעיר העומד ליטול את הגה העולם בידיו. מדינת ישראל ניתקה עצמה ביודעין מן האירוע הזה. צעירי ישראל לא ידעו כלל, כי האירוע מתקיים.

מדוע נותקנו מן האירוע? מפני שהוא הוקדש ליום הולדתו ה־70 של נלסון מנדלה, מנהיג הלוחמים השחורים נגד האפרטהייד בדרום־אפריקה, אשר עדיין חי בכלא הגזענים הלבנים. הדרישה לשחרורו של נלסון מנדלה מן הכלא כבר חרגה מזמן מתחום הפוליטיקה, והיא עכשיו סמל וסימן לזהותו האישית של כל אדם הגון בעולם, של כל ליברלי, של כל סוציאליסט. האירוע הגדול בוומבלי רק העניק לכך גושפנקה תרבותית בינלאומית, מטעם כל מי שהוא צעיר, ומטעם כל מה שהוא מחר והוא עתיד. בעתיד הזה, ולא בשום עתיד אחר, הזוי ובדוי, תחיה גם מדינת ישראל.

ביציע הכבוד של האיצטדיון ישבו חברי פרלמנט בריטיים מן המפלגה הליבראלית, המפלגה הסוציאל־דמוקרטית ומפלגת העבודה, בראשות מנהיג האופוזיציה, ניל קינוק. המופע נפתח על־ידי הזמר הוותיק הארי בלפונטה, ונטלו בו חלק כל מי שהצעירים של היום מאזינים לו בעולם כולו: סטינג, ג'ורג' מייקל, היוריתמיקס, ואנני לנוקס, ג'ו קוקר ורוברטה פלאק, פול יאנג, וויטני יוסטון, פיטר גבריאל, סטיבי וונדר, אריק קלפטון ועוד רבים: לא היתה שום הצדקה, אפילו מן הבחינה המוסיקלית הטהורה, שלא התחברה לאירוע הבינלאומי הזה, מלבד צידוק נורא אחד: כל זה היה לכבודו של נלסון מנדלה, ואנחנו כנראה לא בצד שלו, אלא בצידם של שוביו.

אל תזלזלו בזיקה המנטלית הקיימת בין הארישות המופגנת והמגוחכת לפיסגת מוסקווה לבין ההחלטה להתנתק מן האירוע בוומבלי, כי כל הניתוקים הללו הולכים ומעצבים כאן חברה מבודדת אחת, שהולכת ונכנעת, צעד אחר צעד, לדפוסי המחשבה של לווינגר, קצובר ודרוקמן וכיוצא בהם. בסוף סוף, כאשר נאלץ באמת להתנגן מפניהם, ולהיאבק על חיינו, יסתיו בפנינו שוב את „קמצא ובר־קמצא".

סטיבי וונדר נותן את הנשמה בקונצרט שנערך בווימבלי, והוקדש ליום הולדתו ה־70 של נלסון מנדלה (בתמונה למעלה) ● אין לזלזל בזיקה המנטליות

פסיכולוג חיבר קלטות אישיות לכל שחקני נבחרת גרמניה:

„מאתאוס, אתה בכושר שיא; אתה תניף את הגביע"...

גובר המתח לקראת חצי־הגמר מחר בהמבורג, גרמניה–הולנד ● הגרמנים הגבילו את מספר הכרטיסים להולנדים בין 5000 ל־10,000 ● אמסטרדם: חוצפה!

יואל כץ
גרמניה

כדורגלני נבחרת מערב־גרמניה עוברים „אימון פסיכולוגי" בקלטות. הפסיכולוג ארנד שטיין חיבר לכל כדורגלן גרמני באליפות אירופה, נוסח הכולל משפטים, 'המועברים לשחקן באמצעות וקמן — כך התגלה אתמול, כאשר עתוני גרמניה כבר החלו במלחמה פסיכולוגית לקראת משחק חצי־הגמר, מחר בהמבורג, נגד הולנד.

הכדורגלן שוכב בחדרו ובעיניים עצומות שומע „דברי שכנוע" של הפסיכולוג, כיצד להשתחרר משהקורידור הרץ אחריו: כיצד להבקיע, ואיך נתגברים על מצבים מסובכים.

עתוני גרמניה מזכירים כי הסובייטים ניסו בשנות השבעים אמצעים פסיכולוגיים עם אתלטים. הם היו מביאים לספורטאים שירי לכת, או את ההימנון הלאומי.

מנהל נבחרת גרמניה, פרנק בקנבאואר, גילה כי גם הוא הסתייע בפסיכולוגיה כשחקן בבסיקו.

לכדורגלנים המתקשים להירדם נאמר בקלטות: „אתה רגוע, תישן — אתה ישן טוב"... הנוסח לקפטן הגרמני, לותר מאתאוס, הוא: „אתה בכושר שיא: אתה תניף את הגביע".

כל אחד מהכדורגלנים הגרמניים קיבל עד כה 25 אלף מארק; במקרה של זכייה בגביע יקבל כל אחד 75 אלף מארק נוספים.

קרויף: הולנד תזכה

דעות לפני משחקי חצי־הגמר גרמניה — הולנד; ברית־המועצות — איטליה:

● יוהאן קרויף, כדורגלן־העבר המצוין של הולנד: „ההולנדים יזכו בגביע".

● סרגיי מוסיאגין, עוזרו של המאמן הסובייטי לובנובסקי: „איטליה קבוצה צעירה וחזקה". גם המאמן הגרמני של דנמרק, סם סיונבק, באותה דיעה: „איטליה היא הטובה ביותר".

● המאמן האיטלקי ויציני: „בחצי־הגמר נהיה חוצפנים עוד יותר".

● פרנק בקנבאואר, מנהל־מאמן מערב־גרמניה: „חבל לי על אירלנד: נבחרת נחמדה".

שלישייה צרפתית בגמר

שלושה שופטים מצרפת, כשהשופט המרכזי הוא מישל ווטרו, ינהלו את משחק־הגמר בשבת במינכן.

יון איגנה מרומניה, ישפוט מחר במשחק בהמבורג, בין גרמניה והולנד, ואילו בשטוטגרט ישפוט מחרתיים אלכסיס פונה מבלגיה.

במשחק בין בריה"מ ואיטליה.

בלאנוב ושידיאטולין פצועים

שני כדורגלני־מפתח בנבחרת ברית־המועצות, איגור בלאנוב ואגיס שידיאטולין, פצועים וספק אם ישחקו מחרתיים נגד איטליה.

בלאנוב, שהופיע במסיבת עתונאים לאחר משחק־הנצחון על אנגליה (3:1), בו נפצע, אמר: „אני מקווה שהרופאים הסובייטיים יעשו הכל כדי שאוכל לשחק בחצי־הגמר".

בויכוח במרכז הפועל על הזרים בכדורגל

ניתן להביא זרים ממזרח אירופה ב־15־20 אלף דולר

חברי מזכירות מרכז הפועל המשיכו אתמול בדיון החשוב בעניין שיתופם של שחקנים זרים בליגה הלאומית בכדורגל.

מיכה שמבן ציין בדבריו שלגביו הבעייה העיקרית שענף הכדורגל איננו ערוך לקליטת שחקנים זרים. לצערו אין אחריות אישית של מקבלי ההחלטות ועד שלא יקום מישהו שבו האחראי להכנסות יהיה גם האחראי להוצאות, אין סיכוי להבראת ענף הכדורגל.

יצחק מורי ציין בדבריו שאם הנושא הזה הוא פוליטי, קשה יהיה להתווכח עליו. לדבריו ניתן להביא שחקנים מהונגריה, יוגוסלביה או פולין, בסכומים הנעים בין 15 עד 20 אלף דולר לעונה. לדעתו יוריד דבר זה את מחירי ועלויות השחקנים הישראלים.

אברהם מזרחי אמר שהשאלה העיקרית האם יוכלו הקבוצות לעמוד בהוצאה נוספת שלדבריו תגיע ל־50 עד 60 דולר לשחקן. בתשובה לשאלה השיב מזרחי שניתן לעמוד בהוצאה נוספת זו. עוד הוסיף שיש להקים עמותות כדורגל, עם אחריות אישית.

אלי מילה, מחזיק תיק הפועל בב.פ. ת"א, תמך בהבאת כדורגלנים זרים למשחקי הליגה בארץ. הוא הוסיף שבעקבות שיחה עם חבר הוועדה המרכזית הוברר לו חד־משמעית שההסתדרות לא תסכים להעביר קבוצות כדורגל וכדורסל ליזמים פרטיים.

מנחם פריישלר דיבר נגד שיתוף שחקנים זרים בכדורגל.

נמרוד מקסיי אמר, שקבוצות מקצועניות בכדורגל והן עסק כלכלי ויש לטפל בו כפי שמטפלים במפעל כלכלי. הוא ציין שיש ניגוד אינטרסים בין הפועל, כאגודה אידאולוגית, לבין יזמים פרטיים.

אחרון הדוברים היה יו"ר ההתאחדות לכדורגל, שאול סוויר, שהדגיש את חשיבות הצמצום במספר הקבוצות בליגה הלאומית. הוא הוסיף שאין פתרון מוחלט בעד ונגד. הוא הביע תקוותו שההתאחדות לכדורגל תוכל ליצור מבנה מתאים שבו יהיה פיקוח הן על תקרת השכר, הן על מקורות ההכנסה של האגודות והן על שאר הדברים. סוויר הבטיח שהנושא הכספי באגודות יתנהל בצורה מסודרת. סוויר הוסיף שמדובר בנסיון לתקופה של שנתיים, ובכל קבוצה בלאומית ניתן יהיה לשתף עד שני שחקנים זרים.

קבלת פנים לבבית לנבחרת אירלנד

אלפים מתושבי דאבלין קיבלו אתמול בהתלהבות את נבחרת הכדורגל של אירלנד, בשובה ממערב־גרמניה. ראש הממשלה, צ'ארלס הואי, העניק למנהל האנגלי של הנבחרת, ג'קי צ'ארלטון, תואר של אזרח־כבוד.

הואי, שקידם בברכה את הקבוצה האירית, לאחר שכמעט העפילה לחצי־הגמר באליפות אירופה, אמר: „זהו יום שמחה גדולה לאירלנד, אחרי הכבוד וההתהילה שהנבחרת הביאה לארצנו".

● דעתה של מלכת היופי של גרמניה על הכדורגלנים המופיעים באליפות אירופה: רוד חוליט הוא „הגבר" של האליפות; רגליים ארוכות של רקדן. הוא יכול להופיע בכל מחזמר.

● שמועות מברצלונה: לאחר כשלונו במדי אנגליה באליפות אירופה תציב קבוצת ברצלונה את גרי ליניקר ברשימת ההעברות.

● כ־100 חוליגני־כדורגל, 80 אנגלים ו־20 גרמנים, נעצרו אור לאתמול בפרנקפורט לאחר שהתקוטטו, תקפו עוברי־אורח וגרמו נזקים במסבאות ובתחנת הרכבת.

יומן אליפות אירופה:

אין בלכסיקון בגרמניה משחק ללא שערים!

התחזיות היו אופטימיות. זו תהיה האליפות המעניינת והמרתקת באליפויות אירופה עד כה, אליפות שכל תוצאה בה אפשרית, מאחר שלבד מאירלנד יופיעו הנבחרות הטובות ביבשת — כך התנבאו ערב המשחקים בגרמניה כל המומחים. ואמנם משחקי השלב הראשון אימתו במידה רבה תחזית זו.

התחזיות היו מרוייקות, לבד מאחת: אנגליה חיסלה את ה„מיתוס" של האליפות. כיום, ערב משחקי חצי־הגמר ניתן לומר: אין עד כה נבחרות מקופחות. יש אמנם כאלה שהגיעו עם טיפ־טיפת מזל, אבל אחרי הכל המזל הולך עם החזקים.

הבשורה של האליפות היא שהביאה לנו כדורגל התקפי, לוחם ומהיר. היו אמנם נבחרות שהשיגרה בלט במשחקן: אחרות שגילו כדורגל פחות מלהיב, אבל דומה שהסממן של כדורגל התקפי היה הבולט עד כה. הדבר הניב איכות טובה למדי, וברוב המשחקים היתה התוצאה לוטה בערפל עד לשריקת הסיום.

היו גם משחקים חלשים ומשעממים, כמו בין בריה"מ ואנגליה (1:3), או בין גרמניה ודנמרק (0:2), אבל גם בהם היו שערים. אף משחק לא הסתיים ב־0:0. הממוצע עד כה הוא 2.25 שערים למשחק.

נקודה חיובית נוספת: התעלות של שחקנים. באליפות הקודמת בצרפת היה למעשה כוכב גדול אחד, מישל פלטיני, שהביא את הכתר לצרפת. לא היו דמויות בולטות שכדי לחזות במשחקן היה כדאי לבוא. הפעם היה המצב שונה. כמעט בכל נבחרת, להוציא אולי את אנגליה ודנמרק, היו כדורגלנים זוהרים.

להולנד היו עד כה שחקנים בולטים ומבריקים כמו רוד חוליט, הנס שטרם הגיע לשיאו, ויחד עם ואן־בסטן, היו הצמד הטוב ביותר. בנבחרת זו הצטיין גם רייקארד, שחקן עורף מעולה.

באיטליה בלטו הצעירים ובראשם ויאלי, מנצ'יני, מלדיני ואחרים. בבריה"מ התעלה השוער מספר 1 של האליפות, רינאט דאסייב, אבל גם שחקן ההגנה הנפלא קוזנצוב והחלוצים בלאנוב ופרוטאסוב ראויים לשבחים. הגרמנים הצינו את מתיאוס וברמה. באירלנד הצטיין הבלם הנוטון ובספרד צר את העין מיצ'ל.

משחק חצי־הגמר מחר בהמבורג, בין גרמניה והולנד, עשוי להיות ה... גמר הקלאסי. יהיה זה משחק־גומלין למאבק שנערך בגביע העולמי ב־1974, בו ניצחה גרמניה 1:2. הפעם התייצבה נבחרת הולנד, ולא נופלת מהנבחרת של אז.

אצלנו מתווכחים על זרים. שיתוף הזרים בקבוצות האיטלקיות לא הפריע לפריחת שחקנים איטלקים מעולים. דוגמא טובה לעבודת־תשתית נפלאה.

אנגליה המאכזבת תחזור לבריטניה. היא לא תשתתף באירועי אירופה בגלל אוהדיה המטורפים, שהפכו ארגון וביצוע משחקי כדורגל, לגיהנום. הישארותם של האנגלים בבית תסייע לרגיעה באירועי הכדורגל ביבשת.

הולנד כועסת על גרמניה

יצחק אבידור

רוגז רב שורר בהולנד לאחר שהמארגנים הגרמנים הודיעו להתאחדות ההולנדית שתקבל רק בין 5000 ל־10,000 כרטיסים לחצי־הגמר, מחר בהמבורג, בין גרמניה והולנד.

עד כה קיבלו ההולנדים לכל משחק של נבחרתם... 40 אלף כרטיסים. „זו שערורייה" - ציין אמש דובר ההתאחדות ההולנדית באמסטרדם.

כוכב נבחרת הולנד, רוד חוליט, אמר אמש בראיון בטלוויזיה ההולנדית: „נוכיח בחצי־הגמר נגד גרמניה שלא הגענו לחצי־הגמר במקרה: עבורנו זה משחק־נופחת, ואני תקווה שננצח בו".

ישראל הפסידה לצרפת 96:84 וסיימה אחרונה

● כדורסל

נבחרת הכדורסל של ישראל סיימה אמש אחרונה בטורניר הבין־לאומי בפרוגיה, איטליה, כשנוצחה על־ידי צרפת — 96:84, לאחר שהצרפתים הוליכו גם במחצית בהפרש ניכר — 46:54.

נבחרת ישראל, שניצחה קודם לכן את גרמניה (87:95 בהארכה) והפסידה לאיטליה (97:72), גילתה אמש משחק חלש, במיוחד במחצית השנייה. הצרפתים ניצלו את החולשה הישראלית והוליכו לאורך כל המשחק.

המאמן רלף קליין פתח בחמישייה עם ג'מצ'י, גורדון, הנפלד, מרסר ופליישר.

● לצרפת קלעו: א. אוקאנסי 36: ה. אוקאנסי 19: אוסטרובסקי 18: ג'קסון 11: ז'נייאל 6: בארגארל 4: ווסטרס 4: כניו 2: לאזן 2: מונקלו 2 ונגארד 2.

● לישראל קלעו: ג'מצ'י 28: מרסר 19: הנפלד 13: שטינהאואר 7: פליישר 6: גורדון 5: רוזנברג 2: פרישמן 2 ושמר 2.

שפטו: דוראנטי (איטליה) ושטיינייץ (גרמניה).

איטליה זכתה בטורניר כשאמש קצרה נצחון שלישי ברצף, הפעם על גרמניה — 54:94. ריבה קלע 23 נקודות לאיטליה.

שייע פייונגבוים נפרד מהפועל ירושלים. בקבלת־פנים שערכה מועצת פועלי ירושלים לקבוצת הכדורגל של הפועל ירושלים לציון עלייתה לליגה הלאומית חתם המאמן הפורש, שייע פייונגבוים, על כדור שהוענק למזכיר המועצה, ניסן הרפז. (תצלום סיקוס 88)

גולשים צרפתים בראש — הישראלי הראשון במקום ה־30

● שייט

יואב אביב

המשתתפות לא נרשמו אתמול בפתיחת אליפות העולם בגלשני־רוח, הנערכת במפרץ בתי־גלים בחיפה.

101 השייטים ו־10 הגלונים, שהגיעו מ־25 מדינות, חולקו לשלוש קבוצות: קבוצה לנשים; קבוצה בה נטלו חלק גברים מעל 70 ק"ג, שאינם מיועדים להשתתף במשחקים האולימפיים בסיאול, ובקבוצה השלישית 61 שייטים, עד 70 ק"ג, שחלקם ישתתפו בסיאול. בין השייטים מתמודד אלוף אירופה, ז'אן ליכר, ואלופי העולם, מאז שנת 1981 ועד היום.

הפתעת־ימה סיפק אלוף אירופה, ז'אן קלאבר, כשלא הצליח להתברג בין עשרת הראשונים. קלאבר לא ייצג את צרפת בסיאול בגלל גילו (25!), ובמקומו יופיע באולימפיאדה רוברט נאג'י, שסיים אתמול במקום השני.

במקום הראשון הגיע אתמול שייט שלא זכה עדיין בתארים בין־לאומיים, הרב פינלי מצרפת, ובמקום השלישי סיים תומאס סואן מנורבגיה. הפייבוריט הישראלי,

היו"ר לקח בליבו

סיפור יוצא־דופן של היום הראשון שייך לסגן הנשיא הבין־לאומי של הגולשים, אהרון בורר, האיש שגרם לקיום האליפות בישראל.

סמוך למועד פתיחת השיוט חש בליבו והועבר לבית־החולים רמב"ם בחיפה. שם בחדר לטיפול נמרץ היתה שאלתו הראשונה לרעייתו: האם יש רוח בחוץ!

אמיר ארד, תפס רק את המקום ה־32 והקדים אותו שייט ישראלי אחר, ערן ענבר, שסיים במקום ה־30.

בין הנשים סיימה ראשונה אנה פרנקו מצרפת.

ב„מקצה הכבד" הגיע ראשון לוקה רה־ברדימי מאיטליה.

אמש נערך טקס הפתיחה הרשמי של האליפות.

פתיחת אירועי „השבוע האולימפי" היום

„השבוע האולימפי" ייפתח היום, ויגיע לשיאו ביום חמישי. „השבוע האולימפי" כולל אירועים רבים.

היום ייערך הכנס הראשון של האקדמיה האולימפית בישראל, שיימשך גם מחר בכפר־מכביה. באקדמיה ישתתפו חברי האקדמיה האולימפית, מאמנים, ספורטאים, מורים לחינוך גופני ואנשי מינהל הספורט ופעילים.

ביום חמישי יתקיימו ברחבי מירוצי „היום האולימפי" בשלושה מוקדים: אשקלון, תל־אביב ועמק חפר.

באותו יום, ב־7.30 בערב, במדשאות אוניברסיטת תל־אביב, יחולקו עיטורי הוועד האולימפי ל־40 הספורטאים המצטיינים, המייצגים 40 שנות במדינה, ול־152 הספורטאים שייצגו את ישראל בכל האולימפיאדות, וכן עיטורים נוספים.

● כדורעף

גביע־החמישה — הערב בחולון

יוסף חכם

שני משחקי־גמר בכדורעף ייערכו הערב באולם הספורט בקריית־שרת בחולון. במשחק הראשון, ב־7, בגביע־המדינה לילדים, כיתות ח', יתמודדו קבוצות הפועל אשקלון ומכבי ראשון־לציון. הגביע הוא לזכרם של חמשת כדורעפני הפועל פ"ת, שנספו באסון־הרכבת בצומת הבונים, לפני שלוש שנים.

במשחק נוסף, ב־8.30, בגביע־המדינה לנערים ע"ש יצחק פליסמן, ישחקו מכבי קריית־שרת חולון ומכבי ראשל"צ.

ראסינג זכתה ב„סופר־קאפ"

קבוצת ראסינג מבואנוס־איירס זכתה ב„סופר־קאפ" הדרום־אמריקני בכדורגל, לאחר שסיימה במשחק הגומלין בבלו־הוריזונטה בתיקו 1:1, עם קרוזירו מבראזיל, לעיני 68 אלף צופים.

מסתמן פתרון בהפועל ת"א

יצחק ויסהוף

משה בובליל ואברהם פלה, השניים המועמדים לנהל את קבוצת הכדורסל של הפועל ת"א, ייפגשו היום עם מזכיר מועצת פועלי ת"א, תדי קאופמן, וייתכן שלאחר פגישה זו יתגבשו על הסכם לקבלת הקבוצה לידיהם.

אתמול הודיע בובליל בפגישה עם מחזיק תיק הפועל, אלי מילה, כי הוא מוכן לוותר על דרישתו לקבל ערבות ממועצת הפועלים ומהמרכז הפועל על הקבוצה, וזאת בעקבות ההבטחה ממרכז הפועל כי יהיה מוכן להעביר לקבוצה סכום של 200 אלף דולר. בנוסף לכך יהיה הפועל ת"א מוכן להוסיף סכום של 100 אלף דולר ולמחוק את החובות של אגודה לשחקנים מהעונה שעברה.

שפע חתם בהפועל ירושלים

יצחק ויסהוף

דורון שפע, הכדורסלן הבין־לאומי ששיחק בשנים האחרונות במכבי חיפה, חתם אתמול על חוזה היסעות בשורות הפועל ירושלים. החתימה, עם שפע באה לאחר שהכדורסלן עבר בדיקות רפואיות ונמצא כשיר.

בהפועל ירושלים גילו עניין גם בכדורסלן מייקי ברקוביץ, שעדיין לא החליט אם יישאר במכבי ת"א או יעבור לקבוצה אחרת.

באן.בי.איי. 3:3

קבוצת הלוס־אנג'לס לייקרס ניצחה אמש בפורום בלוס־אנג'לס את דטרויט פיסטונס — 108:103 והשוותה ל־3:3.

דקה לסיום הובילה דטרויט — 99:101.

מדלית ארד לקולודני ברומניה

אירית קילודני מהפועל כפר־סבא זכתה אתמול בהישג נאה באליפות הפתוחה של רומניה באתלטיקה, הנערכת בבוקרשט. קילודני זכתה במדליית־ארד כשהגיעה שלישית בגמר ריצת 100 מ', בשיא אישי — 11.83. המנצחת היתה דולגרי מבולגריה — 11.77 שנ'.

בריצת 200 מ' במוקדמות עלתה קולודני לחצי־הגמר בהישג — 24.15 שנ'.

אילן גולדווסר עלה לגמר ב־400 משוכות כשהגיע שני בחצי־הגמר — 51.47 שנ'.

5 ניחשו 14

5 משתתפים ניחשו 14 תוצאות נכונות בשבת בטוטו וכל אחד יקבל 60 אלף שקל.

134 מנחשי 13 תוצאות נכונות יקבלו 730 שקל. 1719 מנחשי 12 תוצאות נכונות יקבלו 36 שקל. 12,242 מנחשי 11 תוצאות נכונות יקבלו 7.60 שקל. בגלל ריבוי הזוכים בפרס החמישי הוא לא יחולק ויועבר למחזור הבא.

בהגרלה השבועית של מפעל כוסו־אוטו זכה במכונית פורד־אורין 1600, קובי געמני מת"א. געמני, אב לארבעה, מנהל מחסן. הגיע: „כרווק בזמן. יש לי גרוטאה מודל 1974".

מנסדורף — היום בווימבלדון

● טניס

הטניסאי הישראלי, עמוס מנסדורף, ישחק היום על מגרש מספר 5 באליפות ווימבלדון כשיתמודד בסיבוב הראשון עם גוראן איבניסביץ' מיוגוסלביה, שעלה מהמוקדמות.

הממשלה החליטה

(סוף מעמוד ראשון)

שהיהודים שביקשו אישור יציאה מברית־המועצות, כדי להגיע לישראל, אכן יבואו במישרין לישראל. הממשלה מתכוונת להטיס יהודים מברית־המועצות שקיבלו ויזת יציאה לישראל ישירות לארץ דרך בוקרשט. בדרך זו תחוסל תחנת המעבר בוינה. הממשלה סבורה כי בכך תצומצם הנשירה לארה"ב וארצות מערב אחרות, שממדיה הגיעו לאחרונה ל־80 אחוז ויותר.

יזם את ההחלטה שר הקליטה יעקב צור והיא נתמכה על־ידי שמיר ופרס. צור סיפר לממשלה כי בשנת התקציב האחרונה הגיעו ממדי הנשירה ל־75 אחוז. רק 2472 מתוך 9339 היוצאים הגיעו לארץ.

הנשירה — 90 אחוזים

בחודשים אפריל ומאי השנה הגיעו ממדי הנשירה ל־84 אחוז ו־89 אחוז. צור סיפר כי המגיעים הם מהנדסים, רופאים, בעלי מקצועות חופשיים וטכנאים. אמנים, אחיות, עובדי יצור, מה שמקובל לקרוא עליה איכותית, טובה יותר מעלייה בשנות ה־70. מעל ל־60 אחוז מהנושרים נוטשים את היהדות. ההחלטה על עליה ישירה לישראל קשה, שכן היא סותרת ערכים אחרים של החברה שלנו, אולם הגיעה עת ההכרעה.

פרס: אין מה להפסיד

רה"מ שמיר מציין כי יהודים בעלי משפחה בארה"ב יכולים היום לצאת מברית־המועצות גם עם ויזה לא ישראלית, לפי דיווחים סובייטיים 6000 איש, לאו דווקא יהודים, כבר ניסו דרך חדשה זו. שמיר הזכיר כי אמר לשוורנאדזה כי בדעתנו להעלות את היהודים הסובייטים לישראל ולא לארה"ב. שמעון פרס טען כי נושא חופש הבחירה ליהודים הסובייטים אינו בעיה אדמיניס־טרטיבית גרידא. 70 שנה ניזונים היהודים מתעמולה עוינת, הדרך לציונות קשה וארוכה. אין לנו מה להפסיד. יש לפעול שהמשלחת הקונסולרית שלנו במוסקוה וכן השגרירות ההולנדית תטפל במתן הויזות לעליה לישראל.

וייצמן: אין לכפות

עזר וייצמן טען כי אין להכריח יהודים לעלות לארץ. עלינו לפשפש במעשינו ולבדוק מדוע יהודים אינם רוצים לחיות עימנו. מדוע ישראל חדלה להיות אטרקטיבית, מדוע אין עליה מארה"ב, ומדוע הירידה מתחזקת.

הוא הדגיש כי 160 אלף יהודים סובייטים עלו ארצה ו־100 אלף ביקשו לחיות במקומות אחרים. וייצמן הדגיש כי זו אחת ההצבעות המשונות ביותר בהן הוא משתתף. יוסקה שפירא הזכיר כי רה"מ לשעבר מנחם בגין התנגד בעבר לכל חקיקה בנושא וכי בכירי העולים שצ'רנסקי, מנדלוביץ נודל ואחרים מתנגדים להחלטה. יש לדחות את ההכרעה ולאפשר למתנגדים להופיע בפני הממשלה.

המתלבטים

ארנס העריך כי ההחלטה לא תגדיל את מספרי העולים. דוד לוי הסביר כי גם מטעמים ציוניים וגם מוסריים אין להכריח יהודים לעלות ארצה. חיים בר לב גם התלבט בתכונת ההחלטה וציין כי מדובר בדור שלישי הנתון לתעמולה קומוניסטית אנטי־יהודית. הרב פרץ הסביר כי ברה"מ היא ארץ מצוקה, וכי במקרה כזה יש לדאוג קודם כל שהיהודים יוכלו לצאת ממנה. אריאל שרון הדגיש כי בעבר התנגד אולם לנוכח האחוז הקטן של העולים ארצה הוא שינה דעתו. עם זאת יש לדאוג כי קליטת העליה תהיה קלה יותר. גד יעקבי הביע חשש כי יהודים לא יעזבו את ברה"מ בשל אמצעי הכפייה שאנו מנסים להטיל עליהם.

תמיכה בהחלטה בסיכום

יו"ר ההנהלה הציונית — שמחה דיניץ אמר כי הוא תומך בהחלטת הממשלה וכי בתחילת השבוע הבא תתקיים פגישה ועדת התיאום המשותפת לממשלה ולסוכנות בנושא זה. גם יו"ר חבר הנאמנים של הסוכנות, מנדל קפלן, הביע תמיכה ברעיון. הוא הציג עמדה האומרת כי הנושא המוסרי תלוי דווקא ביהודי ברית המועצות המבקשים לצאת ממנה. „בידיהם הברירה להחליט ממי יבקשו ויזות", אמר מנדל קפלן. סיעת מפ"ם בועד הפועל הציוני קיימה גם היא דיון בנושא ובמהלך הישיבה נתגלעו חילוקי דעות, משום כך טרם גובשה החלטה בעניין והדיון יימשך.

מצווה מההלכה

הרבנים הראשיים הביעו אתמול תמיכתם בהחלטת הממשלה, לפיה צריכים היהודים היוצאים מברית־המועצות להגיע לישראל בטיסות ישירות. הרבנים הראשיים טוענים, כי בהלכה ישנה מצוות יישוב א"י, וכי אין היתר לגור בחו"ל, אלא מחמת אונס, לכן אין חובה על מי שגר בחו"ל לעקור ממנה, אבל כאשר ממילא עוזבים, יש לעלות לישראל. כן חוששים הרבנים מהתבוללות בארצות־הברית.

המועצה ליהודי בריה"מ בעד

המועצה הציבורית למען יהודי בריה"מ תומכת בהפעלת טיסות ישירות מבריה"מ לישראל, בהתאם להחלטת ממשלת ישראל מיום 19.6.88. המועצה הציבורית הוקמה כדי לתמוך במאבקם של יהודים לשיבה לציון ולעזור להם להגשים זאת. המזכ"ל של המועצה הציבורית למען יהודי בריה"מ, חיים צ'סלר, אמר כי כל יהודי המבקש הזמנה לישראל ומקבל ויזה ישראלית אכן צריך לעלות ארצה.

קרן לחקר הנשירה

פביאן קולקר מבולטימור, ארה"ב, הודיע בשבוע שעבר כי הקים באוניברסיטת תל־אביב קרן בת רבע מיליון דולר לחקר הסיבות לנשירה. בכנס „שבת אחים גם יחד", שנערך בסוף השבוע שעבר באוניברסיטת תל־אביב, הודיע פביאן קולקר, מבולטימור, כי במלאות 30 שנה לפעילותו הנמרצת למען יהודי בריה"מ החליט לתרום רבע מיליון דולר לקרן מחקר, שתתמקד בסיבות לנשירה. הקרן תופעל במסגרת אוניברסיטת תל־אביב.

מקום הלידה נרשם פלשתין

יואב אביב

אורח אמריקני שהגיע ארצה הציג בפני פקידי המכס וביקורת הגבולות בחיפה דרכון אמריקני שהוצא בשנת 1983 ובמקום הולדתו של האיש נרשם פלשתין. התייר, יוסף שאנטי, הגיע ארצה על סיפון אחת מאוניות המעבורת הפוקדות את חיפה דרך קפריסין. הוא חי בארצות־הברית ובא עתה לביקור בישראל. אתמול הציג את דרכונו בפני פקידי ביקורת הגבולות והמכס ועל־פי הדרכון הוא נולד ב־1950 בחיפה, ואולם במקום שיירשם כמקום הולדתו ישראל נרשמה המילה פלשתין.

חוק התכנון והבניה תשכ"ה־1965
מרחב תכנון מקומי
פתח־תקוה
הודעה בדבר אישור שינוי תכנית מתאר מקומית
נמסרת בזה הודעה, בהתאם לסעיף 117 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה־1965, כי הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, מחוז המרכז, אישרה באישור כר הפנים, שינוי תכנית מתאר מקומית הנקרא: „שינוי תכנית מתאר מקומית מס' פת/1217/5".
ואלה הם השטחים הכלולים בשינוי התכנית: גוש 6714, חלקה 302 (146) רחוב כץ.
עיקרי הוראות שינוי התכנית: סגירת חלק מגג פתוח.
ההודעה על הפקדת שינוי התכנית יחד עם התשריט המצורף אליו, פורסמה בילקוט הפרסומים מס' 3431 התשמ"ז, עמ' 1100 ובעתון בוקר הצופה מתאריך 18.2.87, ובעיתון ערב חדשות מתאריך 18.2.87 בשפה העברית ובעתון בוקר נוסף על שער מתאריך 18.2.87 בשפה העברית.
שינוי התכנית האמור בצורה שבה אישרה הועדה המחוזית, ביחד עם התשריט המצורף אליו, הופקד במשרדי הועדה המחוזית האמורה וכן במשרדי הועדה המקומית לתכנון ולבניה וכל המעוניין רשאי לעיין בו, ללא תשלום בימים ובשעות שהמשרדים האמורים פתוחים לקהל.
ד. שיש, יו"ר הועדה המחוזית לתכנון ולבניה מחוז המרכז
תאריך 18.5.88

אלרון (מוסיקה ובניו) שיווק והשקעות בע"מ
(51—111077—7)
ניתנת בזה הודעה כי באסיפה כללית שלא מן המניין של החברה הנ"ל הוחלט לשנות את תזכיר החברה כך, שהסעיף 2 לתזכיר החברה לאחר סעיף קטן א' יוסף סעיף קטן או) כדלקמן:
„או) לעסוק בקבלנות בנין, פיתוח תשתית וכבישים".
בכבוד רב,
מוסיקה מורים
יו"ד האסיפה

טלוויזיה

(ב) בתיכונית מיוחדת ללקויי שמיעה. 08.00 עד כאן, תרשות קול ישראל. 08.05 שעת כוכב. 08.40 ראשית הקריאה. כלי סודות: יהורוק 1. 09.00 אנגלית ה'. 09.20 החשבון פשוט ד', חברים שקולים וכו'. 10.10 אנגלית ז'. 10.30 רגע עם דודלי, לקרוא ולכתוב וכו'. 11.00 ערבית מדוברת ור' ה') אלערס. 11.15 אנגלית ו'. 11.30 ארץ מולדת, מזרח ומים למולדת וכו'. 12.00 אנגלית ח'. 12.25 תלמוד שניים אוחזין: מי מפחד מארבית וכו'. 13.00 גיאוגרפיה כללית ז' כ') מדינות המיסורים: בכר ותבואה. 13.30 אנגלית (יא' יב') Hello Israel. 13.45 Have you been there no. 2. צרפתית והעשרה. 14.00 עד כאן, תרשות קול ישראל. 14.05 מגע. חוכר: חרס. 14.35 רכבת ההפתעות. 15.00 קשר משפחתי, משפחת הולנד מסוחחת עם אחי יותם. 15.40 שעת כושר. 15.50 מאתיים שניות לבית־ספר לאחיות. 15.55 אבידי האל. 16.20 כללי המשחק. פרק 5: חסיבות הציות לחוק וגבולות הציות פרופ' ציון יהא ודר' חיים גנץ מבהירים את הבעיה. 17.00 ערב חדש, מנחה: רפי רשף. 17.30 זרבובים. 17.50 תופסים ראש, נושא התכנית הפעם: קו. האורח: גידי גוב. 18.25 פסוקו של מקום: מכתב אל מערת אליהו. 18.30 קיצור החדשות (ערבית). 18.32 ספורט (ערבית). 19.30 כותרות מבט. 20.02 פרויד, הפרק החמישי: ניסית. תחילת הקשר בין פרויד ליונג, וקרע עם אדלר. פרויד מתגלה כאדם המסוכסך עם עצמו. הוא מורה בנטיותיו החבויות להומוסקסואליות. 21.00 מבט לחדשות. 21.35 כרים בלוויזיה, משחקים בחורה. 23.05 כלבים בלילה, הפרק השלישי: רצח בשידור חי, רצח של מנחה תכנית רדיו מתרחש בעת השידור עצמו. דייויד גורר את מרי לחקור את הפרשה הזאת. 23.55 פסוקו של יום וחדשות הלילה.

ערוץ 2

18.33 מלכנים: היכון: בוס: צוות חילוץ. 18.57 רגע לפני... משחקי ווידאו. 19.00 תופשים אבריקה. 20.00 ארם וכלכלה. 20.30 אבנות ישראלית, מרדכי ארדון. 21.00 אוסף להיטים של ברוס ספרינגסטין, ליאונרד כהן וג'וני בייקל.

רדיו

קול המוסיקה

(ה) קלייבור וקיימבריסקו) 06.02 „צלילי בוקר" 07.09 „בהאונה בינותה": 1. באך: סויטה תזמורתית מס. 4 ברה מז'ור ואקרבית קונצ'רטו גרוסו/גיל מרינר. 2. מוצרט: קונצ'רטו לכינור לקלרנית ותזמורת ת. 622. ור. שוולצבין/התז. הקברית האנגלית/א. שנידרמ 1. שומן: רביעיית כלי קשת בלה מינור אופ. 41 מס. 1 ורביעיית אלבניג 4. דבורז'ק: סימפוניה מס. 7 ברה מינור אופ. 70 והתז' הסימפ' הלונדונית/א. קרטסז. 00.00 „קונצרט בוקר": 1. גרודה: קונצ'רטו בגי במול מז'ור להצדרה ותזמורת ור. טלייקובסקי/תז. רדיו פלזן/ס. מקורהא 2. היידן: רביעיית כלי קשת ברו מינור אופ. 17 מס. 4 והרביעייה האלתנית 3. פולנק: קונצ'רטו בפרי לצ'מבלו ותזמורת (ו.פ. קרוס/התז. הפיל. של מונטה־קרלו/ז' פרטר. 4. לאלה: רפסודיה נורבגית והתז. הלאומית רשות השידור הצרפתי/ו'. מרטינון 5. כוסון: קונצ'רטו אופוס 21 לפסנתר, כנור ורביעיית כלי קשת ו'. מרגלית/ל. כאול/ורביעיית תו. קליבלנד 6. רחמנינוב: סימפוניה מס. 2 במי מינור אופ. 27 והתז. הפיל. של ברלין/ל. מאולו. 11.57 „פינת השיר" שירי אהבה יהודיים מלארוקו. 12.00 „בין הסרטיה". 13.05 „בהאונה בינותה": לקלר: סונאטה לחליל ולקונטינואו. היידן: סונאטה מס' 62 לפסנתר: קלקברנר: המייסייה גדולה: קיל מאטוס קטע קונצרטי לקרן ולתזמורת: שוברט: סימפוניה מס' 8, „הבלתי גמורה". 15.00 „הסכרה מוסיקלית". 16.00 „באולמי הקונצרטים בעולם". 18.00 „רגש על הביצוע". 19.00 „בין חברים": לאלה: סקרצו: רוולו: ולסים אצילים וסנטימנטליים: ואחנאר: פתיחה ל„סירנו דה־ברז'רק": סרסנס: הוואנה: ברנשטיין: קטעים מתוך „ספור הפרוורים": שטראוס: קטעים מתוך „לילה בוונציה". 20.05 „אינטרלוד". 20.27 „פינת השיר". 20.30 „קונצרט הסנפוניתה הישראלית באר־שבע. שדור חי מנצח: אורי מאיר, מיכאל בוגוסלבסקי, פסנתר: סטרווינסקי: „פולצ'ינלה" סוויטה: מוצרט: רונדו בלה מז'ור לפסנתר ולתזמורת: פרנק: וריאציות סימפוניות לפסנתר ולתזמורת: מוצרט: סימפוניה מס' 41, „יופיטר". 22.30 מחזורי יצירות: סונאטות מאת הנדמית: שירים מאת מנדלסון.

רשת א'

07.30 „רדיו־רקל". 08.05 „חוגה", עם כני הגדל. 09.05 „טלרדיו", שירות מידע לצאונים. 10.05 „פניני בוקר", מגיש: גדעון הוד. 11.05 „ירוק ירוק" שירים עבריים. 12.05 „מעורב ישראליכוני". 13.00 חדשות ותוכניות באנגלית. 13.30 חדשות ותוכניות בצרפתית. 14.05 „כוא צעיר", מגזין לילדים ולבני נוער. 14.30 „האוניברסיטה הפתוחה": „הנה בוא נדבר אנגלית" — סדרה למתחילים ושער 3). 16.05 „גיל הביניים". 17.10 „צבעי הקשת „שירי עמים". 18.08 „מנחות ערב". 19.05 סיכום המשנה היומית.

22.05 „לכל איש כוכב" עם דאבסיוולוג אילן פקר.

רשת ב' — גל פתוח

07.00 „הבוקר הזה". 08.05 „עוסים ענין". 09.05 „בוקר בית" עם רבקה מיכאלי. 10.05 „כל צבעי הרכה" עם עמיקם רוטמן. 12.05 „אלף־אלף" ב־בית", עם חיים יקין. 13.05 „בחצי היום" חדשות ופזמונים. 14.06 „לראות או לא לראות" יומן חדשות לתרבות ולאמנות. 14.30 „בת צחוק" חוי והומור. 15.05 „בדרום לפכטיון", עם יהודים ועל יהודים בדרום־אפריקה: „ליבי בדרום ואני בדרום". על העלייה מדרום־אפריקה והירידה אליה (סי"ח). 16.05 „זמן כלכלה". 17.05 „רגעי קסם". 17.55 „לקראת ספר", קוראים כמליצים. 18.06 „שעה חופשית", מגזין שבועי לענייני חינוך. 18.45 היום בספורט. 19.00 „היום הזה". 19.35 „דין ודברים", מגזין לענייני חוק ומשפט. 20.05 „סולם הזמירות" מצעד הפזמונים המסורתיים, שידור חי מתערוכת ה־40. 22.05 „כפר ראשון", חידונים מגוונים בהשתתפות המאזינים עם סמוליק רוזן. 00.15 „כאז ועוד", עם לאה ליאור.

גל"צ

06.05 אוניברסיטה משודרת. האומנות הנוצרית בימי הביניים, שליט רוכב ופורטרט. מרצה: פרופ' נורית כנעןקידר. 06.30 „סוקחים עיר" החדשות הראשונות. 07.07 „שבע אפס שבע" עם אלכס אנסקי. 08.00 בוקר טוב ישראל. 09.05 „אילהבוקר", עם אלי ישראלי. 10.05 „מכת שמש", שירים ומערכונים בכדורת. 11.05 „נכון לעכשיו" עם רפי רשף. 13.05 „שליפה מהמותק" עם לאה עוז. 14.05 „אני מנגן". המוסיקה והארועים הנפלאים של קיץ 68. 15.05 „סיקסטה" עם דורי בן־זאב. 16.05 „ארבע אחר הצהריים". 16.34 „באוסן מילולי" פיוטו של אבגלים קור. 17.00 „ערב טוב ישראל". 18.05 „בפרא ובייפאל" יומן לענייני ספרות צבאית. 18.45 „מיסה עולמי". מגאזין לענייני חוץ. 00.05 „צפורי לילה", עם יותם ראובני. 02.00 לא רוצים לישון. 05.00 צלילי בוקר.

שידורי צה"ל 1

19.05 „שירים מכאן" שירים עבריים. 19.57 הודעות לחיילים. 20.05 „כוכב הערב": אילנה אביטל. 21.00 מבט לחדשות. 21.30 אוניברסיטה משודרת. האומנות הנוצרית בימי הביניים, שליט רוכב ופורטרט. מרצה: פרופ' נורית כנעןקידר. 22.05 „על הדרכים ועל הביפאק". 23.05 „עשרים וארבע / היום שהיה". 23.55 „שיחת חצות", עם פרופ' יורם ורדימון, מעצב גרפי ומרצה ב„בצלאל".

שידורי צה"ל 2

19.05 „הדריו היטן" עם רני יקרפל. 20.05 שעתיים של להיטים. 21.57 הודעות לחיילים. 22.05 „הספקות עשר" עם מיכל ניב.

קולנוע

תל־אביב

9.30, 7.15, 4.10
- אבחר: אבליה גורלית — 5, 7.15, 9.40
- אורלי: מוכת ירח — 7.15, 9.30
- בן־יהודה: לילה מבהרר — 4.30, 7.00, 9.30
- בית ציוני אמריקה: גברת מס הכנסה — 7.15, 9.30
- גת: ביטל ג'וס — 6.00, 9.00
- גורדון: יופיו של החטא — 7.00, 9.30
- דקל: בסדרים חדיעות — 5, 7.00, 9.30
- דרייב אין: תקועים בדרך — 7.45; סקס — 12.00
- הוד: קיץ 1987 — 5, 7.15, 9.30
- לימור: תרגם: ממאות הפשע — 4.10, 7.15, 9.30
- טיילת 1: ערות במבחן — 7.25, 9.40
- טיילת 2: שם המשחק — 7.20, 9.40
- טיילת 3: (סגור)
- פאר: חולת אהבה — 5, 7.30, 9.30
- פאריס: ליידי איב — 7.15, 9.30

רבינוע:
- חן 1: חול סטריט — 5, 7.30, 9.50
- חן 2: פעמיים אסתי — 5, 7.25, 9.45
- חן 3: הקיסר האחרון — 6.40, 9.45
- חן 4: שלושה גברים ותינוקת — 11, 2, 5, 7.40, 9.45
- חן 5: מחפשים את אוררי — 11, 2, 5, 7.30, 9.40
- שחף: זרוק אותה מהרכבת — 4.30, 7.00, 9.10
- תל־אביב: מציצים בחוף — 5, 7.15, 9.10
- תכלת: שנת ההתבגרות שלי — 6.30, 9.15

לב:
- לב 1: חופשה בכפר — 2, 5, 7, 10.00
- לב 2: החבר של החברה שלי — 2, 4.30, 7.15, 9.50
- לב 3: אהבנו כל כך — 2, 5, 8, 10.00
- לב 4: שלושה סיפורים — 7.40, 10.00
- מוזיאון ת"א: עיניים שחורות — 5.30, 7.00

רמת־גן

- אואזיס: שלושה גברים ותינוקת — 4, 6.40, 9.30
- לילי: שם המשחק — 7.15, 9.30

רבינוע:
- גן 1: ביטל ג'וס — 5, 7.20, 9.40
- גן 2: פעמיים אסתי — 9, 6
- גן 3: מחפשים את אוררי — 5, 7.30, 9.40
- גן 4: החטוף — 6.15, 9.15

ירושלים

- אדיסון: ללא ביכתור — 9.30
- אורנע: ביטל ג'וס — 9.15
- חן: בסדרים חדיעות — 9.00

בית אגרון:
- ג'יימס כונר — כדור הרעם — 16.00
- ריקוד מושחת — 18.15
- כונטי פייתון — טעם החיים — 20.00
- למות בער תשוקה — 22.00
- כפיר: אהבנו כל כך — 4.30, 7.15, 9.15
- אורגיל: שלושה גברים ותינוקת — 8.30
- מיטשל: בב הנשיקה — 9.15
- סמדר: סיפור בזיג זג — 9.15
- הבירה: סגור להגל כיסוי (?)
- עדן: מציצים בחוף — 9.00

תיאטרון ירושלים:
- מוריס — 9.10

חיפה

- אורה: להב בעונן — 7.00, 9.15
- חן: התפוז הכבני — 4.10, 7.00, 9.00
- עצמון 1: סערת רגשות — 4.10, 7.00, 9.15
- עצמון 2: מוכת ירח — 4.10, 7.00, 9.15
- עצמון 3: תשוקה באפריקה — 6.00, 9.15
- רון: קיץ 1987 — 4, 6.30, 9.00

רב־אור:
- רב־אור 1: 3 גברים ותינוקת — 6.45, 9.15
- רב־אור 2: תיזור גורלי — 6.00, 9.15
- רב־אור 3: תקועים בדרך — 6.50, 9.15
- אורלי: חופשה בכפר — 7.00, 9.15

קרן אור המתיחד:
- בשם העם — 4.10, 7.00, 9.15
- פאר: ביטל ג'וס — 5.00, 7.30, 9.30

נתניה

- שרון: יופיו של חטא — 5, 7, 9.15

חולון

- סבוי: הקיסר האחרון — 5, 7.15, 9.30
- מגדל: 3 גברים ותינוקת — 7.00, 9.00
- אירמון: חולת אהבה — 5, 7.30, 9.30

בת־ים

- עצמאות: נשואה לשניים — 5, 7.15, 9.30

הרצליה

- היכל: (סגור)

פתח־תקוה

- היכל 1: השוד — 7.00, 9.15
- היכל 2: שם המשחק — 6.15, 9.30
- היכל 3: מוכת ירח — 6.15, 9.30

עפולה

- כוסמת רבה: ערות במבחן — 9.00

ראשון־לציון

- רון 1: בראדוק—3 — 6.00, 9.40
- רון 2: נשואה לשניים — 7.15, 9.30

תיאטרון

הבימה
התיאטרון הלאומי
הערב יום ב', 20.6
סאלח שבתי: 20.30
הדיבוק: 20.30

צוותא
לתרבות מתקדמת
יום ב' 20.6 בשעה 20.30
קידוש
מאת ובבימוי שמואל הספרי

שרותים ● עזרה ● תחבורה

תורנות בתי־מרקחת

בת־ים
קופ"ח — עין יהב 2, חולון

חולון
אדרון — הופיין 52

ירושלים
רמת אשכול — פארן מ. מסחרי

נתניה
פורת — פ"ת 76

פתח־תקוה
קופ"ח — חיים עוזר

רמת־גן
המגן — ביאליק 30

תל־אביב
הבימה — דיזנגוף 17
סופרפארם, איינשטיין 40 רמת־אביב

חיפה
יכנה — אבן סינא 7

רעננה—כ"ס
א. גלעד — ויצמן 34, כ"ס

משטרה

ירושלים, תל־אביב, חיפה, רמת־גן, בני־ברק, חולון, פתח־תקוה — טל' 100. באר־שבע, נהריה, נתניה, נצרת — טל' 100. אילת — 244: חדרה — 22444.

תורנות בתי־חולים

תל־אביב והמרכז
- ● בית החולים ע"ש שיבא תל־השומר - כל המחלקות - כל השבוע.
- ● בית החולים בילינסון, פתח־תקוה - כל המחלקות - כל השבוע.
- ● בית החולים ע"ש רוקח, תל־אביב - בימים ב', ד', ו' - כירורגיה ופנימית. ילדים - כל השבוע.
- ● בית החולים איכילוב, תל־אביב - בימים א', ג', ה' שבת - כירורגיה ופנימית.
- ● בית החולים וולפסון, חולון - כל המחלקות - כל השבוע.
- ● בית החולים אסף הרופא - כל המחלקות - כל השבוע.

נתניה
- ● בי"ח לניאדו נמצא בתורנות למקרים דחופים - כל השבוע, כולל שבת.

ירושלים
שערי צדק - עיניים, פנימית. בקור חולים - ילדים: משגב לדך - נשים. הדסה ע"כ - כירורגית, אורטופדית, א.א.ג.

מוקד קופ"ח כללית
המוקד יספק מידע טלפוני בימים א'־ה' כ־08.00־20.00, בימי ו' כ־08.00־15.00, טלפונים: 03־433300, 03־433500.

יד ביד - ארון קשבת בטלפון לילד ולנוער - קו לנוער במצוקה
ירושלים - 02־243358
ת"א - 226027 (24 שעות)
חיפה - 04־229488 (11.00־20.00)
גליל מערבי - 04־922222

קו פתוח להורים במצוקה
בימי ב' ו־ה' - טל. 222752.
„קו פתוח" - ארון קשבת לילדים ובני־נוער 03־221680 (24 שעות)

עזרה ראשונה

עזרה ראשונה לשיניים שליד המכון לרפואת שיניים בישראל
בתל־אביב — בימים א'—ה' בין השעות: 21.00—23.00. בלילות שבת ובערבי חג בין השעות: 24.00—18.00. בשבתות ובחגים בין השעות: 21.00—15.00.
הכתובת: רח' בר־כוכבא 49, טל' 284649. בחיפה רחוב הגפן 26, קומה ג', טל' 523566. פתוחה מדי יום ביומו, כולל ערבי שבתות, שבתות וחגים מ־20.00 עד 23.00 בערב.

מרפאת שיניים לעזרה ראשונה
המרפאה פתוחה כל יום כולל שבתות וחגים בין השעות 24.00־9.00. אחרי חצות בתאום טלפוני בלבד.
דיזנגוף סנטר שער 3 (ליד המשביר) קומה א'. טל' 294869, 03־285822.

מרכז מידע לקורבנות אונס
לרעננה ואיזור השרון. טל' 052־32452 בימים א'—ה' בשעות 21.00—17.00.

עזרה ראשונה נפשית
- ער"ן ירושלים — טל' 02־227171.
- ער"ן תל־אביב — טל' 03־5461111.
- ער"ן ילדים ונוער, ת"א — טל' 03־261115.
- ער"ן חיפה — טל' 04־672222.
- ער"ן כרמיאל (גליל מערבי) — 04־988410.
- ער"ן נתניה — טל' 053־335316.
- ער"ן כפר־סבא — 052־913999.
- ער"ן באר־שבע — טל' 057־418111.

סילוק מיטורדים
מוקד עת"א למקרים דחופים — טל' 106.

מד"א

ירושלים, ת"א, חיפה — טל' 101. רמת־גן, בני־ברק, גבעתיים — טל' 781111. לוד/רמלה — 101. טל' 08־221022. עפולה — טלפון 065־93334. טבריה — 101. טלפון 04־931401. נהריה — 04־823333. בת־ים — טל' 5511111. באר־שבע — טל' 057־74767. שדרות 330848־03.

רכבות

מירושלים לבני־ברק וחיפה:
בימים א'־ה': 16.00
בימי ו' וערבי חג: 11.30

מחיפה לבני־ברק וירושלים
א'־ו' 7.00

מתל־אביב לחיפה:
בימים א'־ה': 6.00, 7.00, 8.00, 8.16, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.30, 20.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00.

מתל־אביב לנהריה:
בימים א'־ה': 6.00, 8.00, 12.00, 14.00, 16.00.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 8.00, 12.00.

מחיפה, בת־גלים, לתל־אביב:
בימים א'־ה': 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.05, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30, 15.30, 16.30, 17.30, 19.30.
בימי ו' וערבי חג: 6.00, 6.30, 7.30, 8.30, 10.00, 11.30, 12.30, 13.30, 14.30.

מנהריה לחיפה ותל־אביב:
בימים א'־ה': 6.30, 9.05, 10.40, 14.35, 16.33, 18.38.
בימי ו' וערבי חג: 9.05, 10.35.
הרכבת תופעל בימי א' בשבוע. ליום אחרי חג בלבד.

התביעה דורשת עונש מאסר בפועל לחברי משלחת השמאל לרומניה

ההגנה: הנאשמים נענשו בעצם ההרשעה המדביקה תווית פלילית למעשה פוליטי לגיטימי

זהבה מוזס

„אנשי משלחת השמאל לרומניה פגעו בביטחון המדינה ובשלטון החוק. המפגש עם האוייב מחליש את מאבק המדינה בטרור" — אמר אתמול התובע, עו"ד רענן בן-יוסף, בטיעונים לעונש בבית-משפט השלום ברמלה.

התובע דרש להטיל עונש מאסר בפועל על לטיף דורי, יעל לוטן, אליעזר פיילר וראובן קמינר שהורשעו במגע עם נציגי ארגוני הטרור.

התובע ציין, כי הנאשמים, שהפרו את החוק בריש גלי לעיני העולם והעיתונות, אינם עבריינים רגילים. אלה אנשים חינוכיים ודווקא בגלל זה יש להחמיר בעונשם, מפני שהם מסכנים את שלטון החוק במדינה.

הסניגורים, עוה"ד אמנון זכרוני ואביגדור פלדמן עמדו על תרומתם של הנאשמים לחברה הישראלית ולבניין הארץ וציינו, כי המפגש שנערך ברומניה נועד לקידום השלום. הם הדגישו, כי בעצם קיום המפגש לא היתה פגיעה בביטחון המדינה.

עו"ד אמנון זכרוני טען, כי המעשה בו הורשעו הנאשמים הוא מעשה פוליטי והמחוקק הותיר מקום לשיקול דעתו של בית-המשפט בעבירות מסוג זה. הציות לחוק הינו חובה אך לפעמים יש נסיבות מיוחדות וצריך לבחון אותן על רקע החוק החדש. האם מישהו בקרבנו היה מעלה על דעתו לשלול את פעולתם של מסורבי העלייה שעוברים על החוק בברית-המ"מ? — שאל עו"ד זכרוני.

בנסיבות אלה סבור הסניגור כי הנאשמים נענשו בעצם ההרשעה המדביקה תווית פלילית על מעשה פוליטי לגיטימי.

עו"ד אביגדור פלדמן אמר, כי מדובר כאן בחוק פוליטי הפוגע בערך יסודי של זכותו של אדם להשפיע על גורלו. הוא ביקש מבית-המשפט להסתפק בעונש מינימלי משום שהענישה במקרה זה לא תגלם שום ערך משמעותי.

ארבעת הנאשמים, שלא הביעו חרטה על המעשה, השמיעו הצהרות בתום השמעת הטיעונים.

לטיף דורי, שהיה ראש המשלחת אמר, כי המפגשים תרמו לקידום השלום וצריך להמשיך במאבק עד לביטול החוק המהווה אות קין על מצחה של הדמוקרטיה הישראלית.

יעל לוטן אמרה: „כל ימי האמנתי ואמשיך להאמין בשוויון בין בני האדם. חונכתי על המאבק לחרות לאומית ואמשיך לעשות כל מאמץ אפשרי כדי להביא לפתרון הסיכסוך".

אליעזר פיילר אמר: „נפגשנו עם מי שמוכרז כאוייב משום שרק איתו אפשר לעשות שלום". התיקון לחוק הוא בעיניו תחבולה לחסום הידברות לשלום.

גם ראובן קמינר לא הביע חרטה ואמר: „אני גאה שנסעתי לרומניה כדי להגן על השלום"...

השופט אברהם בייזר הודיע, כי יתן את גזר-הדין בסוף החודש.

טבח חשף ריגול תעשייתי במפעל המספק ציוד למערכת הביטחון

יואב אביב

טבח במפעל המספק ציוד למערכת הביטחון הביא לחשיפת פרשת ריגול תעשייתית שנחקרה על-ידי משטרת זבולון.

הפרשה נתגלתה בדרך מקרה כשהטבח האזין לרשת האפ.אם. ברדיו ושמע לפתע מעל גלי האתר את קולה של מזכירת המפעל כשהיא משוחחת עם מנהלו. הטבח מיהר לדווח על כך להנהלת המפעל וזו החליטה לפנות תחילה למשרד החקירות הפרטי של אבי שחין.

חוקרים שהחלו בודקים את הפרשה גילו, כי מקרופון סמוי הוסתר בחדרו של מנכ"ל המפעל. המקרופון, אליו היה מחובר משדר, שידר את כל מה שנאמר בחדרו של המנהל במכשיר הקלטה שהוצב בכל הנראה בסמוך למפעל. המערכת הזו אוזנה בחשמל עם מערכת התאורה של המפעל. עם כיבוי האור בבוקר במסדרון המפעל, המוביל ללשכת המנהל הכללי, הופעל המקרופון ופעולתו הופסקה עם הדלקת האור בלילה.

בעקבות ממצאי החוקרים הפרטיים הוגשה תלונה למשטרת זבולון. המשטרה חושדת שאחד המהנדסים הבכירים במפעל ביקש לצותת לנאמר בלשכת המנהל וכי מדובר כנראה בריגול תעשייתי.

המהנדס החשוד פוטר לפני זמן קצר מעבודתו לאחר שנתפס בגניבת ציוד בשווי עשרות אלפי שקלים מהמפעל והוגשה נגדו תביעה אזרחית.

בבדיקת הפרשה התברר, כי באחרונה יצא המהנדס לגרמניה והמשטרה חושדת כי הוא מסר סודות תעשייתיים, אולם בשלב זה לא ברור לגבי הוא מסר את המידע ומה הנזק שנגרם.

בינתיים חזר המהנדס לארץ ועובדים במפעל סיפרו אתמול, כי ראו אותו מסתובב בחצר המפעל עם ווקמן.

חיזוק נוסף קיבלו חשדות המשטרה ממהנדס אלקטרוניקה המתגורר בקרית-אתא שסיפר, כי המהנדס בו מדובר היה אצלו לפני כשמונה חדשים וביקש לרכוש ממנו מקרופון סמוי. אתמול הגיע מהנדס האלקטרוניקה למפעל וזיהה את המקרופון שהוסתר בחדר המנהל כמכשיר שמכר למהנדס החשוד בריגול תמורת 60 ש"ח.

ויתכן כי עוד הבוקר תבצע המשטרה מעצרים בפרשה זו.

ביהמ"ש קבע: ההסכמים בין עיריית ת"א לעובדיה בטלים

מדובר בתוספות שכר שהוענקו לעובדים תוך התעלמות מחוק יסודות התקציב

עתיים

בית-המשפט המחוזי בת"א קבע אתמול, כי כל ההסכמים שנחתמו בין עיריית ת"א לעובדיה, הנוגעים לתנאי העבודה של אותם עובדים, בטלים.

השופט המחוזי שאול אלוני החליט לקבל את עתירתו של הממונה על השכר והסכמי העבודה במשרד-האוצר שהתייחסה להסכמים שנחתמו בתקופה שבין מאי '87 לפברואר '88.

השופט קיבל את טענת המדינה, כי ההסכמים עומדים בסתירה לחוק יסודות התקציב הקובע, כי „גוף מתוקצב לא יסכים על שינויים בשכר, בתנאי פרישה או בגימלאות או על הטבות כספיות אחרות קשורות לעבודה, ולא ינהיג שינויים או הטבות, אלא בהתאם למה שהוסכם או הונהג לגבי כלל עובדי המדינה או באישורו של שר-האוצר".

השופט דחה את טענת בא-כוח עיריית ת"א, כי מדובר אך ורק בהתאמת שכר לשינוי תפקור ותפקידים, והגדיר אותה כזריית חול בעיניים.

השופט אלוני קבע, כי ההסכמים שנחתמו, תוך התעלמות מחוק יסודות התקציב, כוללים תוספות שכר מפורשות ונלוויות ותוספות שכר סמויות בצורת „הטבות" ו„תגמולים" שונים.

השופט הדגיש בפסק-הדין, כי לא מקובל על ביהמ"ש שהמדינה תפנה לבית-המשפט לקבלת סעד הצהרתי בדבר בטלותו של הסכם, אלא שפה מדובר במקרה מיוחד במינו.

השופט אלוני מתח ביקורת על ההסכמים וקבע: „הסדרים כאלה אינם פוגעים בחוק בלבד, אלא בציבור בכללותו, אותו ציבור הנאלץ להסתפק בתוספות השכר הניתנות לו במסגרת המצומצמת שנקבעה על-ידי המדינה. אם נגזר על כלל העובדים משטר כלכלי מסויים, על כל המגבלות והצמצומים הקבועים בו, אין להתיר חריגים מועדפים המשליטים משטר של איפה ואיפה".

דובר עיריית ת"א, בני כהן, מסר בתגובה לפסק-הדין כי העירייה מתכוונת לפנות בערעור לבית-המשפט העליון, ולכן דחה בית-המשפט את ביצוע פסק-הדין ב-45 יום.

מפולת שערים במניות החופשיות

אלחנן הורוביץ

גלגלי הבורסה

מדד המניות הכללי ירד אתמול ב-1.45%, ערך השוק של המניות החופשיות ירד ב-4.34% ושל מניות ההמדר עלה ב-0.11%. הירידה הגדולה ביותר היתה במניות חשמל, אלקטרוניקה ואופטיקה, שערך השוק שלהן ירד ב-5.7 אחוזים נוספים.

שיחת היום היתה אתמול „מפולת השערים במניות החופשיות", שהוסברה בהרעת המצב החיצוני והפנימי, המצב בשטחים וריבוי סכסוכי העבודה. במסחר בשערים משתנים ירדו כל השערים ללא יוצא מן הכלל, אחרי שההיצעים הסתכמו ב-4.7 מיליון ש"ח, בעוד שלא נרשם שום ביקוש. בכל המניות החופשיות עלו ההיצעים ל-10.2 מיליון ש"ח והביקושים הסתכמו ב-294 אלף ש"ח בלבד. משעריהן ירדו 286 (73% מכל השערים), עלו 17 (4%) ו-93 (23%) נשארו בלי שינוי. ירידת שערים תלולה כמו אתמול לא היתה ב-4 החודשים האחרונים, ערך השוק של כל המניות החופשיות הגיע ל„שפל ריאלי של כל השנים האחרונות". המחזור כהן הסתכם אתמול ב-7.9 מיליון ש"ח וב-4.9 מיליון דולר.

טלקס

● הוסר מטרד אקולוגי בגוש דן

מפגע אקולוגי קשה הוסר לאחרונה עם חיבור רשתות הביוב של אור-יהודה וקרית-אונו לצנרת הביוב המרכזית של איגוד ערים גוש דן.

יצחק כספי, יו"ר איגוד ערים גוש דן, מסר, כי במשך שנים רבות זרמו מי השפכים של אור-יהודה וקרית-אונו לשטחים פתוחים ומ-שם נשפכו לירקון והיוו מטרד אקולוגי מזהם ממדרגה ראשונה אשר גרם לריחות רעים וליתושים.

חיבור רשתות הביוב של שתי הערים לרשת הביוב המרכזית של איגוד ערים גוש דן ימנע בעתיד כל אותם המפגעים והסבל שנגרמו לתושבי גוש דן עקב זרימת השפ-כים בשטחים הפתוחים.

רונית מורגנשטרן

● ח"כ שליטא נגד כבישי אגרה

חבר הכנסת בני שליטא מתנגד לרעיון של חברו לסיעה, שר התח-בורה חיים קורפו, להנהיג כבישי אגרה. שכן, לדעתו, יטיל הדבר נטל על חלק מהציבור ויגרום ל-פקקי תנועה בתחנות מעבר ולה-קמת עוד גוף בירוקרטי מסורבל ויקר.

לדבריו, כבישים אלה רק יכבי-דו על התנועה.

יוסף שמי

● תואר „בית האוכל הנקי" למסעדות באילת

תואר „בית האוכל הנקי ביותר" הוענק לשש מסעדות באילת במסגרת המבצע הארצי „ישראל לובשת ניקיון".

ועדת ביקורת מיוחדת ובה נציגים ממשרד-הבריאות בדקה בקפדנות את מרבית המסעדות ובתי-האוכל באילת.

בטקס שהתקיים בשבוע שעבר בלשכתו של ראש העירייה, רפי הוכמן, הוענקו תעודות ותארים למסעדות „בית הגריל", „בורגר ראנץ'", „פנורמה", מסעדת מלון „קיסר", מסעדת „הלוויה" ומסעדת „המפות".

בצלאל רובין

● יבואני הרכב לימין בעלי המוסכים

איגוד יבואני הרכב תומך במא-בקם של בעלי המוסכים להעלאת מחירי שעת העבודה שנשחקו בשלוש השנים האחרונות.

לדעת האיגוד גורמים תעריפי שירות לא ריאליים נזק לענף חז-קוק לחידוש ולהעלאת רמת העוב-דים נוכח הכנסת רכיבים חדשים לרכב המיובא לארץ.

יוסף שמי

בפלילים

200 ק"ג חשיש נפלטו בחופי נתניה ודור

יואב אביב

המשטרה תפסה ביומיים האחרונים 200 ק"ג חשיש שנפלטו באבובים לחוף נתניה ובחוף דור.

בעקבות מידע שהגיע למשטרה יצאו אתמול שוטרי תחנת זכרון יעקב לחוף דור וגילו אבוב שהכיל 50 שקיות ובכל אחת מהן 2 ק"ג חשיש.

שלשום נפלט אבוב ובו 100 ק"ג חשיש בחוף נתניה.

מפקד תחנת זכרון יעקב, יצחק מור, הורה להעביר את הסמים ליחידה המרכזית במרחב חיפה ומשם הם הועברו למטה הארצי בירושלים.

מהמשטרה נמסר, כי ייתכן שהסמים הושלכו מאונייה ששייטה מלבנון למצרים לאורך החוף הישראלי וזוהתה על-ידי משמר החופים. ימאי הספינה החליטו כנראה להשליך את החשיש לים מחשש שייעצרו והאבובים הגיעו לחוף הישראלי.

רוכלת נדקרה ונשדדה בביתה בתל-אביב

זהבה מוזס

6000 ש"ח במזומן ותכשיטים נשדדו אתמול לפנות בוקר באכזריות מרוכלת בת 55 בביתה שברחוב ראש פינה בתל-אביב.

השודד חדר לדירתה של הרוכלת דרך המטבח כשהוא חמוש בסכין, כפת אותה למיטתה, סתם את פיה ודקר אותה בחזה ובירכה השמאלית.

נוסף לכסף ולתכשיטים נטל השודד מכשיר וידיאו ונמלט מהדירה לאחר שניתק את הטלפון.

הרוכלת הצליחה להשתחרר מכבליה, יצאה לרחוב הסמוך וביקשה מעובר אורח להזעיק את המשטרה.

הרוכלת הועברה על-ידי אמבולנס לבית-החולים איכילוב ושם אושפזה.

הוארך מעצרם של חשודים ביבוא קוקאין

זהבה מוזס

שופטת בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, שרה סירוטה, קיבלה אתמול את ערר המשטרה על החלטתו של שופט בבית-משפט השלום, ראובן זיו, והורתה להאריך מעצרם של שבעה חשודים ביבוא קוקאין כ-15 יום נוספים.

השבעה חשודים ביבוא 800 גרם קוקאין. בדיון שהתקיים בסוף השבוע בבית-משפט השלום בתל-אביב ביקש נציג המשטרה, פקד אמיר גור, להאריך את מעצרם כ-15 יום בשל מורכבות החקירה, ריבוי העצורים וחומרת העבירה. השופט ראובן זיו לא נענה לבקשת המשטרה והורה להאריך את מעצרם בשישה ימים בלבד. על החלטתו זו ערערה המשטרה בפני השופטת שרה סירוטה שקבעה בהחלטתה להאריך את מעצר החשודים כ-15 יום. „ראוי בנסיבות המקרה לאפשר חקירה רצופה ולא לפצלה מידי פעם כדי להגיע לבית-המשפט. יבוא סמים בכמות גדולה הינה עבירה חמורה ביותר הפוגעת באושיות החברה", ציינה השופטת בהחלטתה.

לרותי ויוסף גת
אתכם באבלכם הכבד על מותו ללא עת של בנכם
יותם
סניף „על המשמר" ירושלים

לרותי ויוסף גת
אתכם באבלכם הכבד על מות בנכם
יותם
סניף מפ"ם ירושלים

עם נגה גוטמן והמשפחה
אתכם באבלכם במות
משה פילדרמן
קיבוץ ניר יצחק

משתתפים בצערם של
עפרה ואיציק
על מותה ללא עת של
יהודית
צוות מעלה הבשור

לחברתנו רותי אהרון והמשפחה
משתתפים בצערכם על מות
שושנה ליטבק—קאופמן
קיבוץ דן

בני הזוג תורג'מן יועדפו בקבלת ילד חדש לאימוץ

הבטיח השר קצב שהודיע על הקמת עמותה לטיפול באימוץ מחו"ל ● תהליך העברת הילדה מברזיל להוריה הביולוגיים החל אתמול במלון הילטון בירושלים

יצחק שור

עוד לפני מתן פסק-הדין בדבר החזרת ברונה-קרולין בת השנתיים להוריה הביולוגיים, הודיע משרד-הרווחה לבני הזוג תורג'מן, כי הם ישובו להיות הורים — מסר אתמול שר-העבודה-והרווחה, משה קצב, בהשיבו לשאלות עיתונאים.

השר קצב אמר, כי „משפחת תורג'מן הוכיחה את עצמה והשיקולים התלויים במשרד-הרווחה לגביה כדבר אימוץ ילד יהיו גמישים".

במלון הילטון בירושלים החל אתמול תהליך העברת הילדה הברזילאית ברונה וסקונסלס מהוריה המאמצים להוריה הביולוגיים בהדרכתו של הפסיכולוגי רמי בר-גיורא.

הנהלת המלון העמידה לרשות הזוג הישראלי ולרשות הזוג הברזילאי שני חדרים נפרדים, ללא תמורה, כדי להקל עליהם לבצע את פסק-הדין.

הזוג הברזילאי, רוסילדה ואמריקו וסקונסלס נכנסו למלון דרך כניסות העובדים וחמקו מעיני העתונאים, ואילו הזוג הישראלי, שמחה ויעקב תורג'מן, נכנסו בכניסה הראשית ופגשו, להפתעתם, בעיתונאים.

דובר המלון מוטי ורסס והפסיכו-לוג רמי בר-גיורא ביקשו מן העיתונאים, כי ימנעו מהטרדת המשפחות. שני הזוגות נרשמו בשמות בדויים והועלו לחדריהם. מספרי החדרים והקומה חסויים בפני העיתונאים, הממתינים בלובי של המלון, חרף בקשת המלון והפסיכולוג. קציני בטחון של הילטון הוצבו בקומות שבהן מתאכסנים שני הזוגות.

עדיין לא ברור כמה זמן יימשך תהליך העברת הילדה.

משרד-הרווחה יקים עמותה לטי-פול באימוץ מחו"ל, חרף התנגדות משרדי הפנים, החוץ והמשפטים — מסר השר משה קצב לעיתונאים. תפקיד העמותה יהיה לרכז מידע על אפשרויות אימוץ בחו"ל. כל משפחה שתבקש לבדוק את כשירות נייר-ותיה תוכל לקבל הדרכה במשרד-הרווחה גם מבלי להזדהות.

השר משה קצב הדגיש, כי רוב הילדים שאומצו בחו"ל אומצו כחוק ולמשפחות אין סיבה לחרדה.

מנהלת השירות לאימוץ, אביבה ליאון, אמרה, שאימוץ ילדים בחו"ל הקטין את משך זמן העמידה בתור למשפחה ממוצעת בישראל לחמש שנים. אלמלא האימוץ בחו"ל היה מוכפל משך זמן ההמתנה.

בישראל רשומות בתור לאימוץ 1400 משפחות, בשעה שלמשרד הרווחה ידוע על 410 נשים שהרו השנה מחוץ לנישואין. חלקן מפילות, חלקן מגדלות את ילדיהן חרף הקשיים וכ-100 מוכנות למוסרם לאימוץ. תהליך האימוץ הינו ממושך משום שאין די בוויתור מצד האם. דרושה החלטת בית-משפט, דרושות בדיקות בריאות ומצב נפשי של המשפחות המאמצות. לישראלים ישנם קשרי אימוץ עם ברזיל, קולומביה, פרגוואי, פולין ורומניה.

נוסף ל-100 תינוקות „מתוצרת ישראל", שנמסרו השנה לאימוץ, נמסרו לאימוץ 90 בני 2-12 ו-90 ילדים פגועים. חרף פעילות ענפה זאת, אמר השר קצב, הולך וגדל הפער בין מספר התינוקות המועמד לאימוץ לבין מספר המשפחות המבקשות. השנה בלבד נרשמו כ-500 משפחות חדשות.

ידידי הקיבוץ בשוודיה — לסמינריון על ההתקוממות בשטחים

שלמה סלוצקי

15 מפעילי הארגון השוודי „סווקיב" (ארגון ידידי הקיבוץ בשוודיה) הגיעו בסוף השבוע לארץ לסמינריון אינטנסיבי על המתרחש בחודשים האחרונים בארץ ובשטחים. מטרת הסמינריון היא ללמוד מקרוב את הסיבות שהביאו לירידה הדרסטית של כ-70 אחוז בשיעור המתנדבים הפונים לארגון ידידי הקיבוץ בשוודיה ולארגונים מקבילים בארצות סקנדינביה.

הסמינריון נפתח בכינוס שהתקיים במוצאי שבת ובו לקחו חלק כמה מהאישים הפוליטיים אשר הוזמנו בשנה האחרונה על-ידי הארגון להרצות בשוודיה, ביניהם ח"כ אורה נמיר, עורך „אל-פאג'ר" חנא סיניורה וג'וני גל ממפ"ם.

אתמול התקיימו מפגשים עם חברי מפ"ם ומנהיגיה, בפגישה המרכזית תיאר מזכ"ל מפ"ם, ח"כ אלעזר גרנות, בפני האורחים את מדיניותה של מפ"ם תוך דגש על החלטות הוועידה העשירית בנושא המדיני של שלום וביטחון.

דניפלג תיאר את פעילותו של נוער מפ"ם ומוניקה פולק עמדה על פעילותו של הדור הצעיר של מפ"ם וכן על תחום אחריותה, העמדות והקשרים הבינלאומיים של הדור הצעיר. דוד אדן, שהינחה את הדיון, וכן עמד על חשיבותה של ההסתדרות הכללית בישראל.

האורחים מארגון „סווקיב" תיארו כמה מהסיבות אשר מקשות עליהם את המשך הפעילות בארצם, שבדומה ליתר מדינות סקנדינביה עברה אהדת הציבור שם מישראל לפלשתינים.

מיעוט המעוניינים להשתתף בפעילויות ההתנדבות בישראל ובקיבוצים גרם לאחרונה לצמצום ההכנסות, ואף לפיטוריהם של עובדי המנגנון המטפלים בסמינרים ובהדרכות לפעילים בארגון. לדברי האורחים נזק זה יתן את ביטויו לאורך זמן, משום שצמצום הפעילות יצמצם עוד יותר את מספר המתנדבים לעבודה בקיבוצים. חברי ארגון „סווקיב" הוציאו לאחרונה דף עמדה בקשר למתרחש בשטחים ומדיניותה של ממשלת ישראל מאז פרוץ ההתקוממות. דף העמדה של הארגון — שחבריו הם בדרך כלל אנשי שמאל ובחלקם אף פעילים במפלגות שמאל שוודיות — חופף כמעט לחלוטין את עמדות מפ"ם, וזאת בעקבות מפגשים ודיונים רבים שהתקיימו בשנים האחרונות בין מפ"ם לארגון השוודי.

עיריית ת"א דחתה הדיון בהצעה להפקיע את בתיה"ח מהמדינה

הצעת צוקר לפטר את דובר העירייה נדחתה ברוב קולות

ורד לוי

מועצת עיריית תל-אביב החליטה אתמול לדחות למועד מאוחר יותר את הדיון על הצעתו של עו"ד אברהם פורז (מפלגת המרכז) להפעיל את בתי-החולים בתל-אביב במסגרת עירונית כפתרון למשבר במערכת הבריאות.

פורז טען כי שיטת המימון על-פי ימי אשפוז היא פסולה מיסודה וכי נציגי המערך פועלים משיקולים לא ענייניים, כגון הגנה על קופת-חולים, במקום להתמודד עם הבעיה האמיתית.

הוא הציע להקים ועדה שתבחן את הצעתו להפקיע את בתי-החולים מרשות המדינה ולנהל אותם בצורה יעילה יותר ברמה עירונית.

ראש העיר, שלמה להט, אמר בתשובה להצעה זו, כי „אני בהחלט מסכים שצריך להתחיל לחשוב על דרכים אחרות לטיפול במצב. אבל מאחר שחברת המועצה, חביבה אביגיא, ראש האגף לאישפוז נאלצה לנסוע לחו"ל, לא נתייחס כרגע להצעה הספציפית ונדון בה כשהיא תחזור".

דובר משרד הבריאות אמר בתגובה על הצעת עו"ד פורז, כי אין בה שום חדש וכי רעיון דומה מנסה משרד הבריאות להעביר בממשלה כבר חודשים. הכוונה לרשות אישפוז על בסיס ציבורי עיסקי והיא כוללת גם את ת"א.

לא מצייצים נגד צ'יץ'

ההצעה לסדר היום של אריה צוקר (מפ"ם), לדון בדרישה לפיטוריו של דובר עיריית תל-אביב, בני כהן, נדחתה ברוב קולות. היחידים שהצביעו בעד היו אריה צוקר וחבר הכנסת וירשובסקי.

צוקר טען כי דובר העירייה סילף את האמת בידיעה שפורסמה ב„על המשמר" והשמיץ אותו באופן אישי.

שלמה להט הצדיק את דובר העירייה, אשר תיאר את אריה צוקר כדמגוג, וכן את טענותיו, כי נתוני צוקר מסולפים ומעוותים.

„החישובים שלך שמהם יוצא כאילו הקצבנו 4 ש"ח לחודש למשפחה נזקקת הם חישובים דמגוגיים שלא מביאים בחשבון את כל הנתונים ויש בהם עיוות הזועק לשמיים ולעיניים" — קבע להט. עוד דחה צ'יץ' את הנתונים שהציג צוקר לגבי גובה תקציב העירייה ומספר שעות ההעשרה לתלמידים שקוצצו. „מדבריך נודף ריח של בחירות", אמר להט. בהתייחסו להצעה גופה ציין ראש העיר, כי לא זו בלבד שלא צריך לגנות את הדובר או לפטרו, אלא מן הראוי להעלות על נס את הדרך בה הוא מייצג את עיריית תל-אביב.

בתגובה על דחיית הצעתו אמר צוקר: „חברי המועצה מהקואליציה לא מעיזים לצייץ נגד ראש העיר, כל מלה שלו היא תכתיב בשבילם. אני כבר מזמן הפסקתי להיות מופתע מתוצאות כאלה".

המו"מ פוצץ — חולי הנפש ישוחררו מבתיה"ח ב-1 ביולי

רונית מורגנשטרן

„ב-1 ביולי תיקחו את החולים שלכם", אמר רפאל תדמור, יו"ר בתי-החולים הפסיכיאטריים הפרטיים, בסוף פגישת משא-ומתן שהתפוצצה בין נציגי בתי-החולים הפרטיים לנציגי משרד-הבריאות והאוצר, שני הצדדים מאשימים זה את זה בפיצוץ המשא-ומתן.

מנכ"ל משרד-הבריאות, פרופ' יורם לס, טען, כי קיים זכרון-דברים חתום על-ידי שני הצדדים והוא שריר וקיים לעוד שנה וחצי. הוא ציין, שסעיף תקניות, שהוא חלק ממחיר יום אישפוז, עודכן ב-24 אחוז, למרות שהמדד עלה ב-17 אחוז בלבד, ואת השכר מוכן המשרד לעדכן ב-9 אחוזים. פרופ' לס טען, כי מנהלי בתי-החולים הפרטיים פוצצו את הישיבה בטרם החלו לדון בפרטים וכי הם תובעים שיפור התשלום ליום אישפוז במונחים גרנדיוזיים.

רפאל תדמור, יו"ר בתי-החולים הפסיכי-אטריים הפרטיים, אמר אמש ל„על המשמר", כי משרד-הבריאות בא לפגישה מתוך מגמה לפוצצה וכי משרד-הבריאות רימה אותם בזכרון-הדברים מלפני שנה וחצי. „אנחנו האמנו להם בתומנו ובגלל זה הידרדרנו והיום אנחנו עומדים עם הלשון בחוץ. מעם שהורידו מאיתנו את העול הזה, שיקחו את החולים שלהם. הציעו לנו תוספת של 5.1 ש"ח ליום אישפוז על 32 ש"ח בממוצע. הם לועגים לנו. גם אם יתנו לנו תוספת של עוד 100 אחוז, המחיר לא יגיע למה שהם משלמים לבתי-החולים הממשלתיים. ב-1 ביולי אנחנו משחררים את כל החולים של משרד-הבריאות. הודענו להם על-כך כבר לפני חודש, אז שיתארגנו".

מדובר בכ-2800 חולי-נפש, בתוכם 150 רוצחים סכיזופרניים. שרת-הבריאות הזהירה את מנהלי בתי-החולים הפרטיים לבל ינקטו צעדים חד-צדדיים של פינוי חולים וכי כל פעולה שתפגע בחולים תגרור בעקבותיה תגובה חריפה מצד המשרד עד כדי פגיעה בערבויות והפסקת כל התקשורות עם בית-החולים, דבר אשר יוביל בהכרח לסגירתו.

ההסתדרות הקימה מטה מאבק להכנת השביתה

אבשלום קווה

המו"מ על הסכמי-שכר חדשים בשירות הציבורי אמור להתחדש היום אחרי-הצהריים בתל-אביב. הדיונים מתחדשים בד בבד עם הכנות ההסתדרות להשבית את המשק הציבורי ב-3 ביולי. אתמול הוקם מטה-המאבק המשותף לאגף לאיגוד מקצועי, לאיגודים המקצועיים ולמועצות הפועלים.

יו"ר האגף לאיגוד מקצועי חיים הברפלד האשים אתמול, בישיבה הראשונה של מטה המאבק, את שר האוצר משה נסים ביד קפוצה כלפי תביעות העובדים, בשעה שקיימת הסכנה רחבה, כי השכר בשירות הציבורי נמוך ושעה שצמרת השלטון זוכה בתוספות-שכר נכבדות, שאינן עומדות בכל יחס לא לשכר העובדים ואף לא לתוספות שדורשים נציגיהם.

מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר בירך בישיבת הוועדה המרכזית על ההסכם שהושג בדבר מעבר לשבוע עבודה מקוצר במוסדות השלטון המקומי וברשויות המקומיות.

בישיבת הוועדה המרכזית נמסר, כי בקרוב יושג הסדר דומה גם לגבי עובדי הבנקים, והיום החופשי שייקבע יהיה, כנראה, יום א'.

עובדי „אליאנס" יפגינו בחצר הוועד הפועל

אבשלום קווה

עובדי מפעל הצמיגים „אליאנס" מתכוונים לקיים מחר הפגנה בחצר הוועד הפועל, לאחר שהנסיונות למצוא נוסחת פשרה להפעלת המפעל, תוך הבטחה כי יבוטל מינוי המפרק, עלו בתוהו.

הוועדה המרכזית של ההסתדרות נמנעה אתמול מדיון בהצעת יו"ר סיעת ר"צ בוועד הפועל, רן כהן, לפיה מוכנים העובדים לשוב לעבודה מלאה, אם תתחייב ההסתדרות „לפרק" את המפרק בתוך פרק-זמן שלא יעלה על שלושים יום.

מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר דרש שהעובדים יתחילו מיד בעבודתם ואמר, כי אינו מוכן להתחייב לבטל את מינוי המפרק בתוך פרק זמן קצוב.

להערכת כהן, התשובה השלילית של קיסר עלולה ליצור עימות קשה ביותר בין העובדים לבין ההסתדרות. גם היום יימשכו נסיונות התיווך, כדי למנוע הן את ההפגנה המיועדת למחר והן את ההסלמה ביחסים.

קיסר: לא נתערב במעצר ראשי איגודים בשטחים

אבשלום קווה

מזכ"ל ההסתדרות ישראל קיסר אמר אתמול, כי ההסתדרות מוכנה לסייע לאיגודים מקצועיים בגדה המערבית וברצועת-עזה, אך בתנאי שאין הם עוינים את ישראל ואינם משמשים מסווה לפעילות של ארגוני טרור.

הדברים נאמרו בתשובה לשאילתא של נציג מפ"ם, מחמוד יונס, בישיבת הוועדה המרכזית, בעניין פעולתה של ההסתדרות נוכח המעצרים של רבים מראשי האיגודים המקצועיים בשטחים. כיום נתונים במאסר ובמעצר מנהלי 28 ראשי איגודים. פניות רבות להסתדרות מטעם גופים בארץ ובעולם, לפעול לבירור הסיבות למעצרם ולמען שחרורם, נענו עד כה בתשובה, כי העניין נתון לטיפולו הבלעדי של משרד הבטחון.

קיסר הודיע, כי נפגש בעניין עם רבין והשתכנע, שהשלטונות אינם מתנכלים לאיגודים המקצועיים, ואילו ראשי איגודים הנתונים במאסר נטלו חלק בפעילות עויינת כלפי ישראל.

בשעתה היתה ההסתדרות מנושאות הדגל של המאבק נגד דיכוי הפעילות של איגודים מקצועיים בדרום-אפריקה, בדרום-אמריקה ובספרד.

עתירה לבג"ץ נגד מרפאי שיניים לא מקצועיים

רונית מורגנשטרן

עמותת רשב"א (רופאי שיניים בוגרי אוניברסיטה), המונה כ-800 רופאי-שיניים, הגישה לבג"ץ עתירה נגד שרת הבריאות ומנכ"ל משרד הבריאות, בטענה, שמשרד הבריאות מעניק רשיונות לטיפול ברפואת שיניים לאנשים חסרי-השכלה מקצועית.

בדיון בעתירה, הנערך בימים אלה לפני הבג"ץ, התברר, כי קבוצה של מרפאי-שיניים הוסמכה על-ידי משרד הבריאות לעסוק ברפואת-שיניים ללא הכשרה מספיקה, בניגוד לחוק ובניגוד לטובת הציבור, טוענים בעמותה. מרפאים אלה, כך עולה מערעותם לפני הבג"ץ, סיימו 100 שעות-לימוד במקום 1,800 שעות. מרפאים אחרים, שהיה עליהם להשלים 2,700 שעות-לימוד הוסמכו על-ידי משרד הבריאות לאחר 1,700 שעות בלבד.

עמותת רשב"א תובעת למנוע קיום קורסים מזורזים ובלתי-חוקיים ולאפשר לציבור לדעת מי הם הרופאים המטפלים בו על-ידי סימון מיוחד לרופאים בעלי תואר אקדמי, שהשלימו את לימודיהם כחוק.

ח"כ נמיר הסירה הצעתה לקיצור שבוע העבודה

חיים מרגלית

ח"כ אורה נמיר הסירה את הצעתה לקיצור שבוע-העבודה לחמישה ימים ול-40 שעות עבודה, והיא מסרה על כך אתמול לנשיא התאחדות התעשיינים, דב לאוטמן.

לאוטמן מסר בתגובה, כי מסיבת העיתונאים של לשכת התיאום של המעסיקים, שנועדה להיום, בטלה. לדברי לאוטמן, אמרה לו ח"כ נמיר, כי לאחר שיחות עם תעשיינים הגיעה למסקנה, שיתכן קיצור שבוע העבודה ל-5 ימים, אך ל-45 שעות-עבודה. הזמן אינו בשל, אמרה ח"כ נמיר לנשיא התעשיינים, לקיצור שעות-העבודה השבועיות. לדבריה, יש לנהל בנושא זה משא ומתן בין כל הצדדים.

למשפחת נהור ולקיבוץ להבות-הבשן
אתכם בצערכם על מות
טובה
קיבוץ שמיר